II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2023/265 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2023. február 9.)

az Indiából és Törökországból származó kerámia burkolólapok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikkére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2021. december 13-án az alaprendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított az Indiából és Törökországból (a továbbiakban: érintett országok) származó kerámia burkolólapok Unióba érkező behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]).

(2) A Bizottság a Kerámiaburkolólap-gyártók Európai Szövetsége (CET, a továbbiakban: a panaszos) által 2021. november 3-án benyújtott panaszt követően indította meg a vizsgálatot. A panaszt a panaszos az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése értelmében a kerámia burkolólapokkal foglalkozó uniós gazdasági ágazat nevében nyújtotta be. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

1.2. Érdekelt felek

(3) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság emellett kifejezetten tájékoztatta a panaszost, más ismert uniós gyártókat, az ismert exportáló gyártókat, az indiai és török hatóságokat, az ismert importőröket, a vizsgálat megindításában érintettként ismert szállítókat és felhasználókat, kereskedőket, valamint szövetségeket a vizsgálat megindításáról, és felkérte őket a részvételre.

(4) Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket tegyenek a vizsgálat megindításával kapcsolatban, és kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat. A Bizottság meghallgatásokat tartott egy törökországi exportáló gyártóval és a vele kapcsolatban álló vállalkozásaival, Törökország kormányával (a továbbiakban: török kormány) és a Cement-, Üveg-, Kerámia- és Agyagtermékek Törökországi Exportőreinek Szövetségével (Cement, Glass, Ceramic and Soil Products Exporters Association from Türkiye, a továbbiakban: CGCSA).

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

([2]) Értesítés az Indiából és a Törökországból származó kerámia burkolólapok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 501., 2021.12.13., 25. o.).

1.3. **Észrevételek a vizsgálat megindításáról**

(5) A török kormány, a Bien & Qua csoport, a CGCSA, a Morbi Kerámiaszövetség (Morbi Ceramic CGCSA), a Kerámia- és Szaniteráruk Indiai Tanácsa (Indian Council of Ceramic Tiles and Sanitaryware, a továbbiakban: indiai tanács és szövetség), valamint több indiai gyártó/exportőr nyújtott be észrevételeket a panasszal és a vizsgálat megindításával kapcsolatban. A panaszos az érdekelt felek beadványait cáfoló észrevételeket is benyújtott.

(6) A Bizottság először is megjegyezte, hogy az alaprendelet 5. cikkével összhangban megvizsgálta a panaszt, és arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálat megindításához szükséges feltételek teljesültek, azaz a vizsgálat megindításához elegendő bizonyíték áll rendelkezésre.

(7) Az alaprendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint a beadványnak a panaszos részére szokásszerűen rendelkezésre álló információkat kell tartalmaznia. A vizsgálat megindításához szükséges bizonyítási küszöb (az „elegendő” bizonyíték) nem azonos a dömping, a kár vagy az ok-okozati összefüggés fennállásának előzetes vagy végleges megállapításához szükséges bizonyítási küszöbbel. Következésképpen azok a bizonyítékok, amelyek mennyiségüket vagy minőségüket tekintve nem elegendőek a dömping, a kár vagy az ok-okozati összefüggés előzetes vagy végleges megállapításához, elegendők lehetnek a vizsgálat megindításához ([3]).

(8) A török kormány, az indiai exportáló gyártók, a Bien & Qua csoport, az indiai tanács és egyesület, valamint a CGCSA kifogásolták a panasz támogatottságának mértékére vonatkozó bizottsági vizsgálatot (a továbbiakban: a legitimáció vizsgálata).

(9) Ezek a felek megjegyezték, hogy a belföldi gyártóknak csak egy „kis része” támogatta a panaszt (a panasz szerint a 2020. évi teljes uniós kerámia burkolólap-gyártás a 25,8 %-át képviselő gyártók).

(10) Ezek a felek azt is előadták, hogy az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (a továbbiakban: a dömpingellenes WTO-megállapodás) 4. cikke szerint ez a százalékarány nem tekinthető a belföldi ipar jelentős hányadának, és kétséges, hogy azok a belföldi gyártók, amelyek benyújtották a panaszt, vagy amelyek nevében benyújtásra került a panasz, elérik-e a dömpingellenes WTO-megállapodás 5.4. cikkében meghatározott 25 %-os küszöbértéket. A felek azt is megjegyezték, hogy a kerámia burkolólapok egyes uniós gyártói a panasz 4. mellékletében nem is voltak uniós gyártóként feltüntetve, és e felek felkérték a Bizottságot, hogy tegye közzé a legitimáció vizsgálatát és a módszertant, illetve azt állították, hogy a panaszos nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a panasz benyújtására vonatkozó határozatot valamennyi tagja támogatta.

(11) A Bizottság a legitimáció vizsgálatával kapcsolatos valamennyi felvetést elutasította. A Bizottság saját maga végezte a legitimáció vizsgálatát. Az eljárás megindítása előtt felvette a kapcsolatot a kerámia burkolólapok valamennyi ismert gyártójával, és felkérte őket, hogy fejtsék ki álláspontjukat a vizsgálat megindításával kapcsolatban, és a vizsgálati időszak (a 2020. július 1-jétől 2021. június 30-ig tartó időszak) tekintetében számoljanak be termelésükről. A teljes uniós termelés több mint 30 %-a támogatta a vizsgálat megindítását, és egyetlen gyártó sem fejezte ki ellenvetését vagy helyezkedett semleges álláspontra azzal kapcsolatban. Az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdésében meghatározott vonatkozó küszöbértékek tehát teljesültek. Az eredményt, a megkeresett vállalatokat, a nem bizalmas válaszokat és a módszertant a vizsgálat nem bizalmas aktájában (a továbbiakban: a legitimáció vizsgálatáról szóló aktafeljegyzés) bocsátották rendelkezésre.

(12) Az alaprendelet 5. cikke (2) bekezdésének a) pontja előírja, hogy a panasznak tartalmaznia kell a panaszos által ismert összes belföldi gyártó jegyzékét, ami nem feltétlenül az összes gyártót jelenti. A legitimáció vizsgálatát a Bizottság az adott időpontban ismert gyártók alapján végezte el, amint azt a (11) preambulumbekezdés kifejti. Előfordulhat, hogy a belföldi gyártók jegyzéke nem teljes, a vizsgálat megindítását követően azonban egyetlen olyan uniós gyártó sem jelentkezett, amely érvénytelenítette volna a panasz reprezentativitásának értékelését.

(13) Az érdekelt felek nem nyújtottak be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a panasz – különösen a panaszhoz információkat szolgáltató vállalatok adatain alapuló kármutatók – miért vezetne olyan torz elemzéshez, amely nem lenne reprezentatív az uniós gazdasági ágazat egészére nézve. Mindössze azt jegyzik meg, hogy a panaszt támogató belföldi gyártók 25,8 %-os aránya „nagyon alacsony” és „nem mondható gyakorinak”.

([3]) A Törvényszék 2017. július 11-i ítélete, Viraj Profiles Ltd kontra az Európai Unió Tanácsa, T-67/14, ECLI:EU:T:2017:481, 98. pont.

(14) Az uniós gazdasági ágazat meghatározását illetően az érdekelt felek összekeverték az alaprendeletnek az uniós gazdasági ágazat meghatározásáról szóló 4. cikkét az alaprendelet 5. cikkével, amely az eljárás megindításának szabályait határozza meg. Az eljárás megindításához szükséges küszöbérték – a gyártás 25 %-a – nem feltétlenül felel meg a „jelentős arány" követelményének ([4]).

(15) Az indiai exportáló gyártók előadták, hogy a 2020. évre vonatkozó uniós termelés megállapításakor a panaszos észszerűtlenül, komolyan nem vehető megfontolásokból figyelmen kívül hagyta a PRODCOM termelési adatait.

(16) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Az érdekelt felek nem szolgáltattak bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a panaszos felé a tagjai (a gyártók nemzeti szövetségei) által jelentett adatok miért lennének hiányosak, csupán annyit közöltek, hogy a módszertan benyújtására nem került sor, és hogy a CET adatait egyetlen kormány vagy ügynökség sem ellenőrizte. Azonban a panaszos valójában összevetette a PRODCOM adatait a közvetlenül a nemzeti szövetségektől gyűjtött adatokkal, és megfelelő magyarázattal szolgált arról, hogy ez utóbbit miért tekintette megbízhatóbbnak. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panaszban előadott érvelés észszerű.

(17) Az indiai exportáló gyártók és a Bien & Qua csoport előadták, hogy azok a mintában szereplő vállalatok, amelyek úgy döntöttek, hogy nem működnek együtt a vizsgálat során, ezzel egyúttal azt is kifejezték, hogy nem támogatják a panaszt. Ezért a Bizottságnak a támogatás szintjének felmérése során figyelmen kívül kellene hagynia a szóban forgó vállalatok által végzett gyártást.

(18) A Bizottság elutasította ezt az állítást. A panasznak az eljárás megindítását megelőző szakaszban történő támogatását, valamint a legitimáció vizsgálatát az alaprendelet 5. cikke szabályozza, és azok az eljárás megindításához kapcsolódnak. Ezzel szemben a mintavétel az alaprendelet 17. cikkén alapul, és a vizsgálathoz kapcsolódik. A legitimáció vizsgálatára nincs hatással az, hogy a vizsgálat megindítását támogató vállalat a későbbiekben úgy dönt, hogy nem kíván szerepelni a Bizottság által kiválasztott mintában. E vállalatok továbbra is olyan uniós gyártónak minősülnek, amelyek támogatták a vizsgálat megindítását.

(19) A török kormány, az indiai exportáló gyártók, az indiai tanács és a szövetség különböző okokból emeltek kifogást az ellen, hogy a Bizottság egyes uniós gyártók részére névtelenséget biztosított. Ezek a felek előadták, hogy a kárral kapcsolatos állítások benyújtása céljából nyilvánosságra kell hozni a panaszosok kilétét, mivel a kárra vonatkozó állítások ezen ismeretek hiányában nem értékelhetők. Hozzátették, hogy a névtelenség szándékos kísérlet volt a panaszos részéről arra, hogy elkerülje az uniós felhasználói ágazat jogos tiltakozását. Hivatkoztak továbbá a védelemhez való jog megsértésére, mivel az uniós gyártók adatait kilétük ismerete nélkül nem lehetett összevetni nyilvános forrásokkal.

(20) A Bizottság ezzel nem értett egyet. A gyártók kilétének bizalmas kezelése nem érintette az érdekelt felek lehetőségét arra, hogy felmérjék a panaszban említett állítólagos kárt. A panasz valójában tartalmazta az összes szükséges kármutatót, valamint a források magyarázatát, beleértve a releváns mutatókat szolgáltató vállalatok számát is. Az érdekelt feleknek lehetőségük volt arra, hogy észrevételeket tegyenek a panaszhoz kapcsolódó kárértékeléssel kapcsolatban, és tettek is ilyen észrevételeket. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy – amint azt a legitimáció vizsgálatáról szóló aktafeljegyzés is tartalmazza – a névtelenséget csak azoknak a vállalatoknak a részére biztosította, amelyek megfelelő indokkal tudtak szolgálni és alátámasztották azt, hogy fennáll a megtorlás kockázata.

(21) A legitimáció vizsgálatával kapcsolatban megjegyzendő, hogy – amint azt a (11) preambulumbekezdés kifejti – az eredmény elérhető volt a nem bizalmas aktában, és tartalmazta valamennyi részt vevő vállalat betekinthető válaszait. Bár ezek a válaszok névtelenek voltak, tartalmazták azokat az adatokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy más érdekelt felek értékelni tudják a Bizottság által elvégzett elemzést; ilyen adatok voltak többek között a termelésre és az értékesítésre vonatkozó adatok vállalati bontásban.

([4]) Európai Közösségek – végleges dömpingellenes intézkedések egyes Kínából származó vas vagy acél kötőelemekre, a Fellebbezési Testület jelentése (WT/DS397/AB/R), 418. pont. Lásd még: a Bíróság 2015. szeptember 8-i ítélete, Philips Lighting, C-511/13 P, ECLI:EU:C:2015:553, 60–73. pont.

(22) Alaptalan volt az az állítás, hogy ez a felhasználóipar jogos tiltakozásának elkerülésére irányuló szándékos kísérlet lett volna. A névtelenség biztosítására azért került sor, mert fennállt a megtorlás kockázata. Ez semmilyen módon nem akadályozta meg a felhasználókat abban, hogy kifejtsék véleményüket. A Bizottság az eljárás megindításakor felvette a kapcsolatot az összes ismert felhasználóval, és felkérte őket, hogy működjenek együtt a vizsgálatban, és az uniós érdek vizsgálata vonatkozásában nyújtsák be észrevételeiket ([5]). Az érdekelt félként nyilvántartásba vett felek betekinthettek a panasz nyilvános változatába, és lehetőséget kaptak arra, hogy a panasszal és az eljárás megindításával kapcsolatban észrevételeket tegyenek ([6]).

(23) A török kormány, a Bien & Qua csoport és a CGCSA kifogásolta a panaszban alkalmazott időszakot (a 2017. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszakot), mivel az nem esett a lehető legközelebb az eljárás megindításának időpontjához, és eltért a Bizottság által választott vizsgálati időszaktól. A török kormány e tekintetben hivatkozott a WTO-vizsgálóbizottság Mexikó – acélcsövek vitarendezési ügyben készített jelentésére ([7]).

(24) A Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendeletben nem szerepel jogi követelmény sem a panaszosok által választott időszakra vonatkozóan, sem pedig arra vonatkozóan, hogy a vizsgálathoz választott időszaknak meg kell egyeznie a panaszosok által választott időszakkal. A Bizottság azonban (amint azt ebben az ügyben is tette) választhat későbbi időszakot is, amely – az alaprendelet 6. cikkében előírt reprezentatív megállapítás céljából – rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző legalább hat hónapos időszakot fedi le. Ez nem jelenti azt, hogy a panaszosok által választott időszak a panasz szempontjából ne lett volna érvényes. Emellett az érdekelt felek nem szolgáltattak ezzel ellentétes bizonyítékot.

(25) Végezetül: a WTO-vizsgálóbizottság jelentése, melyre a török kormány hivatkozik, nem alkalmazandó a panaszos által választott időszakra, mivel a szóban forgó jogvita tárgyát a vizsgálati időszaknak a vizsgáló hatóság általi megválasztása képezte, mely időszak ebben az esetben egybeesett a panaszban szereplő időszakkal. Ezenkívül a török kormány által hivatkozott vitatott kérdés tárgya az volt, hogy a vizsgáló hatóság által választott vizsgálati időszak és az eljárás megindítása között nyolc hónapos eltérés volt. A jelen ügyben ez a különbség kevesebb, mint hat hónap.

(26) A török kormány megjegyezte, hogy a panaszos által a Törökországra vonatkozó dömpingszámításokban használt számtanilag képzett rendes érték túlságosan magas volt; ennek a Törökországban jellemző bérek kiszámításához felhasznált forrás volt az oka. A török kormány megjegyezte továbbá, hogy a panasz 10. mellékletében, a dömpingszámítás 5. lépésében található a „Dömpingszámítás Törökország esetében – Módszertan és SGA-költségek” című dokumentum a címében és a szövegében indiai gyártelepi és CIF-árakról tesz említést. A török kormány felkérte a Bizottságot annak tisztázására, hogy ez elgépelés volt-e, vagy a török kivitel esetében valóban az indiai gyártelepi árat és a CIF-árat használták fel a dömping kiszámításához.

(27) A rendes érték alapjául szolgáló számadatokat elegendő bizonyíték támasztotta alá, amit a Bizottság szolgálatainak elemzése is megerősített. Amint az a (7) preambulumbekezdésben szerepel, a panaszos által használt számadatok a szokásszerűen rendelkezésére álló számadatok voltak. A Bizottság megerősítette, hogy az indiai gyártelepi ár és CIF-ár elgépelés miatt szerepelt a dokumentumban, és hogy a török kivitel esetében a török gyártelepi árat és CIF-árat használta fel a dömping kiszámításához.

(28) Az indiai exportáló gyártók előadták, hogy a panasz Indiára vonatkozóan nem tartalmazott a dömpinget alátámasztó bizonyítékot, tekintettel arra, hogy a panaszos a rendes értéket számtanilag képezte. Az indiai exportáló gyártók véleménye szerint a WTO dömpingellenes megállapodásának 5.2. cikke arra kötelezi a kérelmezőt, hogy nyújtsa be azokat az információkat, amelyek szokásszerűen a rendelkezésére állnak azokról az árakról, amelyeken a szóban forgó terméket az érintett országok hazai piacán történő felhasználásra értékesítették.

([5]) Az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.5. szakasza.
([6]) Az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.2. szakasza.
([7]) Mexikó – A Guatemalából származó acélcsövekre vonatkozó dömpingellenes vám – A vizsgálóbizottság zárójelentése (WT/DS331/R), 7.234–7.236. pont.

(29) A Bizottság elutasította ezt az állítást. Amint azt a panasz is közli, a panaszos először megpróbált információkat szerezni az indiai belföldi árakról. Felkérte valamennyi tagszövetségét, hogy gyűjtsenek belföldi számlákat, árajánlatokat vagy árjegyzékeket a 2020. évre vonatkozóan. E célból az egyik nemzeti gyártói szövetség kifejezetten megbízást adott egy jelentés elkészítésére, és a jelentést a panaszos rendelkezésére bocsátotta. Ez a jelentés a panaszban figyelembe vett vizsgálati időszakon belül mindössze két hónapra vonatkozó indiai belföldi számlákat tartalmazott. A panaszos ezért jogosan döntött a rendes érték számtani képzése mellett. A dömpingellenes WTO-megállapodás 5.2. cikke és az alaprendelet 5. cikke (2) bekezdésének c) pontja egyértelműen kimondja, hogy a rendes érték alapulhat a termék számtanilag képzett értékén.

(30) Az indiai exportáló gyártók előadták, hogy a panasz túlzott mértékben élt a bizalmas kezelés lehetőségével, és ez megakadályozta őket abban, hogy fontos elemeket értékeljenek és megfelelően reagáljanak a panaszban szereplő állításokra.

(31) A Bizottság ezzel nem értett egyet. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panasznak az érdekelt felek számára betekintés céljából elérhető nyilvános változata tartalmazta az összes alapvető bizonyítékot és a bizalmasan benyújtott adatok nem bizalmas jellegű összefoglalásait, hogy az érdekelt felek az eljárás során gyakorolni tudják a védelemhez való jogukat.

(32) Az alaprendelet 19. cikke megengedi a bizalmas információk védelmét olyan esetekben, amikor az adatok közlése jelentős versenyelőnyt biztosítana egy versenytárs számára, vagy lényeges mértékben rontaná az információkat szolgáltató személy vagy azon személy helyzetét, akitől az adott személy az információkat megszerezte. A Bizottság elvégezte a panasz érzékeny adatokat tartalmazó mellékleteiben szereplő információk értékelését, és úgy ítélte meg, hogy azok e kategóriákba tartoznak.

(33) Mindenesetre a Bizottság megjegyezte, hogy az indiai exportáló gyártók egyszerűen csak problémásnak nevezték a panasz „érzékenyként” megjelölt részeit, de indokokkal nem szolgáltak. A panaszos minden egyes megjelölt részre nézve érdemi összefoglalót nyújtott be a panasz érzékeny adatokat tartalmazó mellékleteiben szereplő információkról annak érdekében, hogy az érdekelt felek számára – amint azt az alaprendelet 19. cikkének (2) bekezdése előírja – „a bizalmas információk lényege megfelelően érthető legyen”.

(34) Például a panasz nyilvános változatából, melyet a kerámia burkolólapok 29 uniós gyártója nevében nyújtottak be, egyértelműen kitűnt, hogy mekkora volt ezen uniós gyártók mérete, továbbá hogy két további uniós gyártó hivatalosan támogatta a panaszt. A nyilvános 7., 8. és 9. melléklet tartalmazta az indiai és török gyártók jegyzékét. A nyilvános 10. melléklet átfogó magyarázattal szolgált a számtanilag képzett rendes értékről és az Indiára vonatkozó dömpingkülönbözetről. A 11. nyilvános melléklet tartalmazta a kereskedelmi forgalom elemzésére vonatkozó adatokat. A nyilvános 12. melléklet, valamint a panasz nyilvános részei tartalmazták az összes kármutatót (összesített formában). Az áralákínálásra és az áron aluli értékesítésre vonatkozó számításokat – beleértve az árakat és az alkalmazott módszertant is – a panasz szöveges része ismertette. Mind a 22., mind a 23. nyilvános melléklet kifejtette, hogy milyen információkat nyújtottak be bizalmasan, és tartalmazta ezen információk összefoglalását.

(35) A Bien & Qua csoport és a CGCSA kifogásolta, hogy a panasz összesítve kezelte a török és indiai behozatalt. E felek kifogásukat a két ország importárai, valamint a törökországi árak és az uniós árak közötti eltérésre, az eltérő behozatali trendekre, a behozatal földrajzi eloszlására, állítólagos termékkülönbségekre, valamint az EU–Törökország társulási megállapodása alapozták.

(36) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Kezdetben – és amint azt a panaszos az eljárás megindításáról szóló beadványában előadta – az EU–Törökország társulási megállapodás lényegtelen volt az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése szerinti elemzés szempontjából.

(37) Az érdekelt felek által felhozott egyéb okok alapján a Bizottság megállapította, hogy a rendelkezésre álló információk és statisztikák alapján a panasz szakaszában teljesültek az érintett országokra vonatkozó adatok összesítésének feltételei, melyeket az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése ír elő. Megállapítást nyert, hogy a dömpingkülönbözetek meghaladják a csekély mértékű szintet. Amint azt a rendelkezésre álló hivatalos importstatisztikák is mutatják, a dömpingelt behozatal minden érintett ország esetében meghaladta a csekély mértékű szintet.

(38) Ezenkívül a versenyfeltételek is hasonlónak voltak tekinthetők, mivel:

– Az érintett országokból származó termékek és az uniós gazdasági ágazat földrajzi jelenléte tekintetében átfedés volt, amint azt a panaszos is állította beadványában. Hozzá kell tenni azt is, hogy az Unió egységes piac, és az, hogy az Indiából és Törökországból származó behozatal egyes tagállamokban jelentősebb, mint másokban, nem jelenti azt, hogy e termékek ne ugyanazon a piacon versenyeznének egymással és a belföldi uniós termeléssel.

– Mind az Indiából, mind a Törökországból származó behozatal árai alacsonyabbak voltak, mint az uniós gazdasági ágazat árai és a teljes költségszintek. Az eltérő behozatali trendek, valamint a törökországi és az indiai árak közötti különbség nem indokolja az összesítéstől való eltekintést. A fentieknek megfelelően mindkét ország importja meghaladja a csekély mértékű szintet, és a panaszos mindkét ország esetében bizonyítékokkal támasztotta alá a dömping fennállását.

– A vizsgált időszakban a behozatal mindkét érintett ország esetében jelentős piaci jelenléttel rendelkezett, mind abszolút, mind relatív értelemben.

– A panasz elegendő bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a török és az indiai termékek a terméktípusok széles skáláján belül igen hasonlóak voltak, a kis és nagy méretű burkolólapoktól kezdve a nagy méretű (porcelán vagy nem porcelán) táblákig bezárólag.

(39) A török kormány, az indiai exportáló gyártók, a Bien & Qua csoport és a CGCSA előadta, hogy a panaszban elemzett egyes kármutatók (például a termelési kapacitás, az uniós piaci értékesítési volumen, az uniós piaci értékesítési árak, a foglalkoztatás és a készletek) kedvezően alakultak a vizsgált időszakban, ami egyértelműen azt mutatta, hogy a panaszosok nem szenvedtek kárt. A török kormány előadta továbbá, hogy a kár csoportonként (a nagy, a közepes méretű és a kis uniós vállalatok csoportjaiban) eltérő volt, és hogy a Bizottságnak a kár egészét kell elemeznie.

(40) Előzetes észrevétel volt, hogy a panasz szakaszában a kárra vonatkozó bizonyítékok elégségességének értékelése során szükség van többek között az alaprendelet 5. cikke (2) bekezdésének d) pontjában leírt releváns tényezők vizsgálatára. Az alaprendelet 5. cikkének (2) bekezdése nem írja elő, hogy az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésében felsorolt összes kártényező esetében romlást kell tapasztalni ahhoz, hogy a jelentős kár megállapítható legyen. Az alaprendelet 5. cikke (2) bekezdésének szövege azt mondja ki, hogy a panasznak tartalmaznia kell információkat az állítólagosan dömpingelt behozatal volumenének változására, az említett behozatalnak a hasonló termék uniós piacon felszámított áraira gyakorolt hatására, valamint a behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra ebből következően gyakorolt hatására vonatkozóan, amit az uniós gazdasági ágazat helyzetére kihatással lévő releváns (de nem feltétlenül összes), például az alaprendelet 3. cikkének (3) és (5) bekezdésében szereplő tényezők és mutatók is tanúsítanak. Ez azt jelenti, hogy nem szükséges minden tényezőnek romlani ahhoz, hogy elegendő bizonyíték álljon rendelkezésre a kárra vonatkozóan, továbbá a panaszban sem kellett szükségszerűen valamennyi tényezőt megvizsgálni.

(41) A kárt illetően megjegyzendő, hogy a panasz konkrét elemzése szerint elegendő bizonyíték utal arra, hogy az Indiából és Törökországból származó kerámia burkolólapok behozatala (mind abszolút, mind relatív értelemben) egyre nagyobb teret nyert az uniós piacon.

(42) A panaszban szereplő bizonyítékok szerint 2017 és 2020 között a Törökországból származó behozatal volumene 48 %-kal nőtt (a 2017. évi 32 millió m^2-ről 46 millió m^2-re a vizsgálati időszakban), ami 2020-ban 5,7 %-os piaci részesedést eredményezett (szemben a 2017. évi 4,1 %-kal). A török árak ebben az időszakban átlagosan 3 %-kal csökkentek. Ugyanebben az időszakban az Indiából származó behozatal volumene megháromszorozódott (körülbelül 8 millió m^2-ről több mint 25 millió m^2-re nőtt), ami 2020-ban 3,1 %-os piaci részesedést eredményezett (szemben a 2017. évi részesedéssel, ami valamivel meghaladta az 1 %-ot). A panaszban szereplő bizonyítékok is arra mutatnak, hogy ezek a behozatalok dömpingelt árakon történtek, amelyek jelentősen alákínáltak az uniós gazdasági ágazat árainak. Ez láthatólag jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazat állapotában, amit például az értékesítés és a piaci részesedés csökkenése, illetve a pénzügyi eredmények romlása mutat.

(43) A török kormány előadta, hogy a panaszos – amikor az uniós gazdasági ágazatot a vállalatonkénti termelés alapján három csoportra osztotta fel – szándékos kísérletet tett arra, hogy a panaszosok kis csoportját ért állítólagos kárt hangsúlyozza.

(44) A Bizottság ezzel nem értett egyet. A panasz tartalmazta a három csoportra vonatkozó mikrogazdasági kármutatókat csoportonkénti bontásban és összesítve, valamint a teljes uniós gazdasági ágazatra vonatkozó makrogazdasági kármutatókat. A panasz tehát elegendő bizonyítékot tartalmazott a teljes uniós gazdasági ágazatot ért kárra vonatkozóan, és részletesebb elemzést tett lehetővé, mivel a három csoport esetében a trendek eltérőek voltak.

(45) A török kormány, az indiai exportáló gyártók, az indiai tanács és szövetség, a CGCSA, valamint a Bien & Qua csoport előadta, hogy a panasz nem tartalmazott elegendő bizonyítékot az állítólagosan dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért állítólagos kár közötti ok-okozati összefüggésre vonatkozóan. Ezek a felek azt állították, hogy az állítólagos kárnak más okai is voltak, például a Covid19-világjárvány, az uniós gazdasági ágazat költségeinek növekedése vagy gyenge exportteljesítménye.

(46) A Bizottság ezzel nem értett egyet. A 6. szakaszban a panasz egyéb olyan ismert tényezőket elemzett, amelyek hatással lehetnek az uniós gazdasági ágazat teljesítményére, ideértve az exportteljesítményt, a növekvő költségeket, a Covid19-világjárvány hatását, valamint az Indiától és Törökországtól eltérő országokból származó behozatalt.

(47) A panasz konkrétan elismerte, hogy a panaszhoz adatokat szolgáltató vállalatok exportja csökkent, de még mindig a teljes értékesítés 24 %-át tette ki. Azt is kijelentette, hogy a Covid19-világjárvány kitörése hatással volt a kerámia burkolólapok uniós ágazatára. A gyárakat egyes tagállamokban – például Olaszországban és Spanyolországban – a szigorú egészségügyi intézkedések miatt több hónapra bezárták, és e lezárások nagymértékben érintették a termelést, azonban az ágazat a készletekből történő értékesítés révén fenn tudta tartani értékesítési volumenét. Az egyéb harmadik országokból származó behozatalt illetően megjegyzendő, hogy az érintett országokon kívül egyetlen harmadik ország sem ért el az 1 %-os csekély mértékű szintet meghaladó piaci részesedést. A költségek kapcsán a panasz elismerte azt is, hogy növekedés következett be, de bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy az egységárak az előállítási költségnél kisebb mértékben emelkedtek, ami annak tudható be, hogy az Indiából és Törökországból az uniós gazdasági ágazat árai alá kínáló dömpingelt árakon érkező behozatal egyre nagyobb teret nyert.

(48) A Bizottság véleménye szerint a panaszban elemzett tényezők egyike sem cáfolja azt a következtetést, hogy a dömpingellenes eljárás megindításához elegendő bizonyíték áll rendelkezésre azzal kapcsolatban, hogy a dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazat helyzetében, amint azt a (42) preambulumbekezdés kifejti.

(49) A CGCSA és a Bien & Qua csoport előadta, hogy a panaszban szereplő kárveszély-elemzés nem felelt meg a vonatkozó jogi normának, mivel csak a 2021. év második negyedévéig tartó időszakra terjedt ki.

(50) Ezek az észrevételek nem voltak relevánsak a panasz Bizottság általi elemzése és az ügy megindítása szempontjából. Amint azt az eljárás megindításáról szóló értesítés 4. szakasza összefoglalja, elegendő bizonyíték állt rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a panasz eleget tesz az eljárásnak a jelentős kár alapján történő megindításához szükséges követelményeknek. Konkrétan: a panaszos elegendő bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a vizsgált terméknek az érintett országokból származó behozatala mind abszolút értékben, mind a piaci részesedést tekintve összességében nőtt, továbbá hogy ez a növekedés és a behozatal árszintje kedvezőtlen hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat árszintjére és piaci részesedésére, és ezáltal jelentős mértékben rontotta az uniós gazdasági ágazat összteljesítményét.

(51) A fentiek alapján a Bizottság megerősítette, hogy az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdésében meghatározott, a vizsgálat megindításához szükséges küszöbértékek teljesültek, és hogy a panaszos elegendő bizonyítékot szolgáltatott a dömpingre, a kárra és az ok-okozati összefüggésre vonatkozóan, eleget téve ezáltal a dömpingellenes WTO-megállapodás 5.2. cikkében és az alaprendelet 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek. A panasz ennek megfelelően teljesítette az eljárás megindítására vonatkozó követelményeket.

(52) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően több érdekelt fél megismételte a vizsgálat megindításakor tett néhány észrevételét.

(53) A török kormány, a CGCSA, a törökországi Sogutsen Seramik és tizenhat indiai exportáló gyártó megismételte azt az állítást, amelyet az eljárás megindítását követően a kereshetőségi jogra vonatkozóan nyújtott be. Különösen arra hívták fel a figyelmet, hogy nem tekinthető az eljárás megindítását támogató gyártónak az a két uniós gyártó, amelyet a mintában lecseréltek, miután azok arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy nem áll módjukban kitölteni a kérdőívet. Ezek a felek továbbá több alkalommal is előadták, hogy az eljárás megindításának támogatottsága túl alacsony volt, és a dömpingellenes WTO-megállapodás 4. cikke szerint nem tekinthető a belföldi gazdasági ágazat jelentős része általi támogatásnak.

(54) A (11)–(16) és (18) preambulumbekezdés foglalkozott a legitimáció vizsgálatával kapcsolatos állításokkal. Mivel a felek nem terjesztettek elő új érveket, a Bizottság megerősítette az elutasítást.

(55) Tizenhat indiai exportáló gyártó és a török Sogutsen Seramik vállalat ismételten előadta, hogy a védelemhez való joguk sérült azáltal, hogy a Bizottság egyes uniós gyártóknak névtelenséget biztosított.

(56) Az egyes uniós gyártók névtelenségére és a védelemhez való jog állítólagos megsértésére vonatkozó állításokkal a (20)–(22) preambulumbekezdés foglalkozik. A Bizottság megerősítette ennek az állításnak az elutasítását.

1.4. **Mintavétel**

(57) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy az alaprendelet 17. cikkével összhangban mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

1.4.1. *Mintavétel az uniós gyártók körében*

(58) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy ideiglenesen kiválasztott egy hat uniós gyártóból álló mintát. A Bizottság a mintát az értékesítés és a termelés legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján választotta ki, figyelembe véve a földrajzi eloszlást és a kerámia burkolólapok ágazatának nagy fokú széttagoltságát, az (59)–(63) preambulumbekezdésben részletezett módszertannal összhangban.

(59) A kerámia burkolólapok dömpingelt behozatalával kapcsolatos korábbi vizsgálatok ([8]) során a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kerámia burkolólapok ágazatának széttagoltsága jelentős mértékű. Ezért annak biztosítása érdekében, hogy ne a nagyvállalatok eredményei határozzák meg a kárelemzést, és hogy megfelelően képviselve legyen azoknak a kis és közepes méretű vállalatoknak a helyzete is, amelyek együtt az uniós termelés jelentős hányadát képviselik, a Bizottság úgy döntött, hogy az éves termelés alapján a gyártók három kategóriáját különíti el:

– 1. kategória: nagy gyártók, amelyek termelése meghaladja a 10 millió m^2-t,

– 2. kategória: közepes méretű gyártók, amelyek termelése 5 és 10 millió m^2 között van,

– 3. kategória: kis gyártók, amelyek termelése nem éri el az 5 millió m^2-t.

(60) Bár a jelenlegi vizsgálat a nagy gyártók felé történő elmozdulást tárt fel, az uniós gazdasági ágazat nagy fokú széttagoltsága továbbra is jellemző maradt: a vizsgálati időszakban a kis és közepes méretű gyártók az uniós termelés mintegy felét képviselték. Ennek megfelelően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ebben a vizsgálatban az uniós gazdasági ágazat széttagoltságát is figyelembe kell venni. Ezért úgy döntött, hogy a minta kiválasztására ugyanazt a módszert alkalmazza, mint a korábbi vizsgálatok során, és úgy ítélte meg, hogy a mintában a gyártók valamennyi kategóriájának képviseltetnie kell magát.

(61) Az ideiglenes minta hat uniós gyártóból állt. A mintában szereplő uniós gyártók a becsült teljes uniós termelés 6 %-át, valamint az uniós ágazat értékesítésének 8 %-át képviselték. A mintában mindhárom kategória jelen volt: egy nagy, két közepes méretű és három kis gyártó.

(62) Annak érdekében, hogy a minta minden olyan helyzetet tükrözzön, amely az egyes tagállamokban előfordulhat, a Bizottság a minta összeállításakor a földrajzi eloszlást is figyelembe vette, amint azt az (58) preambulumbekezdés megemlíti. A mintában szereplő gyártók Lengyelországban, Olaszországban, Spanyolországban és egy közép-európai országban találhatók. A minta így olyan tagállamokra terjedt ki, amelyek együttesen a termelés mintegy 90 %-át adták.

(63) Ezért a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az alkalmazott módszertan biztosította azt, hogy a minta az uniós termelés egészére nézve reprezentatív legyen, és így megfeleljen az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének.

([8]) A Tanács 917/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. szeptember 12.) a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 238., 2011.9.15., 1. o.) és a Bizottság (EU) 2017/2179 végrehajtási rendelete (2017. november 22.) a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről (HL L 307., 2017.11.23., 25. o.).

(64) A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket az ideiglenes mintával kapcsolatban. A megadott határidőig nem érkezett észrevétel, így az ideiglenes minta megerősítést nyert. A minta az uniós gazdasági ágazatra nézve reprezentatívnak tekinthető.

(65) A minta megerősítését követően a mintában szereplő egyik olasz kis méretű gyártó arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem áll módjában válaszolni a kérdőívre. Ezt követően a Bizottság ezt a vállalatot egy másik olaszországi kis méretű gyártóval váltotta fel a mintában, és tájékoztatta az érdekelt feleket a végleges minta felülvizsgálatáról.

(66) A végleges minta első felülvizsgálatát követően az újonnan felvett vállalat is arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem áll módjában válaszolni a kérdőívre. A Bizottság ismét felülvizsgálta a végleges mintát, és a vállalatot egy másik olaszországi kis méretű gyártóval váltotta fel. A végleges minta második felülvizsgálatának tényét közölte az érdekelt felekkel.

(67) A második felülvizsgálatot követően a végleges minta a teljes becsült uniós termelés 6 %-át és az uniós gazdasági ágazat általi teljes értékesítés 8 %-át képviselte a vizsgálati időszakban, és négy tagállamra terjedt ki, amelyek az uniós termelés mintegy 90 %-át adták. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a végleges minta reprezentatívnak minősül a teljes uniós termelés és értékesítés és a földrajzi eloszlás tekintetében, továbbá figyelembe veszi az uniós gazdasági ágazat széttagoltságát.

(68) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a török kormány, a CGCSA és négy török vállalat (az EGE Seramik, a Kale Seramik, a Sogutsen Seramik és a Yurtbay Seramik) észrevételeket tett az uniós gyártók mintájával kapcsolatban. Észrevételeikben előadták, hogy az uniós termelés 6 %-át képviselő minta nem kellően reprezentatív. A török kormány és a Yurtbay Seramik előadta, hogy a Bizottságnak a panaszhoz információkat szolgáltató 29 vállalat mindegyikét meg kellett volna vizsgálnia. A török kormány és a CGCSA azzal vádolta a Bizottságot, hogy manipulálta a minta kiválasztását oly módon, hogy pénzügyi nehézségekkel küzdő vállalatokat vagy felső kategóriás kerámia burkolólapokat (pl. kézműves vagy dizájner termékeket) gyártó vállalatokat válogatott be a mintába.

(69) A török kormány előadta továbbá, hogy a Bizottság nem ismertette a minta összetételét, vagyis az egyes gyártói kategóriákban kiválasztott vállalatok számát.

(70) Először: a Bizottság megjegyezte, hogy a (68) preambulumbekezdésben említett felek egyike sem tett észrevételt az uniós gyártók mintájával kapcsolatban az alkalmazandó határidőn belül.

(71) A Bizottság továbbá nem volt köteles és nem is volt képes a mintába felvenni az összes olyan uniós gyártót, amely információkat szolgáltatott a panaszhoz vagy támogatta a vizsgálat megindítását. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkével összhangban olyan uniós gyártók reprezentatív mintáját választotta ki, „amelyet a rendelkezésre álló időn belül még megfelelő alapossággal meg lehet vizsgálni”. A minta reprezentativitásának növelése érdekében a Bizottság kétszer annyi uniós gyártót vett fel a mintába, mint általában szokott. Az uniós gazdasági ágazat széttagoltságának tükrözése érdekében – vagyis annak reprezentálása céljából, hogy a (60) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a vizsgálati időszakban a kis és közepes méretű gyártók az uniós termelés mintegy felét tették ki – a Bizottság a három legnagyobb uniós gyártó mintába történő felvétele (azaz a szokásos gyakorlat) helyett az (59) preambulumbekezdésben tárgyalt három kategóriába tartozó hat vállalatot vett fel a mintába. Ha a Bizottság csak a három legnagyobb uniós gyártót vette volna fel a mintába, a minta a termelés arányát tekintve nem mutatna érdemi növekedést (az uniós termelés 6 %-áról 9 %-ra történő növekedést), és nem tükrözné a „legnagyobb *reprezentatív* termelési volument”, mivel nem venné figyelembe az uniós gazdasági ágazat széttagoltságát.

(72) A Bizottság annyi uniós gyártót vett fel a mintába, amely a rendelkezésre álló idő alatt észszerűen megvizsgálható volt. A Bizottság az egyes gyártói kategóriák legnagyobb gyártóit választotta ki, figyelembe véve a földrajzi eloszlást is. Az egyes kategóriákba tartozó uniós gyártók száma azt a szerkezetet tükrözte, amely az uniós gazdasági ágazatra az eljárás megindításakor a Bizottság tudomása szerint jellemző volt.

(73) Végezetül: a Bizottság nem értett egyet a török kormány és a CGCSA azon állításával, miszerint manipulálta a mintát a magasabb költségekkel és árakkal dolgozó vállalatok vagy a pénzügyi nehézségekkel küzdő vállalatok javára. A minta kiválasztása objektív kritériumokon és a Bizottság számára az eljárás megindításakor elérhető információkon alapult. Az érdekelt feleknek lehetőségük volt arra, hogy észrevételeket tegyenek a minta kiválasztásával kapcsolatban, azokban a határidőn belül nem érkeztek észrevételek. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a felek későbbi állításait semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá.

(74) Következésképpen a Bizottság az uniós gyártók mintavételére vonatkozó valamennyi állítást elutasította.

1.4.2. *Mintavétel az importőrök körében*

(75) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte a független importőröket az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására.

(76) Öt vállalat nyújtotta be a kért információkat, és egyezett bele abba, hogy felvegyék a mintába. Az egyik vállalat, az OBI Group Holding SE & Co. KGaA az Indiából és Törökországból származó vizsgált terméket csaknem kizárólag nagykereskedőként eljáró független importőröktől vásárolta meg. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy ezt a vállalatot mint felhasználót kell vizsgálni.

(77) Az importőröktől beérkező válaszok kis számára való tekintettel a Bizottság úgy döntött, hogy nincs szükség mintavételre. A Bizottság az érdekelt feleket tájékoztatta döntéséről. Erre vonatkozóan nem érkezett észrevétel.

1.4.3. *Mintavétel az indiai exportáló gyártók körében*

(78) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte az összes indiai exportáló gyártót az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására. Ezenfelül a Bizottság felkérte India Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy nevezze meg és/vagy lépjen kapcsolatba azokkal az esetleges további exportáló gyártókkal, amelyek adott esetben részt kívánnak venni a vizsgálatban.

(79) Több mint 140 indiai exportáló gyártó nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele, hogy felvegyék a mintába. Az alaprendelet 17. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban a Bizottság a nyilvános aktához fűzött, 2021. december 22-én közzétett feljegyzésben bejelentette, hogy három exportáló gyártói csoportból álló előzetes mintát választ az Unióba irányuló export azon legnagyobb reprezentatív volumene alapján, amely a rendelkezésre álló időn belül megfelelően megvizsgálható. A Bizottság az előzetes minta kiválasztásáról az indiai hatóságokkal is konzultált.

(80) Három fél tett észrevételt az előzetes mintával kapcsolatban. Közülük kettő kérte a mintába történő felvételt, nem vitatták azonban azt, hogy az előzetesen mintába felvett három vállalat a legnagyobb exportáló gyártó, és azt sem állították, hogy javítaná a minta reprezentativitását, ha a három szóban forgó vállalat egyike helyett őket vennék fel a mintába. Az exportáló gyártóknak a mintában nem szereplő egyik csoportja előadta, hogy a mintavételi formanyomtatványokon az e csoporthoz tartozó, vele kapcsolatban álló jogalanyok által egyedileg bejelentett uniós értékesítések összesített volumene a mintába történő felvételre alkalmas lenne, mivel a három legnagyobb közé lenne sorolható. A Bizottság ellenőrizte a kérdést, és megerősítette, hogy ez valóban a három legnagyobb exportáló gyártó közé tartozna. Ezért a Bizottság 2022. január 3-án a nyilvános aktához fűzött feljegyzést tett közzé, amelyben bejelentést tett egy felülvizsgált mintáról, amely három indiai exportáló gyártót foglalt magában. A Lavish Granito csoportból, az Icon Granito csoportból és a Conor Granito csoportból álló felülvizsgált minta a vizsgálati időszakban az Európai Unióba irányuló, négyzetméterben számított, a mintavételre választ benyújtó valamennyi indiai vállalat által bejelentett értékesítés 20–25 %-át és az Indiából származó kerámia burkolóalapok négyzetméterben számított behozatalának 16,5–20,5 %-át képviselte. Ezért a mintát a Bizottság reprezentatívnak tekintette.

(81) E feljegyzést követően az eredetileg a mintába felvett, de a felülvizsgált mintából kizárt exportáló gyártók csoportja kérte, hogy újból vegyék fel őket a mintába. A beadvány felülvizsgált exportadatokat tartalmazott, amelyek a mintavételi űrlapon eredetileg bejelentettnél nagyobb uniós értékesítési volument mutattak. A szóban forgó fél azzal érvelt, hogy a mintába való felvétele – függetlenül attól, hogy az eredeti minta visszaállításával vagy a mintához negyedik félként történő hozzáadása révén kerül sor – javítana a minta reprezentativitásán. A Bizottság elutasította a kérelmet. Megjegyezte, hogy a felülvizsgált exportadatok nem befolyásolták a minta reprezentativitását, és hogy ezeket az adatokat a mintavételi információk benyújtásának határidejét követően nyújtották be. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy egy negyedik félnek a mintába való felvétele megakadályozhatná a vizsgálat kellő időben történő befejezését. Ezért a Bizottság a 2022. január 12-i nyilvános aktához fűzött feljegyzésben megerősítette a mintát.

(82) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Biuro Handlowe Netto PLUS Sp. z o.o. Sp. k., a Cortina Outlet & Salon Płytek Cezary Krzysztof Dąbrowski és a Cortina Outlet & Salon Płytek Izabela Awier (a továbbiakban: Netto és Cortina vagy Ceramika Netto ([9])) előadta, hogy a Bizottságnak minden jelentkező exportáló gyártót meg kellett volna vizsgálnia. A vállalat szerint az ügy műszaki összetettsége és az együttműködő indiai exportáló gyártók komplex struktúrái nem indokolták a vizsgálatnak a vállalatok mintájára való korlátozását.

(83) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Tekintettel az indiai exportáló gyártók nagy számára, a Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján jogosult volt mintavételt alkalmazni. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkével összhangban olyan reprezentatív mintát választott ki, „amelyet a rendelkezésre álló időn belül még megfelelő alapossággal meg lehet vizsgálni". Ezenkívül a Ceramika Netto az alkalmazandó határidőn belül nem tett észrevételt az indiai exportáló gyártók mintájával kapcsolatban. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

1.4.4. *Mintavétel a törökországi exportáló gyártók körében*

(84) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte az összes törökországi exportáló gyártót az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására. Ezenfelül a Bizottság felkérte Törökország Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy nevezze meg és/vagy lépjen kapcsolatba azokkal az esetleges további exportáló gyártókkal, amelyek adott esetben részt kívánnak venni a vizsgálatban.

(85) Tizennyolc törökországi exportáló gyártó (illetve csoport) nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele abba, hogy felvegyék a mintába. Az alaprendelet 17. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban a Bizottság a nyilvános aktához fűzött, 2021. december 22-én közzétett feljegyzésben bejelentette, hogy három exportáló gyártóból (gyártói csoportból) álló előzetes mintát választ az Unióba irányuló export azon legnagyobb reprezentatív volumene alapján, amely a rendelkezésre álló időn belül megfelelően megvizsgálható. A Bizottság az előzetes minta kiválasztásáról a törökországi hatóságokkal is konzultált.

(86) Az előzetes mintával kapcsolatban Törökország kormánya, a török exportáló gyártók egy csoportja és a török gyártók érdekeit képviselő két szövetség tett érdemi észrevételeket. A török exportáló gyártók csoportja azt javasolta, hogy a vállalatokat a négyzetméterben megadott volumen helyett a tömeg alapján rangsorolják. A négy fél vitatta az eredetileg javasolt mintát, és kétségbe vonta egyes mintavételi formanyomtatványok adatait, valamint a mintában szereplő bizonyos felek jogosultságát. Ezért 2022. január 3-án a Bizottság két – eredetileg az első három közé sorolt – vállalatot kért fel arra, hogy tisztázzák a mintavételi formanyomtatványokon szereplő adatokat. Az egyik vállalat kisebb módosításokat hajtott végre az eredetileg benyújtott adatokon, míg egy másik vállalat jelentős felülvizsgálatot hajtott végre, aminek eredményeként az exportvolumen jelentős mértékben csökkent. A korrekció hatással volt az első három társaságra/csoportra is. Ezért a Bizottság 2022. január 4-én a nyilvános aktához fűzött feljegyzést tett közzé, amelyben bejelentést tett három török exportáló gyártó felülvizsgált mintájáról. A Bizottság a rangsort a négyzetméterben – a kerámia burkolólapok üzletágában szokásos referenciaegység – megadott volumen alapján állította fel. A felülvizsgált minta – amely a Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş., Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş. vállalatból és a Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş. és a Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş vállalatból álló csoportból tevődött össze – az adott időpontban rendelkezésre álló információk alapján a vizsgálati időszakban a Törökországból származó kerámialap-behozatal közel 51 %-át tette ki (négyzetméterben számolva). A felülvizsgált mintát ezért a Bizottság reprezentatívnak tekintette.

(87) Az eredeti mintával kapcsolatban észrevételeket tevő török csoport megismételte a tömeg alapján történő rangsorolásra vonatkozó kérését, ami véleménye szerint azt eredményezné, hogy az első három csoport közé kerülne, és emlékeztetett arra, hogy hajlandó szerepelni a mintában. A felülvizsgált mintával kapcsolatban nem érkezett egyéb észrevétel. A Bizottság nem talált olyan kényszerítő érvet, amely indokolta volna a kerámia burkolólapok üzletágában szokásosan használt referenciaegység elhagyását. Ezért a nyilvános aktához fűzött 2022. január 12-i feljegyzésében megerősítette a mintát.

1.5. **Egyedi vizsgálat**

(88) Az indiai exportáló gyártók négy csoportja és a törökországi exportáló gyártók öt csoportja a mintáról szóló értesítéstől számított 30 napos határidőn belül kitöltött kérdőívet benyújtva egyedi vizsgálatot kért az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján. A Bizottság úgy határozott, hogy a kérések elbírálása túl nagy terhet jelentett volna, és akadályozta volna a vizsgálat időben történő elvégzését. Ennek oka a kérelmek száma, a

([9]) Az eljárás során a három vállalat arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy Ceramika Netto Sp. z o.o. Sp.K. néven fuzionáltak.

bizonyos kérelmező felek vállalati struktúrájának összetettsége, valamint a vizsgált exportáló gyártók mintájának mérete és összetettsége volt. A Bizottság ezért az egyedi vizsgálat iránti kérelmeket elutasította.

(89) A korábban említett határidőn jóval túl, 2022 augusztusában a Ceramika Netto (a kerámia burkolólapok behozatalával foglalkozó egyik lengyel importőr) írásbeli nyilatkozatának mellékleteként két indiai gyártó egyedi vizsgálatot kérő levelét nyújtotta be. E levelek – melyekhez nem mellékelték a kitöltött kérdőívet és melyeket egy harmadik fél nyújtott be az egyedi vizsgálat iránti kérelmekre vonatkozó határidő lejárta után hat hónappal – nem tekinthetők az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése szerinti egyedi vizsgálat iránti kérelemnek. Mindenesetre, még ha a Bizottság figyelembe is vette volna e leveleket, ugyanazon okokból utasította volna vissza azokat, mint a (88) preambulumbekezdésben említett, megfelelően benyújtott kérelmeket.

1.6. **Az uniós gyártók bizalmas kezelés iránti kérelme**

(90) A panaszosok és a panasz támogatói – melyeket a CET képviselt – a megtorlástól való félelem miatt kérték nevük bizalmas kezelését az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdésével összhangban. A CET megjegyezte, hogy az eljárás megindítását megelőző szakaszban biztosított bizalmas kezelést ki kellene terjeszteni a vizsgálatra is.

(91) E tekintetben a panaszosok és a támogatók előadták, hogy fennáll a kockázata annak, hogy nyersanyag-beszállítóik – különösen azok, amelyek Törökországban működnek –, az érintett országokból származó behozatalra is támaszkodó uniós vevőik, valamint az érintett országokban működő vevőik megtorló intézkedéseket alkalmaznának velük szemben.

(92) A Bizottság külön-külön megvizsgálta az egyes vállalatok által benyújtott kérelmeket és alátámasztó bizonyítékokat. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a Kínai Népköztársaságból származó kerámia burkolólapok behozatalára vonatkozó vizsgálat ([10]) és az azt követő hatályvesztési felülvizsgálat ([11]) során az uniós gyártók nevét bizalmasan kezelték.

(93) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a mintában szereplő négy uniós gyártó esetében fennáll a megtorlás kockázata. Ennek alapján az eljárás során bizalmasan kezelte e vállalatok nevét.

(94) A Bizottság azonban megállapította, hogy az Azteca Products & Services, S.L.U. spanyol gyártó esetében nem áll fenn a megtorlás kockázata. A Bizottság ezért úgy határozott, hogy nyilvánosságra hozza a vállalat nevét.

(95) Meg kell jegyezni, hogy a VIVES csoport bizalmas kezelés iránti kérelmét már az eljárás megindítását megelőző szakaszban indokolatlannak találta a Bizottság (a VIVES csoport összetételét illetően lásd a (101) preambulum-bekezdést).

1.7. **Kitöltött kérdőívek**

(96) A Bizottság kérdőívet küldött a panaszos részére, amelyben bekérte az uniós gazdasági ágazat makrogazdasági mutatóit, és felkérte a mintában szereplő hat uniós gyártót, az indiai exportáló gyártók három csoportját és a törökországi exportáló gyártók három csoportját, hogy töltsék ki a vonatkozó kérdőíveket. Mivel a független importőrök körében zajló mintavételt megszüntették, a Bizottság valamennyi független importőrt és felhasználót felkért a vonatkozó kérdőívek kitöltésére.

(97) A Bizottság az uniós gyártók, a független importőrök, a felhasználók, az indiai exportáló gyártók és a törökországi exportáló gyártók számára összeállított kérdőívet a vizsgálat megindításának napján hozzáférhetővé tette az interneten ([12]).

(98) A Bizottság a mintában szereplő hat uniós gyártótól, a panaszostól, három importőrtől, egy felhasználótól, az indiai exportáló gyártók mintában szereplő három csoportjától és a törökországi exportáló gyártók mintában szereplő három csoportjától kapott kitöltött kérdőívet.

([10]) A 917/2011/EU végrehajtási rendelet.
([11]) Az (EU) 2017/2179 végrehajtási rendelet.
([12]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2559

(99) Az importőrök által a kérdőívre adott válaszok kezdeti elemzését követően a Bizottság érdeklődött az indiai és a törökországi gyártókkal fennálló esetleges kapcsolatukról. Az egyik importőr megerősítette, hogy az egyik indiai kerámialap-gyártó jogilag elismert üzleti partnere. Emiatt nem lehetett független importőrnek tekinteni. Ezt követően a Bizottság figyelmen kívül hagyta a szóban forgó importőr által kitöltött kérdőívet.

1.8. **Ellenőrző látogatások**

(100) A Bizottság minden olyan információt megkísérelt beszerezni és ellenőrzött, amelyet szükségesnek tartott a dömping, az abból eredő kár és az uniós érdek ideiglenes megállapításához. Az alaprendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra a következő vállalatok telephelyén került sor:

az uniós gyártók, a velük kapcsolatban álló kereskedők és a panaszos

– a mintában szereplő négy uniós gyártó és adott esetben a velük kapcsolatban álló kereskedők, amelyek az 1.6. szakaszban ismertetettek szerint bizalmas elbánásban részesültek,

– az Azteca Products & Services, S.L.U. és a vele kapcsolatban álló kereskedő, a Kerstone, S.L., székhelye: Alcora (Castellón), Spanyolország,

– a Kerámiaburkolólap-gyártók Európai Szövetsége, Brüsszel, Belgium;

indiai exportáló gyártók

– az Icon Granito Limited és a vele kapcsolatban álló vállalkozások, Morbi, India (a továbbiakban: Icon csoport),

– a Conor Granito Limited és a vele kapcsolatban álló vállalkozások, Morbi, India (a továbbiakban: Conor csoport),

– a Lavish Granito Limited és a vele kapcsolatban álló vállalkozások, Morbi, India (a továbbiakban: Lavish csoport);

törökországi exportáló gyártók [13]

– Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş. és a vele kapcsolatban álló vállalkozások, Uşak és Isztambul, Törökország (a továbbiakban: a Hitit csoport),

– Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş. és a vele kapcsolatban álló vállalkozások, Isztambul, Bilecik és Söke, Törökország (a továbbiakban: a Bien & Qua csoport),

– Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A. és a vele kapcsolatban álló vállalkozások, Bozüyük és Isztambul, Törökország (a továbbiakban: a Vitra csoport).

(101) A Bizottság a következő felek esetében végzett távoli ellenőrzést:

az uniós gyártók és a velük kapcsolatban álló kereskedők

– a Ceramica Vives S.A. és a Ferraes Ceramica S.A. és a velük kapcsolatban álló kereskedők, a Vives Azulejos y Gres S.A. és az Arcana Ceramica S.A., amelyek mindegyike a spanyolországi Alcorában (Castellón) található (a továbbiakban: VIVES csoport);

felhasználó

– OBI Group Holding SE & Co. KGaA, Wermelskirchen, Németország;

a törökországi exportáló gyártókkal kapcsolatban álló kereskedők

– Vitra Fliesen GmbH & Co. KG, Merzig, Németország,

– V&B Fliesen GmbH, Merzig, Németország.

1.9. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(102) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2020. július 1-jétől 2021. június 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kárfelmérés szempontjából releváns tendenciák vizsgálata 2018. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

[13] Szervezeti okokból egyes, egymással kapcsolatban álló vállalkozások ellenőrző látogatására a gyártó szervezet telephelyén került sor.

(103) A Bien & Qua csoport és a CGCSA kifogásolta a Bizottság által kiválasztott vizsgálati időszakot. Azt állították, hogy ez az időszak nem volt „kellően közeli" vagy „időben kellően közeli" az eljárás megindításának időpontjához, amit pedig az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése előír. Előadták továbbá, hogy a Covid19-világjárvány következtében a 2020. év példátlan volt: jelentős piaci volatilitás jellemezte, és így a dömping és a kár objektív meghatározása szempontjából önmagában nem reprezentatív. Ezen okok miatt a Bien & Qua csoport kijelentette, hogy a Bizottságnak a 2020. október 1-jétől 2021. szeptember 30-ig tartó időszakot kellett volna vizsgálati időszaknak tekintenie, a 2017. január 1-jétől 2021. szeptember 30-ig tartó időszakot pedig a figyelembe vett időszaknak.

(104) Az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése nem ír elő „időben kellően közeli" időszakot. Azt mondja ki, hogy a Bizottság által választott vizsgálati időszak rendszerint „az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb". A Bizottság által választott vizsgálati időszak teljes mértékben megfelelt e rendelkezésnek. E vizsgálat során a Bizottság figyelembe vette a Covid19-világjárvány hatását (lásd különösen e rendelet 5.2.5 szakaszát). E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy a Bien & Qua csoport nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az általuk javasolt időszak miért eredményezett volna megfelelőbb megállapításokat, különös tekintettel arra, hogy a Covid19-világjárvány miatt kialakult piaci volatilitás erre az időszakra is hatással volt. A Bizottság elutasította ezeket az állításokat.

(105) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően két török érdekelt fél, a Yurtbay Seramik és a Sogutsen Seramik ismételten előadta, hogy az az időszak, amelyet a Bizottság a vizsgálati időszak meghatározásakor választott ki, nem esett eléggé közel az eljárás megindításának időpontjához, és emiatt a Bizottság nem a legfrissebb elérhető adatokat vizsgálta.

(106) Ezzel az állítással a fentiekben már foglalkoztunk (lásd a (103) és (104) preambulumbekezdést). Mivel a felek nem terjesztettek elő új érveket, a Bizottság megerősítette az elutasítást.

1.10. **Ideiglenes intézkedések meghozatalának mellőzése**

(107) Az ideiglenes intézkedések bevezetésének határideje az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján 2022. augusztus 12. volt. A Bizottság 2022. július 15-én az alaprendelet 19a. cikke (2) bekezdésének megfelelően tájékoztatta az érdekelt feleket arról, hogy nem szándékozik ideiglenes intézkedéseket bevezetni, és lehetőséget adott az érdekelt feleknek kiegészítő információk benyújtására és/vagy meghallgatásra. A török exportáló gyártók egy csoportja emlékeztetett az egyedi vizsgálat iránti kérelmére, valamint arra, hogy az intézkedések milyen potenciális hatásokkal járhatnak az Unión belüli beruházásaira nézve. Egy importőr az indiai kereskedelmi partnereinek egyedi vizsgálata iránti kérelmet nyújtott be (lásd a (89) preambulumbekezdést). Ugyanez az importőr egy meghallgatáson további részleteket is közölt üzleti modelljével és a lehetséges intézkedéseknek a tevékenységeire gyakorolt hatásával kapcsolatban. A Bizottság továbbá egy indiai exportáló gyártó részvételével meghallgatást szervezett a termékkörről.

(108) Mivel a Bizottság nem vezetett be ideiglenes dömpingellenes intézkedést, így a behozatalt sem vette nyilvántartásba.

1.11. **Az eljárás további menete**

(109) A Bizottság folytatta a végleges ténymegállapításokhoz szükségesnek ítélt valamennyi információ feltárását és ellenőrzését.

(110) Az összegyűjtött és ellenőrzött adatok elemzését követően a Bizottság tájékoztatta a Bien & Qua csoportot arról a szándékáról, hogy az alaprendelet 18. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tényeket alkalmazza a kérdőívre adott válaszaik bizonyos részei esetében. A Bizottság lehetőséget biztosított a vállalatoknak észrevételeik megtételére. A rendelkezésre álló tények és a vállalat által benyújtott észrevételek alkalmazásának okait a rendelet 3.2.1. szakasza tárgyalja.

(111) A végleges ténymegállapítások megfogalmazásakor a Bizottság figyelembe vette az érdekelt felek észrevételeit.

(112) A Bizottság 2022. október 28-án tájékoztatta az érdekelt feleket azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján végleges dömpingellenes vámot kíván kivetni az Indiából és a Törökországból származó kerámia burkolólapok behozatalára (a továbbiakban: az érdekelt felek végső tájékoztatása). A Bizottság a felek számára egy meghatározott időszakot biztosított a végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeik megtételére.

(113) A mintában szereplő egyik törökországi exportáló gyártó pontosítást kapott az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatban, mivel a tájékoztatás során nyilvánosságra hozott dokumentáció egyik részében egy elírás szerepelt, amely ellentmondott a dokumentáció egy másik elemének. A mintában szereplő egyik törökországi exportáló gyártó és a mintában szereplő két indiai exportáló gyártó további végső tájékoztatást kapott. Emellett – mivel az érdekelt felek végső tájékoztatását követően beérkezett észrevételek némelyike a dömping-, az alákínálási és a kárkülönbözet, valamint a kárra és az ok-okozati összefüggésre vonatkozó bizottsági megállapítások felülvizsgálatát eredményezte – a Bizottság 2022. december 5-én további részleges tájékoztatást (a továbbiakban: az érdekelt felek további részleges tájékoztatása) küldött valamennyi érdekelt félnek.

(114) Az érdekelt felek végső tájékoztatását és az érdekelt felek további részleges tájékoztatásait követően észrevételek érkeztek a mintában szereplő valamennyi exportáló gyártótól, mindkét érintett ország több, a mintába fel nem vett exportáló gyártójától, Törökország kormányától, India kormányától (a továbbiakban: indiai kormány), a panaszostól és három uniós importőrtől. A Bizottság meghallgatásokat tartott a mintában szereplő két törökországi exportáló gyártó, a mintában nem szereplő több törökországi exportáló gyártók és azok szövetsége, Törökország kormánya, a mintában szereplő három indiai exportáló gyártó, a mintában nem szereplő indiai exportáló gyártók csoportja, az indiai kormány és egy uniós importőr részvételével. A meghallgató tisztviselő meghallgatást tartott a Ceramika Netto részvételével.

2. VIZSGÁLT TERMÉK, ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

2.1. Vizsgált termék

(115) A vizsgált termék körébe tartoznak a kerámia út- és padlóburkoló lapok, a kályha- és falburkoló csempék, kerámia mozaikkocka és hasonló áru, alátéten is, a lezáró kerámiák, melyek jelenleg a 6907 21 00, 6907 22 00, 6907 23 00, 6907 30 00 és 6907 40 00 KN-kód alá tartoznak (a továbbiakban: vizsgált termék).

(116) A kerámia burkolólap olyan tábla, amelyet belső és külső felületeken használnak padlók és falak (beleértve a konyhapultokat stb. is) lefedésére. A kerámia burkolólapokat különböző méretekben gyártják, a mozaiklapoktól kezdve a 3 méteres vagy hosszabb oldalhosszúságú nagy méretű táblákig bezárólag. Felületük lehet természetesen sima, mechanikusan csiszolt, durva vagy különleges célú felületi kiképzésű (pl. tapintható kerámia burkolólapok látássérültek számára, csúszásgátlóval ellátott kerámia burkolólapok). A kerámia burkolólap lehet mázas, máz nélküli vagy speciális keverékek felhasználásával előállított, anyagában mintás. A mázak különböző anyagok és kompozitok (üveg, kaolin, kovahomok, oxidok, színező pigmentek stb.) keverékei, és olyan esztétikai és műszaki tulajdonságokat kölcsönöznek a kerámia burkolólapoknak, amelyeket a kerámia burkolólap anyaga nem tud a szükséges mértékben biztosítani. A kerámia burkolólapok lehetnek élcsiszoltak és nem élcsiszoltak. A rektifikálás az élek pontos mechanikai csiszolásának folyamata az égetés után.

(117) A kerámia burkolólap anyagát főként agyag, földpát, homok, karbonátok és kaolin keverékéből állítják elő. A nyersanyagok keverékét szárazon vagy nedvesen őrlik. A nedvesen őrölt keveréket ezután porlasztva szárítják nedvességtartalmának csökkentése érdekében. Az őrölt nyersanyagokból ezután homogén pasztát készítenek. A burkolólapokat ebből a pasztából állítják elő szárazsajtolással vagy extrudálással. A formázott burkolólapot vízszintes vagy függőleges szárítókban tovább szárítják. A mázazás ezután végezhető el. Végül a burkolólapokat kemencében kiégetik. Az égetési folyamat három szakaszból áll: előmelegítés, égetés és hűtés. További kezelésre – például fényezésre vagy rektifikálásra – az égetést követően kerül sor.

(118) Az EN 14411 európai szabvány – amely tartalmazza a fogalommeghatározásokat, az osztályozást, a tulajdonságokat és a jelölési kritériumokat – vízabszorpciójuk és a formázási folyamat alapján csoportosítja a kerámia burkolólapokat. Műszaki tulajdonságaik közé tartozik a mechanikai szilárdság és a kopásállóság.

2.2. Az érintett termék

(119) Az érintett termék az Indiából és a Törökországból származó vizsgált termék (a továbbiakban: az érintett termék).

2.3. Hasonló termék

(120) A vizsgálat rámutatott arra, hogy a következő termékek azonos alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, és alapvető felhasználási területeik is megegyeznek:

– az Unióba exportált érintett termék,

– az érintett országok belföldi piacán előállított és értékesített vizsgált termék, valamint

– az uniós gazdasági ágazat által az Unióban előállított és értékesített vizsgált termék.

(121) Ezért a Bizottság úgy határozott, hogy az említett termékek az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hasonló termékeknek minősülnek.

2.4. **A termékkört érintő állítások**

(122) Több indiai gyártó és gyártói szövetség, továbbá az indiai tanács és szövetség számos észrevételt tettek a termékkörrel kapcsolatban. A felek azt kérték, hogy a kétrétegű burkolólapokat, a nagy méretű táblákat, a speciális burkolólapokat (magasfényű burkolólapok, nagy mélységű burkolólapok, vésett hatású burkolólapok és szemcsés felületű burkolólapok) és a hengerpréssel gyártott burkolólapokat zárják ki a vizsgált termékkörből, és hogy a kerámia falburkolólapok köréből csak az egyszer égetett kerámia burkolólapok maradjanak a termékkörben. Az egyik exportáló gyártó megismételte a nagy méretű táblák kizárására irányuló kérelmét egy meghallgatás során, amelyre azután került sor, hogy a Bizottság tájékoztatta a feleket arról, hogy nem szándékozik ideiglenes intézkedéseket bevezetni.

(123) A CET azzal érvelt, hogy a kerámia burkolólapok ISO 13006:2018 nemzetközi szabvány szerinti definícióját kell használni annak meghatározására, hogy egy bizonyos típusú kerámia burkolólap a jelen vizsgálat hatálya alá tartozik-e vagy sem. A szabvány a következőképpen határozta meg a kerámia burkolólapokat: „*agyagból és/vagy más szervetlen nyersanyagokból készült vékony lapok, amelyeket általában padló- és falburkolásra használnak, és általában extrudálással (A) vagy szobahőmérsékleten történő sajtolással (B), vagy egyéb eljárással alakítottak ki (C), majd kiszárítottak és a kívánt tulajdonságok kialakulását lehetővé tevő hőmérsékleten kiégettek*”. A panaszos előadta, hogy ez a fogalommeghatározás az azonos alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal és azonos alapvető felhasználási módokkal rendelkező kerámia burkolólapok különböző típusait foglalja magában. A felhasználást illetően a CET azzal érvelt, hogy a fogalommeghatározás a padló- és falburkolástól eltérő felhasználásokat is lehetővé tesz.

(124) Az indiai tanács és szövetség, valamint az exportáló gyártók előadták, hogy a legalább 120 cm oldalhosszúságú kerámia burkolólapokat (a továbbiakban: nagy méretű táblák) ki kell zárni a termékkörből. E felek azt állították, hogy a nagy méretű táblák gyártásához eltérő gyártási folyamatot és berendezéseket használnak, továbbá azok előállítási költsége, ára, végfelhasználása, fogyasztói megítélése és műszaki paraméterei is eltérőek, például a nagy méretű táblák négyzetméterenkénti tömege nagyobb a szabványos burkolólapok tömegénél. A felek előadták, hogy a szóban forgó nagy méretű táblákat nem padló- vagy falburkolatként használják.

(125) A gyártási folyamattal kapcsolatban több indiai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a hengerpréssel előállított kerámia burkolólapokat ki kell zárni. Ezek a felek kifejtették, hogy ezt a technológiát nagy méretű kerámia burkolólapok gyártására használják. A Bizottság ezt úgy értelmezte, hogy ezek a felek is a nagy méretű táblák kizárását kérik. Az egyik indiai exportáló gyártó, a Lioli Ceramica Private Limited (a továbbiakban: Lioli) előadta továbbá, hogy a nagy méretű táblákat gyártó vállalatok jellemzően nem foglalkoznak szabványos burkolólapok előállításával. Hozzátette, hogy a gyártási folyamat különbségei a felhasznált nyersanyagok keverékében, a nagy méretű táblák kiégetésének magasabb hőmérsékletében, a nagy méretű táblák hátoldalának hálóval történő ellátásában és a nagy méretű táblák csomagolása során alkalmazott nyomásban mutatkoznak meg.

(126) A Lioli továbbá azzal érvelt, hogy a nagy méretű táblák eltérő fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, forgalmazásuk más csatornákon keresztül történik, továbbá nem versenyeznek a szabványos burkolólapokkal és nem is helyettesíthetők azokkal. A Lioli elsősorban konyhai pultokhoz vagy fürdőszobai felszerelésekhez gyártott nagy méretű táblákat. A Lioli előadta, hogy ezeket a táblákat padló- és falburkolatként is fel lehet használni. A szabványos burkolólapok azonban nem használhatók pultokhoz vagy fürdőszobai felszerelésekhez. A szabványos burkolólapokkal tehát nem felcserélhetők és nem is versenyeznek azokkal. A Lioli szerint nagy méretű táblákat és a szabványos burkolólapokat különböző értékesítési csatornákon keresztül értékesítik: a pultokat értékesítő üzletek nem kínálnak szabványos burkolólapokat, és a szabványos burkolólapot kínáló üzletek nem feltétlenül értékesítenek pultokat. A fizikai tulajdonságokat illetően az exportáló gyártó felhívta a figyelmet a nagy méretű táblák méretére és vastagságára (amelyek meghaladják a szabványos burkolólapokra jellemző értékeket), a felület felhelyezés utáni eltérő megjelenésére (a szabványos burkolólapok helyett nagy méretű táblák), valamint arra, hogy a nagy méretű táblák hátoldalára – a felhelyezést megkönnyítendő – hálót rögzítenek. A kémiai és műszaki tulajdonságokat illetően a vállalat azzal érvelt, hogy a nagy méretű táblákat be kell vizsgálni, mivel élelmiszerrel érintkeznek, hogy kisebb a vízabszorpciójuk, és nagyobb kopás- és karcállóság jellemző rájuk.

(127) A (125) és (126) preambulumbekezdésben ismertetett érveken kívül az indiai exportáló gyártó egy meghallgatáson előadta, hogy a nagy méretű táblák eltérő tárolást és kezelést igényelnek, továbbá más vágószerszámokat, szerelési módszereket, szerszámokat és szakembereket kell alkalmazni az esetükben, mint a kis méretű burkolólapoknál. Végezetül: az érdekelt fél emlékeztetett arra, hogy a panasz nem tartalmazott semmilyen bizonyítékot az Indiából származó nagy méretű táblák dömpingjére vonatkozóan.

(128) A panaszos előadta, hogy az Unióban elegendő mennyiségben gyártanak nagy méretű táblákat, és tévedés lenne azt feltételezni, hogy az indiai nagy méretű táblák nem hasonlíthatóak össze az uniós gazdasági ágazat által gyártott táblákkal. A nagy méretű táblákat elsőként éppen az uniós gyártók fejlesztették ki és hozták forgalomba. A burkolólap mérete önmagában nem befolyásolja a kémiai és műszaki tulajdonságokat. A nagy méretű porcelán táblák kémiai összetétele a többi porcelán burkolólapéhoz hasonló. A kerámia burkolólapoknak az ISO 13006:2018 szabványban adott fogalommeghatározása nem tér ki az olyan műszaki tulajdonságokra, mint például a vízabszorpció, a szilárdság és a tartósság. Azonban a vízabszorpció olyan tulajdonság, amely a kerámia burkolólapok egyes típusait megkülönbözteti: a porcelán burkolólapok esetében a vízabszorpció nem éri el a 0,5 %-ot. A kis méretű porcelán burkolólap vízabszorpciója a nagy méretű porcelán burkolólapéval azonos. A panaszos előadta, hogy az a felvetés is téves, miszerint csak a nagy méretű táblákat kell bevizsgálni, mivel azok élelmiszerrel érintkeznek. A CET szerint hasonló higiéniai és biztonságossági szintet kell elérniük a kisebb porcelán burkolólapoknak is, amelyeket például ipari konyhákban vagy élelmiszergyártó létesítményekben használnak. Végezetül: a CET azzal érvelt, hogy a végtermék alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságai nem függnek a gyártási folyamattól, vagyis attól, hogy a nagy méretű táblák esetében hengerprést, a szabványos burkolólapok esetében pedig hidraulikus prést használnak.

(129) A vizsgálat megerősítette, hogy az Unióban is gyártanak nagy méretű táblákat. A mintában szereplő uniós gyártók közül kettő gyárt ilyen termékeket. Az Indiából importált nagy méretű táblák tehát versenyeznek az uniós gazdasági ágazat által gyártott táblákkal. E tekintetben megjegyzendő, hogy a jelen vizsgálat céljából meghatározott terméktípusok tulajdonságai közé tartozik például a munkafelület mérete és a vízabszorpció. A terméktípusok e meghatározása tisztességes összehasonlítást tett lehetővé, és biztosította, hogy a nagy méretű táblák ne a kisebb méretű kerámia burkolólapokkal kerüljenek összehasonlításra. Az, hogy a terméktípusok meghatározása a munkafelület méretére is kiterjedt, biztosította azt, hogy a Bizottság figyelembe vegye a hengerprés- és a hidraulikusprés-technológiák előállítási költségei közötti különbségeket. A dömpingre vonatkozó bizonyítékok hiányát illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panasz elegendő mennyiségű első ránézésre meggyőző bizonyítékot tartalmazott az Indiából származó érintett termék dömpingelt behozatalával kapcsolatban. Ezért a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(130) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Lioli megismételte a nagy méretű táblák (azaz a hengerpréssel előállított kerámia burkolólapok) kizárására irányuló kérelmét. A Lioli emlékeztetett arra, hogy a nagy méretű táblák gyártása egy további lépést is magában foglal, nevezetesen azt, hogy hátoldalukat hálóval látják el. Benyújtott továbbá egy tudományos kutatást ismertető cikket, amely a nagy méretű táblák vizsgálatának eredményeit közölte. A kutatási eredmények többek között azt mutatták, hogy a nagy méretű táblák vízabszorpciója 0,1 % alatt volt.

(131) Az indiai kormány és tizenhat indiai exportáló gyártó a tisztességes összehasonlítás lehetővé tétele érdekében támogatta a nagy méretű táblák kizárását.

(132) A CET továbbra is tiltakozott a nagy méretű tábláknak a termékkörből való kizárása ellen, és ismételten előadta ellenérveit.

(133) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a nagy méretű táblák fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságai hasonlóak a kerámia burkolólapok más típusaiéihoz. Emellett nagy méretű táblákat az Unióban is gyártottak, többek között a mintában szereplő két uniós gyártó. A Lioli által hivatkozott kutatást három olaszországi és spanyolországi gyártó által gyártott nagy méretű táblákon végezték el. E kutatás nem bizonyította, hogy az Indiában gyártott nagy méretű táblák ne lennének összehasonlíthatók az Unióban gyártott nagy méretű táblákkal. E tekintetben a Bizottság biztosította a tisztességes összehasonlítást, mivel a terméktípusok meghatározásába belefoglalta a kerámia burkolólapok munkafelületének méretét is. Következésképpen a Bizottság megerősítette a kizárás iránti kérelem elutasítását.

(134) Az indiai szövetségek és gyártók előadták, hogy a kétrétegű burkolólapokat ki kell zárni a termékkörből. A kétrétegű burkolólapokat két réteg egybeillesztésével állítják elő. A felső réteg pigmenteket tartalmaz, és körülbelül 3–4 mm vastag. Az alsó réteg a kerámialap-test. A felek szerint a kétrétegű burkolólapok vastagabbak a szokásos padlóburkoló lapoknál, nem igényelnek komoly karbantartást, rendkívül tartósak, kiváló minőségűek és magasabb áron értékesíthetők.

(135) Ezzel az állítással kapcsolatban a CET előadta, hogy a felek nem szolgáltattak olyan információkat, amelyek arra utalnának, hogy a kétrétegű burkolólapok nem ugyanazokkal az alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, mint a többi burkolólap. A panaszos továbbá rámutatott arra, hogy a kétrétegű burkolólapok a kerámia burkolólapoknak az ISO 13006:2018 szabvány szerinti fogalommeghatározása körébe tartoznak. Végezetül: a CET hangsúlyozta, hogy a vastagságot illetően a panasz szerint a termék „*az egyes falburkoló*

kerámialapokra jellemző körülbelül 3 mm-től az extrudált kerámialapokra és a megemelt padlókhoz vagy a vastag padlóburkolatokhoz használt kerámialapokra jellemző 20–30 mm-ig terjed" ([14]), így a panasz termékköre a nagyobb vastagságú kerámialapokra is kiterjed.

(136) A Bizottság elutasította ezt az állítást. A kétrétegű kerámia burkolólapok ugyanazokból a nyersanyagokból készülnek, ugyanazon gyártási folyamatok során, mint a kerámia burkolólapok egyéb típusai, ezért ugyanazokkal az alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek. A végső felhasználástól függően a vastagság elérhet (és más kritériumok is eltérhetnek), és az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározottak szerint a vizsgálat hatálya valamennyi kerámia burkolólapra kiterjed, függetlenül azok vastagságától. A kizárást nem indokolja az, hogy a kétrétegű kerámia burkolólapokat két réteg összeillesztésével gyártják, aminek eredményeként a legtöbb szabványos burkolólapnál vastagabbak, és ezáltal szilárdságuk és tartósságuk is nagyobb, ezért különösen nagy forgalmú területeken való használatra alkalmasak. Végső felhasználásuk (a padlóburkolás) és tulajdonságaik is megegyeznek a többi kerámia burkolólapéival; a kétrétegű kerámia burkolólapok a többi kerámia burkolólapokkal felcserélhetőek, mivel a vevő választhat a kettő közül.

(137) Az indiai tanács és szövetség, valamint az exportáló gyártók előadták továbbá, hogy egyes különleges burkolólapokat (például a magasfényű burkolólapokat, a nagy mélységű burkolólapokat, a vésett hatású burkolólapokat és a szemcsés felületű burkolólapokat) ki kellene zárni a termékkörből, mivel előállítási költségeik magasabbak, majd eladási áruk is magasabb, mint más kerámialapoké. A költség- és árkülönbség a további nyersanyagok felhasználásának tudható be. A felek előadták továbbá, hogy a szemcsés felületű burkolólapok a többi burkolólapétől eltérő tulajdonságokkal rendelkeznek, mivel a szennyeződés kevéssé látszik meg rajtuk és csúszásállók. Hozzátették, hogy – amint azt az indiai gyártók állították – a szemcsés felületű burkolólapok gyártási folyamata egyedi és magasan fejlett.

(138) A panaszos előadta, hogy e különleges burkolólapok a kerámia burkolólapoknak az ISO 13006:2018 szabvány szerinti fogalommeghatározása körébe tartoznak. A különleges burkolólapok és a többi burkolólap közötti fő különbség a kialakítás. A szemcsés felület kialakítására például a kerámialap-test előállítását követően kerül sor. A különleges kialakítás nem változtatja meg a burkolólapok alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságait. Ezenkívül egy további nyersanyag hozzáadása jelentéktelen hatással van az előállítási költségekre. Végezetül: ezeket a különleges burkolólapokat az uniós gazdasági ágazat is gyártotta, így azok közvetlen versenyben álltak, és kárt okoztak az uniós gyártóknak. A gyártási folyamat jól ismert az uniós gazdasági ágazat számára, és kifejezetten szerepel a panaszban ([15]).

(139) A Bizottság elutasította ezt az állítást. A szemcsés felületű burkolólapok ugyanazokkal az alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, mint a többi burkolólap. Egyetlen fél sem nyújtott be olyan bizonyítékot, amely ennek az ellenkezőjét támasztotta volna alá. Emellett a szemcsés felületű burkolólapok más burkolólapokkal felcserélhetők; különleges kialakításuk miatt különösen alkalmasak lehetnek bizonyos célokra (például csúszásmentességük miatt konyhai padlók burkolására), de a felhasználás e módjai megegyeznek a többi burkolólap felhasználásának módjaival.

(140) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően tizenhat indiai exportáló gyártó megismételte a szemcsés felületű kerámia burkolólapok kizárására irányuló kérelmét azon állítás alapján, miszerint az ilyen felületű kerámia burkolólapok esetében nem áll rendelkezésre elegendő termelési kapacitás az Unióban.

(141) A Bizottság megjegyezte, hogy a vállalatok nem szolgáltattak bizonyítékot azon állításukra vonatkozóan, miszerint a szemcsés felületű kerámia burkolólapok esetében nem áll rendelkezésre elegendő uniós gyártási kapacitás. A Bizottság elutasította ezt az állítást.

(142) Végezetül, az indiai gyártók, a tanács és szövetség előadták, hogy a termékkört a falburkoló lapok tekintetében az egyszer égetett burkolólapokra kell korlátozni. E felek azt állították, hogy a kétszer égetett falburkoló lapok felső kategóriás termékek, amelyekhez jobb minőségű nyersanyagokra van szükség és amelyek előállítási költségei magasabbak.

(143) A panaszos előadta, hogy a kétszer égetett falburkoló lapok a kerámia burkolólapoknak az ISO 13006:2018 szabvány szerinti fogalommeghatározása körébe tartoznak. Azt állította továbbá, hogy a nyersanyagok minősége nem minősül a kizárás jogos indokának. Éppen ellenkezőleg: az indiai exportáló gyártók által gyártott és az Unióba exportált kétszer égetett falburkoló lapok közvetlen versenyben állnak az uniós gazdasági ágazat által gyártott hasonló burkolólapokkal, ezért nem zárhatók ki a termékkörből. A CET rámutatott arra, hogy a mintában szereplő uniós gyártók foglalkoznak kétszer égetett falburkoló lapok gyártásával.

([14]) A panasz vezetői összefoglalója, 1. o.
([15]) A panasz 5. és 20. melléklete.

(144) A Bizottság megállapította, hogy az indiai exportáló gyártók által gyártott kétszer égetett falburkoló lapok alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságaik, valamint felhasználásuk tekintetében nem különböznek az uniós gazdasági ágazat által gyártottaktól. Ezenkívül a terméktípusok meghatározása megkülönböztette az egyszer égetett és a kétszer égetett burkolólapokat, biztosítva ezáltal a tisztességes összehasonlítást. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(145) A termékkörből való fent említett kizárások mellett az indiai gyártók – köztük a mintában szereplő két vállalat – azt javasolták, hogy a tisztességes összehasonlítás lehetővé tétele érdekében a terméktípusok meghatározásának figyelembe kellene vennie a vízabszorpciót, a gyártási folyamatot (hengerprés vagy hidraulikus prés alkalmazása), a szélességet, a hosszúságot, a vastagságot, a bevonat típusát (mázas vagy máz nélküli), a máztípust (fényes, magasfényű, matt vagy szemcsés felületű) és a felületi kikészítést (polírozott vagy nem polírozott).

(146) A Bizottság megjegyezte, hogy a terméktípusok meghatározása eredetileg is figyelembe vette a vízabszorpciót, a szélességet és a hosszúságot (a munkafelület méretének figyelembevételével), a vastagságot, a mázazást és a polírozást. Mivel a hengerprés-technológiát nagy méretű táblák gyártásához használják, a munkafelület mérete implicit módon lehetővé tette a két gyártási folyamat megkülönböztetését is. A Bizottság figyelembe vette továbbá a kerámialap-test színezését, a rektifikálást és az ISO 13006:2018 szabvánnyal egyenértékű minőségi standardnak való megfelelést. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek a tulajdonságok elegendőek a különböző terméktípusok közötti költség- és árkülönbségek megjelenítéséhez, és alkalmasak arra, hogy biztosítsák a tisztességes összehasonlítást. A Bizottság ezért elutasította a terméktípusok meghatározásának javasolt felülvizsgálatát.

(147) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Conor csoport megismételte a (145) preambulumbekezdésben említett állítást, különösen azt az érvét, miszerint a Bizottság tévesen vélte úgy, hogy a termékek költsége és eladási ára közötti különbség nem mutatkozik meg a mázas termékek fizikai tulajdonságaiban. A Bizottság megállapítását, miszerint a fizikai tulajdonságok tekintetében történő kiigazítások elegendőek a különböző terméktípusok közötti költség- és árkülönbségek tükrözéséhez és ezáltal a tisztességes összehasonlítás biztosításához, nem támasztják alá a Conor csoport által a Bizottság részére benyújtott beadványokban bemutatott tények. A Conor csoport ezért előadta, hogy az esetében javasolt termékkód elutasítása indokolatlan, és nincs összhangban az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontjával.

(148) A Bizottság elutasította ezt az állítást. A Bizottság a Conor csoport által bejelentett előállítási költség alapján nem tudta megállapítani, hogy a „matt", a „fényes" és a „szemcsés felületű" termékek előállítási költségei között állandó és jelentős különbség állna fenn. Hozzá kell tenni, hogy a Conor csoport által megismételt állítást semmilyen további alátámasztó elemzés nem erősítette meg. A bizalmas adatkezelés érdekében a Bizottság érvelésére vonatkozó további részletes adatokat ebben a szakaszban a Bizottság kizárólag a Conor csoport részére küldte meg.

(149) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Serapool Porselen nevű törökországi kerámialap-gyártó érdeklődött a termékkör meghatározása felől, és előadta, hogy az úszómedencékben használatos burkolólapokat ki kell zárni. A Serapool Porselen azt állította, hogy az úszómedencékben használatos burkolólapok vízabszorpciója alacsonyabb (0,3–0,5 %), mint más porcelán burkolólapoké (0,5 %), és hogy az előbbieket olyan vásárlók részére gyártják, akik döntéseik során elsősorban a minőséget és a tervezést veszik figyelembe, nem pedig az árakat, továbbá hogy az előbbiek értékesítésére más forgalmazási csatornákon keresztül kerül sor (pl. közvetlen kapcsolat a vevővel, nagykereskedők bevonása nélkül), és hogy az előbbiek különleges tulajdonságokkal rendelkeznek (a baktériumképződést megakadályozó bevonat, nagyobb szilárdság és tartósság).

(150) A Bizottság megjegyezte, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés 2. szakaszában meghatározottak szerint a termékkörre vonatkozó információk – többek között a kizárás iránti kérelmek – benyújtásának határideje az eljárás megindítását követő 10. nap, azaz 2021. december 23. volt. A Serapool Porselen 2022. november 9-én, vagyis a határidő lejárta után tíz és fél hónappal nyújtotta be beadványát. A vizsgálat e szakaszában a Bizottságnak nem állt módjában értékelni, hogy az úszómedencékben használatos burkolólapok rendelkeznek-e olyan sajátos tulajdonságokkal, amelyek indokolnák a termékkörből való kizárásukat. A vizsgálat mindazonáltal kimutatta, hogy a mintában szereplő uniós gyártók által gyártott porcelán burkolólapok vízabszorpciója 0,5 %-nál kisebb. Ezért az úszómedencékben használatos burkolólapok és az egyéb porcelán burkolólapok vízabszorpciója közötti különbségekre vonatkozó érv nem fogadható el. Ezen túlmenően az intézkedések kijátszhatók lennének, ha a Bizottság a burkolólapokat lehetséges felhasználásuk, nem pedig egy adott tulajdonságuk vagy jellemzőjük alapján zárná ki a termékkörből. A Bizottság ezért egyértelműsítette, hogy az úszómedencékben használatos burkolólapok a vizsgálat hatálya alá tartoznak, és elutasította a termékkörből való kizárásukra irányuló kérelmet.

3. **DÖMPING**

3.1. **India**

3.1.1. *Rendes érték*

(151) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív-e a teljes belföldi értékesítés volumene. A belföldi értékesítés akkor reprezentatív, ha a hasonló termék független vevők részére belföldi piacon történő belföldi értékesítésének teljes volumene az egyes exportáló gyártók esetében elérte az érintett termék Unióba irányuló kivitel keretében értékesített teljes volumenének legalább 5 %-át a vizsgálati időszak alatt. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a hasonló termék belföldi piacon bonyolított összértékesítése a mintában szereplő exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív.

(152) A Bizottság ezt követően azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal. E célból a Bizottság kizárta a másodosztályú minőséget érintő ügyleteket a rendes érték megállapításához figyelembe vett belföldi értékesítések köréből. Az előállítási folyamat során szemrevételezés útján történő minőség-ellenőrzést követően az exportáló gyártók a kevésbé tökéletes minőségű kerámia burkolólapokat „másodosztályú" minőségnek tekintik. Ezeket a szabványnak nem megfelelő burkolólapokat jelentős árengedményekkel értékesítik a belföldi piacon, ezzel szemben az Unió részére kizárólag elsőosztályú burkolólapokat értékesítenek. Az uniós árakkal való tisztességes összehasonlítás érdekében a Bizottság a rendes érték kiszámításakor csak az elsőosztályú termékek belföldi értékesítéseit vette figyelembe. A mintában szereplő exportáló gyártók mindegyike értékesített másodosztályú burkolólapokat a belföldi piacon, ugyanakkor az Unióba irányuló export céljára kizárólag elsőosztályú burkolólapokat értékesített.

(153) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Conor csoport ezzel kapcsolatban előadta, hogy a Bizottság maga döntött úgy, hogy a termék minőségét mint az összehasonlítás során használt paramétert figyelembe veszi, azonban az eljárás egyetlen szakaszában sem tekintette a termékkóddal kapcsolatos jellemzőnek. A Conor csoport szerint ezért a termékkód-módszertan Bizottság általi alkalmazása érvénytelen, mivel a Conor csoport által javasolt termékkód-módosításokat a Bizottság elutasította (lásd a 2.4. szakaszt), míg az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerinti összehasonlítás elvégzéséhez használt módszertanba beemelt egy olyan fizikai tulajdonságot, amelyet egyetlen érdekelt fél sem javasolt.

(154) A Bizottság kénytelen volt elutasítani az állítást. A Bizottság csak az Indiában végzett ellenőrzések során szerzett tudomást arról, hogy a másodosztályú burkolólapok értékesítése nem elhanyagolható mennyiségben zajlik a belföldi piacon, ám azokat nem exportálják. A Bizottság tisztviselői az indiai helyszíni vizsgálat során szemrevételezéssel megállapíthatták, hogy a másodosztályú burkolólapok egyértelműen gyengébb minőségűek, mint az első osztályúak. Az ilyen értékesítésekért kiszámlázott árak összességében alacsonyabbak voltak, mint a megfelelő terméktípusokon belül az első osztályú termékek értékesítési árai. A belföldi értékesítési számlákon ezek az értékesítések egyértelműen azonosíthatók voltak. A hasonló termékek hasonló termékekkel való tisztességes összehasonlításának elvével ellentétes lenne, ha a másodosztályú termékek belföldi értékesítését a Bizottság figyelembe venné a rendes érték megállapítása során.

(155) A Bizottság ezután – az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően – megvizsgálta, hogy az Unióba irányuló exportra értékesített egyes terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok esetében a mintába felvett exportáló gyártók mindegyikének belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy terméktípus belföldi értékesítései akkor reprezentatívak, ha a terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére végrehajtott belföldi értékesítéseinek teljes volumene eléri az azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes Unióba irányuló exportértékesítés teljes volumenének legalább 5 %-át. A Bizottság megállapította, hogy az értékesített terméktípusok egy részének belföldi értékesítése reprezentatív volt. Egyes terméktípusokat a belföldi piacon nem értékesítettek reprezentatív mennyiségben, vagyis az azonos vagy összehasonlítható terméktípus Unióba irányuló exportértékesítése teljes volumenének 5 %-át nem érte el ezek mennyisége.

(156) A Bizottság ezt követően – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban – valamennyi terméktípus esetében meghatározta a belföldi piacon, független vevők részére végrehajtott nyereséges, reprezentatív volumenű értékesítések vizsgálati időszak alatti részarányát annak megállapítása céljából, hogy a rendes érték kiszámítását a tényleges belföldi értékesítések alapján végezze-e el.

(157) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e, vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípusnak a kiszámított előállítási költséggel megegyező, vagy azt meghaladó nettó áron értékesített volumene meghaladta e terméktípus teljes értékesítési volumenének 80 %-át; valamint

b) e terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik a termelési egységköltséggel, vagy meghaladja azt.

(158) Ebben az esetben a rendes érték az adott terméktípus vizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítése során felszámított árainak súlyozott átlaga.

(159) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi áraként kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereségesen értékesített volumene az adott típus teljes értékesítési volumenének legfeljebb 80 %-át teszi ki; vagy

b) e terméktípus súlyozott átlagára nem éri el a termelési egységköltséget.

(160) A belföldi értékesítés elemzése kimutatta, hogy terméktípustól függően a Conor csoport teljes belföldi értékesítésének 9–60 %-a, az Icon csoport teljes belföldi értékesítésének 0–100 %-a és a Lavish csoport teljes belföldi értékesítésének 0–100 %-a nyereséges volt, és hogy az értékesítési ár súlyozott átlaga – amennyiben az adott terméktípus belföldi értékesítésének több mint 5 %-a nyereséges volt – meghaladta a termelési költséget. Ennek megfelelően a rendes érték a vizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítés során alkalmazott árak súlyozott átlagaként vagy kizárólag a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként került kiszámításra.

(161) Azon terméktípusok esetében, amelyek súlyozott átlagos értékesítési ára alacsonyabb volt a termelési költségnél, a rendes érték számítása az adott terméktípus nyereséges értékesítése során alkalmazott árak súlyozott átlagaként történt.

(162) Amennyiben a szokásos kereskedelmi forgalom keretében nem értékesítették a hasonló termék valamely terméktípusát, vagy a belföldi piacon nem értékesítettek valamely terméktípust reprezentatív mennyiségben, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban képezte.

(163) A Bizottság a rendes értéket úgy képezte, hogy a következő tényezőket hozzáadta a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók által gyártott hasonló termék vizsgálati időszakban jellemző előállítási költségeihez:

a) a hasonló termék szokásos kereskedelmi forgalom keretében bonyolított belföldi értékesítése során a vizsgálati időszak alatt a mintában szereplő minden egyes együttműködő gyártónál felmerült értékesítési, általános és adminisztratív költségek (a továbbiakban: SGA-költségek) súlyozott átlaga; valamint

b) a mintában szereplő minden egyes együttműködő exportáló gyártónak a hasonló termék belföldi, rendes kereskedelmi forgalomban, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

(164) A belföldi piacon nem reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusok esetében az átlagos SGA-költségek és nyereség hozzáadása az adott terméktípusoknak a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított ügyletei alapján történt. A belföldi piacon egyáltalán nem értékesített terméktípusok esetében az SGA-költségek súlyozott átlaga és a nyereség hozzáadása a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított összes ügylet alapján történt.

3.1.2. *Exportár*

(165) Az exportáló gyártók mintába felvett csoportjai az Unióba vagy közvetlenül független vevőknek, vagy egymással kapcsolatban álló vállalatokon keresztül exportáltak.

(166) Így az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár volt.

3.1.3. *Összehasonlítás*

(167) A Bizottság a rendes értéket és a mintában szereplő, exportáló gyártókból álló csoportok exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(168) Azokban az esetekben, amikor azt a tisztességes összehasonlítás szükségessé tette, a Bizottság a rendes értéket és/vagy az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek figyelembevételével kiigazította. A fuvarozási, biztosítási és anyagmozgatási költségek, a hitelköltségek és bankköltségek levonásra kerültek a belföldi értékesítési és/vagy exportértékesítési árakból; amennyiben e kiigazítások bejelentése megtörtént, és a Bizottság azokat indokoltnak találta. A belföldi értékesítési oldalon felmerült hitelköltségekre vonatkozó engedmények iránti kérelmek elutasításra kerültek, mivel a számlából vagy az adásvételi szerződésből nem voltak egyértelműen megállapíthatók a fizetési feltételek.

(169) A mintában szereplő gyártók az érintett terméket közvetlenül vagy a velük kapcsolatban álló gyártókon/kereskedőkön keresztül értékesítették az Unióban irányuló exportra. Ez utóbbi esetekben – vagyis amikor az értékesítésre a gyártóval kapcsolatban álló gyártókon/kereskedőkön keresztül került sor – a Bizottság ezen ügyletek árait kiigazította annak érdekében, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerint figyelembe vegye az egymással kapcsolatban álló gyártók/kereskedők által felszámolt árrést. E kereskedelmi ügyletek tekintetében a Bizottság egyetlen súlyozott átlagos árrést számított ki, amely a független indiai beszállítóktól történő beszerzésekhez kapcsolódó árak és a független uniós vevők felé később érvényesített viszonteladási árak közötti különbségből adódott. A Bizottság úgy döntött, hogy a mintában szereplő három csoport kereskedői esetében egyetlen súlyozott átlagos árrést alkalmaz annak biztosítása érdekében, hogy az egyenletben szereplő volumenek alapvetően reprezentatívak legyenek és megbízható eredményt adjanak. Ezt az árrést a Bizottság megfelelően kiigazította annak érdekében, hogy kizárja a már kifizetett engedmények kétszeres beszámítását, és az említett engedmények nettó összegét levonta a szóban forgó, egymással kapcsolatban álló kereskedők exportárából. Az adatok bizalmas kezelésének biztosítása érdekében a kiigazításra vonatkozó további részleteket a vállalatspecifikus közzétételek tartalmazzák.

(170) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Lavish csoport azt állította, hogy mivel a Bizottság el kívánta utasítani a kapcsolatban álló felekkel folytatott ügyletekből származó árrést, mivel azok nem tekinthetők a szokásos piaci ár elvének megfelelőnek, a felárnak az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazításának azon a tényleges jutalékon kell alapulnia, amelyet a szolgacsoport fizetett az Unióba irányuló exportértékesítésekért egy független ügynöknek azért, hogy jutalékalapon lássa el az ügynöki feladatokat.

(171) A Bizottság kénytelen volt elutasítani az állítást. A szóban forgó ügyletek az érintett termék exportját érintették; e termékeket a Lavish csoporton belüli, egymással kapcsolatban álló gyártóktól vásárolták. Ezek az ügyletek leginkább a független indiai beszállítóktól vásárolt érintett termék exportjához hasonlóak. Ilyen esetekben az exportáló kereskedő az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának második albekezdése szerinti árrést kap. Ezzel szemben az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának második albekezdésében említett jutalékból származó bevételekre egyedi szerződéses feltételek vonatkoznak. A kereskedőtől eltérően a jutalékalapon dolgozó ügynök nem vásárolja meg és majd értékesíti tovább az érintett terméket, csupán közvetíti az eladó és a vevő közötti ügyletet. Ezenkívül a Bizottság gyakorlata az, hogy az árrés kiigazításait következetesen az érintett kereskedő által kapott árrés alapján, vagyis az értékesítési, általános és igazgatási költségek és a nyereség összege alapján számítja ki. Mivel a szóban forgó árrés (amely akkor keletkezett, amikor az exportáló kereskedő egy vele kapcsolatban álló gyártótól vásárolt) az érintett felek közötti kapcsolatra tekintettel megbízhatatlan volt, a Bizottság kénytelen volt azt a szokásos piaci feltételeket tükröző árréssel helyettesíteni, vagyis olyan árréssel, amely egy exportáló kereskedőnél akkor keletkezne, ha független indiai beszállítóktól vásárolna.

(172) A Conor csoport és az indiai kormány előadta, hogy az exportárnak az árrés tekintetében történő kiigazítása nincs összhangban az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontjával. Azzal érveltek, hogy az exportárat a Bizottság úgy igazította ki a kereskedőnél keletkezett, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti árrés tekintetében, hogy elmulasztotta bizonyítani azt, hogy az egymással kapcsolatban álló vállalkozásokon belüli kereskedelmi tevékenységek a belföldi piac és az exportpiac árainak összehasonlíthatóságát illetően különbséget eredményeztek (az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének harmadik fordulata).

(173) Ezt az állítást a Bizottság hibásnak tekintette. A vizsgálat megerősítette, hogy az exportértékesítések esetében alkalmaznak árrést, míg a belföldi értékesítések esetében nem, aminek a következtében az árak összehasonlíthatósága tekintetében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének harmadik fordulata szerinti különbség adódott, amelyet az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja értelmében ellentételezni kell.

(174) A Conor csoport továbbá azzal érvelt, hogy a kiigazítás alkalmazása során a Bizottság nem kért kifejezetten tájékoztatást tőle, és annak bizonyítására sem kérte fel, hogy ezek az árak szokásos piaci árnak minősülnek-e, vagy sem (ami azt mutatja, hogy az árak megbízhatóak voltak-e, vagy sem). A Conor csoport szerint a rendelkezésre álló valamennyi bizonyíték azt mutatta, hogy a Conor csoporton belüli összes ügylet megfelelt a szokásos piaci feltételeknek. A fentiek fényében Conor csoport úgy találta, hogy az említett árrés figyelembevétele nem volt indokolt.

(175) Ezzel az érvvel kapcsolatban a Bizottság megállapította, hogy a Conor csoporton belül a teljes uniós export volumenét tekintve legfontosabb kereskedő az érintett terméket a vele kapcsolatban álló beszállítóktól [10–15 %-kal] magasabb áron vásárolta meg, mint a független beszállítóktól. Ezenkívül a független beszállítóktól történő beszerzést követően az Unióba exportált kerámia burkolólapok esetében az árrés több mint kétszerese volt a gyártóval kapcsolatban álló beszállítóktól történő beszerzést követően az Unióba exportált kerámia burkolólapok esetében megfigyelhető árrésnek. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek az ár- és árréskülönbségek azt mutatják, hogy a Conor csoporton belüli, egymással kapcsolatban álló felek közötti ügyletekre nem a szokásos piaci feltételek mellett került sor.

(176) A Conor csoport hozzáfűzte, hogy a Concor International a logisztikán és a késztermékek csomagolásán kívül nem végzett más konkrét tevékenységet, mivel valamennyi jogalany tekintetében minden értékesítés megtárgyalása és véglegesítése a Conor csoporton belül zajlott. A Bizottság egyértelműsítette, hogy a Concor International tevékenységei túlmutatnak az ezen állításban említetteken. A bizalmas adatkezelés érdekében a további részleteket a Bizottság csak a Conor csoportnak küldte meg.

(177) A Conor csoport emlékeztetett arra is, hogy a Bizottság 2022 áprilisában tájékoztatást kért független kereskedő-exportőröktől. Később a Bizottság a helyszíni ellenőrzés során tájékoztatást kért a forgalmazott áruk minden egyes eladásához kapcsolódó beszerzési költségekről. Mindkét adatkészletet úgy kérte, hogy nem jelölte meg sem a célt, sem pedig azt, hogy milyen módon veheti figyelembe ezeket az információkat. Az ilyen kérés vagy egyértelműsítés hiányában a Conor csoport és más érdekelt felek beadványaiban szereplő és a Bizottság által felhasznált információk nem voltak pontosak, amint azt az árrésnek a Bizottság általi kiszámításában szereplő elírások is mutatják. A Conor csoport hozzáfűzte, hogy a Bizottságnak ezt az elemzést az érdekelt felekkel – köztük a Conor csoporttal – együttműködésben, a szokásos módon kellett volna elvégeznie, és közölnie kellett volna, hogy a vonatkozó adatok gyűjtésére hogyan és milyen célból került sor. Ezért az árrés alkalmazásának nincs ténybeli és jogi alapja, és sérül a Conor csoport jogszerű eljáráshoz való joga.

(178) A Bizottság kénytelen volt elutasítani az állítást. A Bizottság nem köteles előzetesen közölni a vizsgált felekkel vagy az együttműködésre felkért más felekkel, hogy bizonyos információkat pontosan milyen célból kér, ellenőriz és/vagy használ fel, feltéve, hogy az adatok bizalmas kezelése iránti kérelmeket tekintetbe veszi. Ezenkívül a Bizottság a dömpingellenes eljárás korai szakaszában – többek között az exportáló gyártók telephelyein végzett helyszíni ellenőrzések szakaszában – nem látja előre, hogy az összegyűjtött adatkészleteket pontosan milyen célra használja majd fel. Az adatkérés, -gyűjtés és -ellenőrzés folyamatának célja a tényfeltárás. A jogi elemzésre és értékelésre (amely magában foglalja annak meghatározását is, hogy a rendelkezésre álló adatokat milyen célra használja fel) ezt követően kerül sor. A Bizottság nyilvánosságra hozott minden olyan információt, amelyre a ténymegállapításait alapozta, megindokolta ténymegállapításait, és lehetőséget biztosított a feleknek arra, hogy valamennyi ténymegállapítással kapcsolatban észrevételeket tegyenek. Ennélfogva eleget tett az átláthatósággal, az indokolással és a védelemhez való joggal kapcsolatos kötelezettségeinek.

(179) A Conor csoport előadta továbbá, hogy ha az exportárnak a kereskedő által kapott, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti árrés alapján történő kiigazítását a Bizottság a Conor csoport értékesítéseire alkalmazza, akkor azt a Conor csoporttól vásárló és exportra történő továbbértékesítést végző független kereskedők által ténylegesen kapott árrés, vagy az indiai kereskedelmi vállalatok által a kerámia burkolólapok szegmensében realizált átlagos nyereség, vagy e két módszer átlaga alapján kell kiszámítani. E módszerek bármelyike biztosítaná, hogy a súlyozott átlagos árrés „alapvetően reprezentatív” és „megbízható” legyen azon információk alapján, amelyek a Bizottságnál a jelen vizsgálatról rendelkezésre állnak. A Conor csoport hozzátette, hogy a mintában szereplő más vállalatok adatainak a Conor csoport dömpingkülönbözetének kiszámításához való felhasználása nem áll összhangban az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével.

(180) A Bizottság elutasította ezt az állítást. Az árréssel kapcsolatos említett kiigazítások tárgyát képező ügyletek a mintában szereplő exportáló gyártók azon kereskedői/gyártói által végrehajtott kivitelek volt, amelyek esetében az érintett terméket velük kapcsolatban álló beszállítóktól szerezték be. Amint azt a (175) preambulumbekezdés megemlíti, a Bizottságnak nem állt módjában az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás alapjául figyelembe venni az ezen ügyletek során realizált árrést, mivel azt az érintett felek közötti kapcsolat befolyásolta. Nyilvánvaló, hogy a korábbi árrés helyettesítésére alkalmas legközelebbi érték az az árrés, amelyet ugyanazon exportáló gyártók alkalmaznak az érintett termék független beszállítóktól történő megvásárlása során. A Conor csoport azonban olyan különbözeteket javasolt, amelyeket a mintában szereplő exportáló gyártói csoportokon kívüli felek realizáltak.

(181) Annak az érvnek kapcsán, miszerint a mintában szereplő más vállalatok adatainak a Conor csoportra alkalmazandó dömpingkülönbözet kiszámításához való felhasználása ellentétes az alaprendelettel, a Bizottság egyértelműsítette, hogy az alaprendelet rendelkezik olyan forgatókönyvekről, amikor más felek adatait használják fel egy exportáló gyártóra alkalmazandó dömpingkülönbözet kiszámításához. Ez a helyzet például az exportárnak a 2. cikk (9) bekezdése szerinti kiigazítása esetén, amely során a független uniós importőrök által realizált haszonkulcsot veszik figyelembe. A jelen üggyel kapcsolatban a Bizottság megismételte: az, hogy a súlyozott átlagos árrést a mintában szereplő mindhárom csoport ügyletei alapján számította ki, biztosította az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti, széles körben reprezentatív kiigazítás alkalmazását.

(182) A Conor csoport megjegyezte továbbá, hogy a kiigazítás összegének kiszámításakor a Bizottságnak szem előtt kell tartania a „árrés" (az angol „mark-up") szó két szótári jelentését, melyek közül az egyik „az önköltségi árhoz az eladási ár meghatározása céljából hozzáadott összeg; nagy vonalakban a nyereség szinonimája", a másik pedig: „valamely dolog árának megemelése, például a költség és az eladási ár közötti különbség". A Conor csoport azzal érvelt, hogy az árrés értéke mindkét esetben az önköltségi ár és az eladási ár közötti különbség, vagyis a nyereség. Válaszában a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja értelmében és az alkalmazandó ítélkezési gyakorlatot kellően figyelembe véve az árrés az értékesítési, általános és igazgatási költségekből és a nyereségből tevődik össze, és ennyiben eltér a Conor csoport által idézett szótári fogalommeghatározásoktól.

(183) A Conor csoport előadta továbbá, hogy az árrés kiszámítása során elírások történtek. Konkrétan azzal érvelt, hogy ha az eladási érték magában foglalja a vevő által megfizetett csomagolási költségeket, de a beszerzési költség nem tartalmazza ezt az összeget, akkor az azt jelenti, hogy engedményekbe kétszer számolták bele a csomagolási költséget: először, amikor a csomagolási költséget belefoglalták az árrést érintő engedménybe, másodszor pedig amikor az összes engedmény Bizottság általi kiszámítása során a csomagolási költséget magát is újra kiigazították.

(184) A Conor csoport továbbá előadta, hogy az eladási értékkel való összevetés előtt az általános és igazgatási költségek, valamint a finanszírozási költségek teljes összegét hozzá kell adni a költségekhez, és hogy a Bizottság a százalékban megadott árréshez hozzáadta a vámvisszatérítést, amelyben az exportőrök várhatóan részesülnek. Amennyiben a Bizottság továbbra is alkalmazza ezt a hozzáadást, lehetővé kell tennie a rendes értéknek az importterhek és közvetett adók után igényelt engedmény tekintetében történő kiigazítását is.

(185) A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. Először: azzal az állítással kapcsolatban, miszerint a csomagolási költségeket kétszer vonják le az exportárból, a Bizottság megjegyezte, hogy a Conor csoport nem támasztotta alá állítását, főként mert nem bizonyította, hogy a szóban forgó burkolólapok összes beszerzési költsége magában foglalja a csomagolási költségeket, és nem is számszerűsítette ezt az összeget. A Bizottság továbbá megerősítette, hogy az aktában szereplő adatok nem utalnak arra, hogy – amint azt a Conor csoport láthatólag sugallja – a csomagolási költségeket kétszer számították be. Ennél is fontosabb szempont, hogy az állítás alapvető tévedést tartalmaz az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja értelmében vett árrés fogalmával kapcsolatban. Az árrés a kifizetett teljes vételár és az adott kereskedő által realizált teljes értékesítési bevétel közötti különbségnek felel meg, függetlenül attól, hogy a szállítónál milyen költségek (például csomagolási költségek) merültek fel. Más szóval: az árrés az értékesítési, általános és igazgatási költségekből, a pénzügyi költségekből és a nyereségből, valamint a szóban forgó exportértékesítésekből származó bármely egyéb egyedi bevételből áll össze. Mindezen tényezők figyelembevétele érdekében helyénvaló a Bizottságnak az a megközelítése, hogy a független beszállítók által számlázott vételárak és a független vevőknek felszámított viszonteladói árak közötti bruttó árréssel számol, amennyiben az így elvégzett kiigazítás nem foglal magában az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján végzett egyéb kiigazításokat. Ezért a Bizottság elutasította a Conor csoportnak azt az állítását is, miszerint az általános és igazgatási költségeket, valamint a pénzügyi költségeket tévesen számította be az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti alkalmazott árrésbe. Harmadszor: a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a vámvisszatérítés, amelyben az exportőrök részesülnek, ténylegesen megnöveli a szóban forgó exportértékesítésekből realizált bevételt. A belföldi értékesítések esetében ezzel szemben nincs ilyen visszatérítés. Ezért hibás lenne, ha a Bizottság a rendes értéket a kapott export-visszatérítések tekintetében kiigazítaná.

(186) A Conor csoport azt is megállapította, hogy az a képlet, amelyet a Bizottság a Concor International exportértékesítései után járó teljes engedmény kiszámításához használt, kétszer vette figyelembe a „klíring- és szállítmányozási díjakat", mivel azok már szerepeltek az exportértékesítési jegyzékben az „exportáló ország telephelyein felmerülő rakodási és járulékos költségek" kiszámítására szolgáló képletben. A Bizottság elfogadta ezt az állítást, ezért az elírást a Conor csoport exportáló gyártói javára kijavította.

(187) Az érdekelt felek végső tájékoztatása alapján az Icon csoport előadta, hogy a Bizottságnak nem kellett volna az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján levonnia az árrést az Icon csoport Unióba irányuló közvetett exportértékesítéseiből, mivel az Icon csoporttal kapcsolatban álló gyártók és kereskedők egyetlen gazdasági egységet alkotnak ([16]).

(188) Ebben az összefüggésben az Icon csoport előadta, hogy az Icon csoporton belül a gyártókra a személyes, materiális és immateriális elemekből, ellátási és ipari know-how-ból álló egységes szervezeti felépítés jellemző, amely azt szolgálja, hogy kiváló minőségű Icon márkát állítsanak elő, továbbá hivatalos és személyes érdekük fűződjön a velük kapcsolatban álló vállalkozások gazdasági sikeréhez. Az Icon csoport hozzátette, hogy egyetlen termékkatalógussal és egyetlen honlappal rendelkezik (melynek elnevezése: „Icon World of Tile"), amely hivatkozik „a vállalatra". Ez a honlap az ügyfélmegrendelések tekintetében az egyedüli kapcsolattartó pont.

(189) Az Icon csoport emlékeztetett a Bíróság Matsushita Electric Industrial ügyben hozott ítéletére, amely szerint „a termelési és az értékesítési tevékenységeknek egy olyan csoporton belüli megosztása, amelyet jogilag különálló vállalkozások alkotnak, semmit nem változtat azon a tényen, hogy e vállalkozások egyetlen gazdasági egységet alkotnak, amely ily módon szervez olyan tevékenységeket, amelyeket más esetekben jogi szempontból nézve egyetlen jogalany végez" ([17]).

(190) A Bizottság elutasította az Icon csoport exportáló gyártóinak azon állítását, miszerint az exportáló gyártókat egyetlen gazdasági egységnek kell tekinteni. A bizalmas adatkezelés érdekében a Bizottság az értékelés részleteit csak az Icon csoport részére küldte meg.

(191) Az Icon csoport előadta továbbá, hogy a Bizottság nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy miért vélte úgy, hogy „a közvetett ügyletek esetében az egymással kapcsolatban álló exportáló gyártók olyan kereskedőkként jártak el, akik a jutalékos alapon működő ügynökök feladataihoz hasonló feladatokat látnak el".

(192) A Bizottság megalapozatlannak tekintette az állítást. Nem vitatott, hogy a vonatkozó ügyleteket két lépésben hajtották végre: először az Icon csoporton belüli kereskedő/gyártó az érintett terméket megvásárolta egy vele kapcsolatban álló gyártótól, majd ugyanaz a kereskedő/gyártó az így beszerzett érintett terméket exportálta az Unióba. Tehát van bizonyíték arra, hogy a kereskedő tevékenységeit az Icon csoport megfelelő kereskedője/gyártója végzi.

(193) Az Icon csoport másodlagosan előadta, hogy a belföldi és az exportértékesítéseket egyformán kell kezelni, ami azt jelenti, hogy a csoport közvetett belföldi értékesítéseire is árrést kell alkalmazni.

(194) A Bizottság elutasította ezt az állítást, tekintettel arra, hogy a belföldi értékesítési szerződések és az exportértékesítési szerződések természetüknél fogva eltérőek. A bizalmas adatkezelés érdekében a Bizottság az értékelés részleteit csak az Icon csoport részére küldte meg.

(195) Az exportáló gyártók egy csoportja az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja alapján kérte a rendes érték és az exportár kiigazítását a készletek hitelköltségei – vagyis a készleten lévő áruk elméleti pénzügyi költségei – tekintetében. Ezt a felvetést a Bizottság elutasította, mivel nem lehetett alátámasztani azt, hogy az áruk készleten tartásának ideje közötti eltérés befolyásolta volna az ár-összehasonlíthatóságot.

(196) Az exportáló gyártók ugyanezen csoportja az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja alapján kiigazítást kért azokkal a hirdetési költségekkel kapcsolatosan is, amelyek a gudzsaráti Morbi (a gyártási helyszín) közelében található hirdetőtáblák felállításának a belföldi piacon történő értékesítéshez kapcsolódóan felmerülő költségei formájában adódtak. A csoport nem tudta számszerűsíteni ezt a kiigazítást, és az ár-összehasonlíthatóságot érő hatást sem tudta bizonyítékokkal alátámasztani. Ezért a Bizottság elutasította ezt a felvetést.

(197) Végezetül: a mintában szereplő valamennyi vállalat kérte a rendes érték kiigazítását az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja alapján az állítólagos importterhek és közvetett adók tekintetében. A vizsgálat azonban feltárta, hogy ez a felvetés megalapozatlan volt. A mintában szereplő exportőrök két rendszer – a 07/2020-CUSTOMS sz. értesítés (N.T.) és az exportált termékekre kivetett vámok és adók elengedése (Remission of Duties and Taxes on Exported Products, RoDTEP) elnevezésű rendszerek – keretében az exportszámla értékének 2 %-át kitevő export-visszatérítésben részesültek, függetlenül attól, hogy az exportált burkolólapok gyártása során

([16]) Az Icon csoport a következőkre hivatkozott: PT Musim Mas kontra Tanács, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 39. pont; PT Musim Mas kontra Tanács, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 42. pont; Interpipe Niko Tube and Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant kontra Bizottság, T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457, 133. pont.

([17]) Matsushita Electric Industrial kontra Tanács, C-104/90, EU:C:1993:837, 9. pont.

felhasznált nyersanyagok után behozatali vámot vagy közvetett adókat fizettek-e. A visszatérítésre egyszerűen az áruk exportálására vonatkozó igazolás alapján került sor. A Bizottság elutasította ezeket a felvetéseket, mivel a tényleges export-visszatérítések nem voltak összekapcsolhatók a hasonló termékre és az abba fizikailag beépített anyagokra kirótt importterheknek vagy közvetett adóknak megfelelő összegekkel, amint azt az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja előírja.

3.1.4. *Dömpingkülönbözetek*

(198) A mintában szereplő együttműködő exportáló gyártói csoportok esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(199) E célból az egy csoporton belüli valamennyi exportáló gyártó esetében külön dömpingkülönbözetet számított ki a fent ismertetett módszertan alapján. Ezt követően a Bizottság az egész csoportra vonatkozóan kiszámította a dömpingkülönbözet súlyozott átlagát.

(200) Az érdekelt felek 2022. október 28-i vállalatspecifikus végső tájékoztatása során a Bizottság a mintában szereplő két exportáló gyártó (a Conor csoport és az Icon csoport) tudomására hozta, hogy helyénvalónak találta az általuk benyújtott CIF-áraknak az IHS Markit Global Trade Atlas™ adatbázisából származó szállítási adatok felhasználásával történő újraszámítását. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően mindkét fél előadta, hogy a Bizottságnak részletesebb információkat kellett volna szolgáltatnia arról, hogy miért nem fogadta el a bejelentett CIF-árakat, és hogy miért állapította meg a CIF-árakat alternatív alapon. Miután a Bizottság ezt a kiegészítő magyarázatot az aktához fűzött feljegyzésben megadta, ezek az érdekelt felek előadták többek azt, hogy a Bizottság által használt egyik adatkészletet ki kell igazítani. A Bizottság egyetértett azzal, hogy az alapul szolgáló adatok pontatlanok voltak, és ennek megfelelően módosította a számításokat.

(201) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Conor csoport rámutatott az őt érintő dömpingszámítás pontatlanságára, mivel a Bizottság a csoportnak az Unióba irányuló értékesítései kapcsán kétszer vette figyelembe az egyes logisztikai költségekre vonatkozó kedvezményt. A Bizottság helyt adott ennek az érvelésnek, és a számítást ennek megfelelően korrigálta.

(202) A végleges dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Conor csoport	8,7 %
Icon csoport	6,7 %
Lavish csoport	0 %

(203) Az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdésével összhangban a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság kiszámította a dömpingkülönbözet súlyozott átlagát. Tehát ezt a különbözetet a Bizottság a mintában szereplő azon két exportáló gyártói csoport különbözetei alapján állapította meg, amelyekre vonatkozóan dömpingkülönbözet megállapítására lehetőség volt, és figyelmen kívül hagyta a nulla dömpingkülönbözettel rendelkező exportáló gyártói csoport különbözetét.

(204) Ennek alapján a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók ideiglenes dömpingkülönbözete 7,3 %.

(205) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a mintában nem szereplő több indiai exportáló gyártó előadta, hogy a Bizottság nem ismertette a részletes módszertant, amelyet a mintában szereplő és a mintában nem szereplő indiai vállalatok különbözeteinek kiszámításához használt. Ez az állítás a Conor csoport és a Lavish csoport részét képező, a mintában szereplő indiai exportáló gyártók által megfogalmazott hasonló állításokhoz kapcsolódott. Ezekkel az állításokkal a (170)–(186) preambulumbekezdés foglalkozik.

(206) Az Indiában működő minden más exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét. Az együttműködés szintje az együttműködő exportáló gyártók Unióba irányuló exportvolumene az érintett országból a vizsgálati időszakban az Unióba érkező – az Eurostat importstatisztikai adatai (Comext) alapján megállapított – teljes importvolumen arányában kifejezve.

(207) Ebben az esetben az együttműködés szintje magasnak volt tekinthető, mivel a vizsgálati időszak alatt az Unióba érkező teljes behozatalnak körülbelül 84 %-át az együttműködő exportáló gyártók exportja tette ki. Ennek alapján a Bizottság megfelelőnek ítélte azt, hogy a nem együttműködő exportáló gyártókra vonatkozó dömpingkülönbözetet annak a mintába felvett együttműködő exportáló gyártónak a szintjén állapítsa meg, amely a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkezett.

(208) A végleges dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Conor csoport	8,7 %
Icon csoport	6,7 %
Lavish csoport	0 %
Más együttműködő vállalatok	7,3 %
Minden más vállalat	8,7 %

3.2. **Törökország**

3.2.1. *Az alaprendelet 18. cikke*

3.2.1.1. Bien & Qua csoport

(209) A Bien & Qua csoport vonatkozásában megjegyzendő, hogy a Bizottság a vizsgálat során érdeklődött a gyártók és a Bien & Qua csoport törökországi részében működő, velük kapcsolatban álló kereskedők között fennálló kapcsolat jellege felől. A vállalatok által szolgáltatott és a Bizottság által más forrásokból gyűjtött információk alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a csoport nem nyújtotta be az írásbeli szerződéses megállapodásokra vonatkozó szükséges információkat.

(210) A Bizottság tájékoztatta a vállalatot arról, hogy a vállalat által be nem nyújtott információk tekintetében az alaprendelet 18. cikkét kívánja alkalmazni.

(211) A Bien & Qua csoport által a 18. cikk szerinti levelet követően adott magyarázatok alapján a Bizottság nem módosította következtetését, miszerint a csoport nem nyújtotta be az írásbeli szerződéses megállapodásokra vonatkozó szükséges információkat.

(212) A Bizottság tehát megerősítette, hogy az alaprendelet 18. cikkét alkalmazza.

3.2.1.2. A Hitit csoport

(213) 2022. november 21-én a Hitit csoport arra kérte a Bizottságot, hogy hagyja figyelmen kívül az általa kitöltött kérdőívben megadott információkat, mivel azok olyan hibákat tartalmaznak, amelyek megakadályozzák a Bizottságot az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „észszerűen pontos” ténymegállapításban, továbbá hogy a Hititet a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártóként kezelje, ami azzal járna, hogy a minta átlagos vámszintje vonatkozna rá. A Hitit csoport ebben a beadványban válaszának korrekcióját is javasolta, és alternatív dömpingszámítást nyújtott be, amely már tartalmazta a végrehajtott korrekciókat. 2022. december 7-én a Hitit csoport megismételte azon kérelmét, hogy a 18. cikket alkalmazzák a szolgáltatott és ellenőrzött információkra; e kérelmet a török kormány is támogatta.

(214) Kiindulásként a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az érdekelt felek végső tájékoztatását követően felülvizsgált dömpingkülönbözet-számítás benyújtására és a 18. cikknek a kellő időben benyújtott és ellenőrzött információkra való alkalmazása iránti kérelemre olyan szakaszban került sor, amikor a Bizottságnak már nem állt módjában ellenőrizni az új adatokat, így figyelembe sem tudta azokat venni. A kérelmet, valamint a Hitit csoport által szolgáltatott új magyarázatokat és adatokat kizárólag ezért kell elutasítani. A Hitit csoport által a vizsgálat során benyújtott információkról a Bizottság megállapította, hogy azok nem voltak oly mértékben hiányosak, hogy indokolatlanul megnehezítették volna az észszerűen pontos ténymegállapítást. Az információkat kellő időben nyújtották be; ellenőrzésükre az ellenőrző látogatás keretében sor került. Ezért a Bizottság az információkat – még ha nem is voltak minden szempontból ideálisak – nem hagyta figyelmen kívül az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

(215) A teljesség kedvéért és a fentiek sérelme nélkül a Bizottság megjegyezte: az, hogy a Hitit csoport alternatív dömpingszámítást nyújtott be, ellentmond a Hitit csoport azon állításának, miszerint esetében nem lehetett meghatározni a dömpingkülönbözetet. Ezenkívül a Hitit csoport által az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése alapján előadott érvet el kell utasítani, mivel az e rendelkezés a *contrario* olvasatán alapul. A 18. cikk (3) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy használja fel a megadott információkat, kivéve, ha bizonyos feltételek teljesülnek. Nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy figyelmen kívül hagyja az adatokat, amennyiben a Bizottság ezeket az adatokat megfelelőnek ítéli, tekintettel arra, hogy azokat a vállalat bocsátotta rendelkezésre és a Bizottság ellenőrizte. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a kitöltött kérdőívben található állítólagos hibák, amelyekre a Hitit hivatkozott, főként abban állnak, hogy egyes ügyleteket helytelenül soroltak be a vonatkozó termékkódok alá olyan terméktípusok esetében, amelyek az uniós értékesítési ügyleteknek csak kis részét tették ki. A Bizottság hangsúlyozta, hogy a Hitit csoport dömpingkülönbözetét az alábbi szakaszokban ismertetett módon, a megfelelő időben benyújtott és ellenőrzött adatkészletek fényében számította ki. A Hititnek arra is lehetősége volt, hogy észrevételeket tegyen az ellenőrzésről szóló jelentéssel kapcsolatban. Nem kerültek benyújtásra megfelelő időben olyan állítások, amelyek szerint a benyújtott és a Bizottság által ellenőrzött adatok helytelenek lettek volna. Miután a Bizottság megkapta a szükséges adatokat, ellenőrizte és a dömpingszámítások céljára megfelelően megbízhatónak találta azokat, a Hitit által a dömpingszámítások alapjául szolgáló adatok hibáira vonatkozóan tett állítások indokolatlannak és ellenőrizhetetlennek minősülnek. Ezért a Bizottságnak ezeket a késedelmesen benyújtott állításokat el kell utasítania, és az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdésével összhangban a benyújtott és általa ellenőrzött adatokat kell figyelembe venni. A Bizottság a bizalmas adatkezelés érdekében csak az érintett féllel közölte azokat a részletes okokat, amelyek miatt a Hitit csoport 2022. december 7-i állításait figyelmen kívül kellett hagynia.

3.2.2. *Rendes érték*

(216) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy a mintába felvett együttműködő exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív-e a teljes belföldi értékesítés volumene. A belföldi értékesítés akkor reprezentatív, ha a hasonló termék független vevők részére belföldi piacon történő belföldi értékesítésének teljes volumene az egyes exportáló gyártók esetében eléri az érintett termék Unióba irányuló kivitel keretében értékesített teljes volumenének legalább 5 %-át a vizsgálati időszak alatt. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a hasonló termék belföldi piacon bonyolított összértékesítése a mintában szereplő exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív.

(217) A Bizottság ezt követően azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek a reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező exportáló gyártók esetében azonosak vagy összehasonlíthatók voltak az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal. A Bizottság megállapította, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók mindegyike értékesített elsőosztályú és másodosztályú burkolólapokat a belföldi piacon, ugyanakkor az Unióba irányuló export céljára kizárólag elsőosztályú burkolólapokat értékesített. Az előállítási folyamat során ismételt minőség-ellenőrzést követően az exportáló gyártók a kevésbé tökéletes minőségű kerámia burkolólapokat „másodosztályú" minőségnek tekintik. Ezeket a szabványnak nem megfelelő burkolólapokat alacsonyabb áron értékesítették. Ezért az Unió felé érvényesített árakkal való tisztességes összehasonlítás érdekében a Bizottság a rendes érték kiszámításakor csak az elsőosztályú termékek belföldi értékesítéseit vette figyelembe. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Hitit csoport kérte, hogy a Bizottság a szabványnak nem megfelelő burkolólapokat is vegye figyelembe a számítások során; kérését azzal indokolta, hogy a volumenek jelentősek, és hogy a másodosztályú és az első osztályú termékek közötti különbségek kiigazíthatók. A Bizottság elutasította a Hitit csoport kérelmét, amely nem tartalmazott konkrét javaslatot arra vonatkozóan, hogy e kiigazítást hogyan lehetett volna elvégezni. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Hitit csoport azt kérte, hogy a dömpingszámításba a Bizottság emeljen be egy olyan termék-alkategóriát, amelyet a Bizottság másodosztályúnak tekintett és amelyet ezért a fenti megfontolások alapján nem vett figyelembe a rendes érték számítása során. A Hitit csoport kérelmét arra alapozta, hogy e termékkategória értékesítési volumene jelentős volt, és hogy ezek a termékek elsőosztályú termékekkel álltak kapcsolatban. A Hitit csoport által szolgáltatott adatok megfelelő elemzését követően a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a termékek szóban forgó alkategóriája elsőosztályú terméknek minősül, ezért elfogadta a Hitit csoport kérelmét.

(218) A Bizottság ezután – az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően – megvizsgálta, hogy az Unióba irányuló exportra értékesített egyes terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok esetében a mintába felvett exportáló gyártók mindegyikének belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy terméktípus belföldi értékesítései akkor reprezentatívak, ha a terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére végrehajtott belföldi értékesítéseinek teljes volumene eléri az azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes Unióba irányuló exportértékesítés teljes volumenének legalább 5 %-át. A Bizottság megállapította, hogy az értékesített terméktípusok többségének belföldi értékesítése reprezentatív volt. E három exportáló gyártó mindegyike esetében néhány olyan terméktípusnál, amelyeket a vizsgálati időszak alatt exportáltak az Unióba, vagy egyáltalán nem került sor belföldi értékesítésre, vagy az adott terméktípus belföldi értékesítésének volumene 5 % alatti volt, így nem minősült reprezentatívnak.

(219) A Bizottság ezt követően valamennyi terméktípus esetében meghatározta a belföldi piacon, független vevők részére végrehajtott nyereséges értékesítések vizsgálati időszak alatti részarányát – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban – annak megállapítása céljából, hogy a rendes érték kiszámítását a tényleges belföldi értékesítések alapján végezze-e el.

(220) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e, vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípusnak a kiszámított előállítási költséggel megegyező, vagy azt meghaladó nettó áron értékesített volumene meghaladta e terméktípus teljes értékesítési volumenének 80 %-át; valamint

b) e terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik a termelési egységköltséggel, vagy meghaladja azt.

(221) Ebben az esetben a rendes érték az adott terméktípus vizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítése során felszámított árainak súlyozott átlaga.

(222) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi áraként kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereségesen értékesített volumene az adott típus teljes értékesítési volumenének legfeljebb 80 %-át teszi ki; vagy

b) e terméktípus súlyozott átlagára nem éri el a termelési egységköltséget.

(223) A belföldi értékesítések elemzése azt mutatta, hogy a Vitra csoport belföldi értékesítéseinek több mint 60 %-a, a Hitit csoport és a Bien & Qua összes belföldi értékesítésének pedig több mint 70 %-a nyereséges volt, és hogy az értékesítési ár súlyozott átlaga meghaladta a termelési költséget. Ennek megfelelően a rendes érték a vizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítés során alkalmazott árak súlyozott átlagaként vagy kizárólag a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként került kiszámításra.

(224) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Hitit csoport vitatta bizonyos, általa „exportra regisztrált értékesítésnek" nevezett értékesítéseknek a Hitit csoport belföldi értékesítési jegyzékéből való kizárását, tekintettel azok nagy volumenére. Az állítást alátámasztó aktában szereplő információkra tekintettel a Bizottság elfogadta, hogy ezeket az értékesítési volumeneket figyelembe kell venni a rendes érték kiszámításakor, amennyiben nem lehetett megállapítani, hogy ezeket az értékesítéseket végül exportálták-e vagy sem.

(225) Azoknál a terméktípusoknál, amelyeket nem értékesítettek reprezentatív mennyiségben a belföldi piacon, a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése és (6) bekezdésének b) pontja alapján képezte a rendes értéket. Amennyiben a hasonló termék valamely terméktípusát a belföldi piacon szokásos kereskedelmi forgalomban nem értékesítették vagy nem kielégítő mértékben értékesítették, a Bizottság a rendes értéket számtanilag képezte (tekintettel arra, hogy a mintában szereplő többi gyártó belföldi eladási árait nem lehetett volna érdemben nyilvánosságra hozni a bizalmas jelleg megsértése nélkül), vagy pedig egy másik exportőrnek a szokásos kereskedelmi forgalomban érvényesített árát vette figyelembe, és ezen információkról megfelelő betekinthető összefoglalót bocsátott az érintett érdekelt fél rendelkezésére.

(226) A Bizottság a rendes értéket úgy képezte, hogy a következő tényezőket hozzáadta a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók által gyártott hasonló termék vizsgálati időszakban jellemző előállítási költségeihez:

a) a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártónál a hasonló termék belföldi, rendes kereskedelmi forgalomban, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült SGA-költségek súlyozott átlaga, valamint

b) a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártónak a hasonló termék belföldi, rendes kereskedelmi forgalomban, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

(227) A belföldi piacon nem reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusok esetében az átlagos SGA-költségek és nyereség hozzáadása az adott terméktípusoknak a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított ügyletei alapján történt. A belföldi piacon egyáltalán nem értékesített terméktípusok esetében az SGA-költségek súlyozott átlaga és a nyereség hozzáadása a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított összes ügylet alapján történt.

(228) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Hitit csoport előadta, hogy a számításokban egyes termékkódokhoz a vállalati arányokhoz képest szokatlanul magas SGA-költségek és nyereség társulnak. Figyelembe véve a fél által nyújtott további magyarázatokat, többek között a jelentéstételében fellelhető hibákat, kivételesen és az ügy sajátos helyzetére tekintettel a Bizottság két termékkód esetében a rendes értéket vállalati alapon számította ki. Az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően a Hitit csoport kérte, hogy a Bizottság hagyja figyelmen kívül egyes nem reprezentatívnak tekintett burkolólapok előállítási költségeit. A Bizottság elutasította az állítást, amely az ellenőrzött adatokkal nem összeegyeztethető, új, ellenőrizetlen adatkészleten alapult. A Bizottság érvelésének további részleteit a bizalmas adatkezelés érdekében csak az érintett félnek nyújtott egyedi tájékoztatás útján tette közzé.

(229) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Vitra csoport kifogásolta, hogy a Bizottság a Vitra csoportra vonatkozó rendes érték kiszámításakor figyelembe vett bizonyos értékesítési ügyleteket, mivel azok Törökországon kívül gyártott termékeket érintettek. Az alátámasztó bizonyítékok megfelelő értékelését követően a Bizottság elfogadta az állítást, és ennek megfelelően felülvizsgálta a számításokat.

3.2.3. *Exportár*

(230) A mintába felvett exportáló gyártók az Unióba vagy közvetlenül független vevőknek, vagy velük kapcsolatban álló importőrökön keresztül exportáltak.

(231) Az érintett terméknek közvetlenül az uniós független vevők részére történő értékesítése esetében az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba exportra értékesített érintett termékért ténylegesen megfizetett vagy fizetendő ár volt.

(232) Abban az esetben, ha az érintett termék Unióba történő kivitelére a gyártóval kapcsolatban álló importőr révén került sor, az exportár megállapítása az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban az importált terméknek az uniós független vevők részére történt első viszonteladásakor alkalmazott ár alapján történt. Ebben az esetben a Bizottság az árat kiigazította a behozatal és a viszonteladás között felmerült valamennyi költség – többek között az SGA-költségek – és a felhalmozódó nyereség tekintetében, a független importőrökre vonatkozóan a jelen vizsgálat során megállapított nyereség alapján (lásd a (429)–(430) preambulumbekezdést).

(233) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Bien & Qua csoport előadta, hogy a 2. cikk (9) bekezdése alapján nem indokolt az SGA-költségek és a nyereség levonása, mivel a csoport különböző tagjai egyetlen gazdasági egységet alkotnak. A Bien & Qua csoport előadta, hogy a gyártóval kapcsolatban álló vállalkozások a gyártók exportáló hálózatának részeként jártak el, hogy valamennyi jogalany gazdasági ellenőrzését és irányítását ugyanazon személyek végezték, és hogy ellenőrző látogatásokra alapvetően csak a gyártók telephelyein került sor. A Bien & Qua csoport szerint az, hogy gyártóval kapcsolatban álló vállalkozások független beszállítókkal rendelkeznek és/vagy más termékekkel is foglalkoznak, nem befolyásolja azt, hogy a csoport egyetlen gazdasági egységnek minősül. A Bien & Qua csoport előadta továbbá, hogy a 2. cikk (9) bekezdése alapján nem indokolt az SGA-költségek és a nyereség levonása az egyik olyan kereskedő esetében, amely az Unión kívül található, és behozatali funkciót nem lát el.

(234) Meg kell jegyezni, hogy még ha a csoport egyetlen gazdasági egységnek minősülne is (ami nem így van, ahogy azt a következő szakasz megállapítja), az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése arra kötelezi a Bizottságot, hogy az exportárat annak az árnak az alapján állapítsa meg, amelyen az importált terméket először értékesítették uniós független vevőknek. Tekintettel arra, hogy a csoport hogyan szervezte meg az Unióba irányuló értékesítést, méltánytalan lenne ugyanolyan módon kezelni az exportáló gyártók velük kapcsolatban álló importőrökön keresztül zajló, az Unióba irányuló értékesítéseit és az Unióba irányuló közvetlen értékesítéseket. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy amikor az érintett terméket egy, a gyártóval kapcsolatban álló importőrön keresztül exportálták az Unióba, indokolt volt az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban kiigazításokat végezni az importőr SGA-költségei és nyeresége tekintetében. Az Unión kívüli, a gyártóval kapcsolatban álló kereskedőre vonatkozó kiigazításokat illetően a Bizottság egyértelműsítette, hogy ellentétben azzal, amit a Bizottság a csoport konkrét tájékoztatása során állított, a kiigazítás jogalapja a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja, ami összhangban van a Bizottság más vizsgálatok során alkalmazott gyakorlatával, és abban az esetben is indokolt lett volna, ha a kereskedő nem látott volna el behozatali funkciókat.

(235) A mintában szereplő csoportok közül kettő elhanyagolható mennyiségben értékesített az Unióban másodosztályú kerámia burkolólapot (lásd a (217) preambulumbekezdést). Ezeket az értékesítéseket a Bizottság kizárta az exportár megállapításához figyelembe vett volumenből. Ezt a megközelítést a Bizottság az érdekelt felek végső tájékoztatását követően is fenntartotta, a (217) preambulumbekezdés utolsó fordulatában kifejtettek szerint.

3.2.4. *Összehasonlítás*

(236) A Bizottság gyártelepi paritáson összehasonlította egymással a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát.

(237) Azokban az esetekben, amikor azt a tisztességes összehasonlítás szükségessé tette, a Bizottság a rendes értéket és/vagy az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek figyelembevételével kiigazította. Kiigazításokat végzett a fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek, a vámkezelési költségek és az azokkal ekvivalens költségek, a jutalékok, az árengedmények és a kedvezmények tekintetében.

(238) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Hitit csoport kifogásolta azt, hogy a Bizottság elutasította volna a hitelköltségek kiigazítását. A Bizottság elutasította ezt az állítást. A Bizottság a kiigazítást elutasította, mivel a fél nem bizonyította az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésében előírtaknak megfelelően, hogy a nyújtott hitelek költsége valóban olyan tényező, amelyet figyelembe vettek a felszámított árak meghatározásakor.

(239) A vizsgálati időszak alatt a Hitit csoport gyakran exportált kerámia burkolólapokat az Unióba vele kapcsolatban álló törökországi kereskedőkön keresztül. A Bizottság megállapította, hogy ezek a gyártóval kapcsolatban álló kereskedők az ügynökökhöz hasonló funkciót töltöttek be, mivel szolgáltatásaikért árrést kaptak.

(240) A Bien & Qua csoporttal kapcsolatban álló, az Unióba irányuló értékesítésben részt vevő törökországi kereskedők szolgáltatásaikért árrést számítottak fel, és a munkájáért jutalékos alapon történő ellentételezésben részesülő ügynökéhez hasonló feladatot láttak el.

(241) A Bizottság e megállapítások további részleteit a bizalmas adatkezelés érdekében csak az érintett csoportnak nyújtott egyedi tájékoztatás útján tette közzé.

(242) A fentiekre tekintettel az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján a Bizottság a mintában szereplő valamennyi exportáló gyártó (gyártói csoport) esetében kiigazította az exportárat azoknak az Unióba irányuló értékesítéseknek a tekintetében, amelyekre törökországi, a gyártóval kapcsolatban álló felek közreműködésével került sor. A Bizottság az exportárból levonta a gyártóval kapcsolatban álló fél (felek) SGA-költségeit és a (232) preambulumbekezdés végén ismertetett nyereséget.

(243) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Bien & Qua csoport előadta, hogy az alaprendelet 2. cikk (10) bekezdése alapján nem indokolt az SGA-költségek és a nyereség levonása, mivel a csoport különböző tagjai egyetlen gazdasági egységet alkotnak.

(244) A Bizottság véleménye szerint több tényező is ellentmond annak az állításnak, miszerint e csoport egyetlen gazdasági egység lenne. Az, hogy a Bien & Qua csoporthoz tartozó vállalkozások gazdasági ellenőrzését és irányítását ugyanazon személyek végezték, és hogy az ellenőrző látogatásokra főként a gyártók telephelyein került sor, még nem feltétlenül jelenti azt, hogy a csoport egyetlen gazdasági egységet alkotna. A Bizottság megjegyezte, hogy a gyártók és a gyártóval kapcsolatban álló kereskedők székhelye különböző (a bejegyzett székhelyük eltér a velük kapcsolatban álló gyártókéitól), és hogy a gyártóval kapcsolatban álló kereskedők sok esetben rendelkeztek független szállítókkal és/vagy foglalkoztak a vizsgált terméktől eltérő termékekkel. Emellett értékesítési részlegek is voltak különböző egységekben (többek között a gyártó egységeknél is); ezek az értékesítési részlegek eltérő

szerepeket töltöttek be. Ezekről a gyártóval kapcsolatban álló kereskedőkről tehát nem mondható el, hogy az egymással kapcsolatban álló gyártók belső értékesítési részlegeként működnének. Ezek az elemek, valamint az, hogy nem álltak rendelkezésre olyan kellően megalapozott információk, amelyek lehetővé tették volna a Bien & Qua csoporthoz tartozó, a gyártóval kapcsolatban álló vállalkozások közötti megállapodások pontos feltárását (lásd a 3.2.1. szakaszt), megakadályozták a Bizottságot abban, hogy elfogadja a Bien & Qua csoport egyetlen gazdasági egységre vonatkozó általános állítását.

(245) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Bien & Qua csoport előadta, hogy nem indokolt az SGA-költségeknek és a nyereségnek az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történő levonása, tekintettel arra a megközelítésre, amelyet a Bizottság egy közelmúltbeli vizsgálatban alkalmazott ([18]) (mely szerint a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás összeegyeztethetetlen lenne az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdésével).

(246) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Először: a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése, amely a rendes értéket határozza meg, valamint az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdése, amelyek az exportárat határozzák meg, valóban eltérően vannak megfogalmazva. Az a tény, hogy az exportárakat a belföldi árakhoz viszonyítva eltérő módon állapítják meg, önmagában még nem jelent tisztességtelen összehasonlítást. Hozzá kell tenni azt is, hogy a fél nem összehasonlítható ténybeli helyzeteket hasonlított össze. A Bien & Qua csoport által hivatkozott vizsgálat egy acélipari szolgáltató központra vonatkozik, amely beépült a gyártó termelési láncába. Ez az acélipari szolgáltató központ – a működését figyelembe véve – nem tekinthető olyan szereplőnek, amely az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti jutalékalapon eljáró ügynök feladataihoz hasonló feladatokat lát el. A jelenlegi vizsgálat során a helyzet egyértelműen más volt, mivel a gyártóval kapcsolatban álló kereskedők nem épültek be a Bien & Qua csoport termelési láncába.

(247) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Bien & Qua csoport előadta, hogy amennyiben a Bizottság elutasítaná az egyetlen gazdasági egységre vonatkozó állítását, az SGA-költségeknek és a nyereségnek az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti levonása megalapozatlanná válna, mivel indokolatlan különbségekhez vezetne, valamint a rendes érték és az exportár tisztességtelen összehasonlítását eredményezné. A Bien & Qua csoport hozzátette, hogy a belföldi piacon és az exportpiacokon ugyanazokat az értékesítési csatornákat használja. Ez utóbbi állítás ellentmondott azoknak az egyéb nyilatkozatoknak, amelyeket a Bien & Qua csoport az eljárás korai szakaszában tett ([19]), és helytelennek bizonyult, mivel a belföldi piacon a Bien & Qua csoporthoz tartozó vállalkozások fő stratégiája az volt, hogy egy közös árlista alapján helyi kereskedők széles körét tartják meg. E kereskedők automatikusan hozzáfértek a gyártók ERP-rendszeréhez, hogy rendeléseket adhassanak le. Ezzel szemben az exportpiacon a megrendelések és az eladások áramlása ettől eltérő volt, és a gyártók arra számítottak, hogy a csoport külkereskedelmi vállalatai a közös árlistából kiindulva hozzáadott értéket teremtenek. A Bizottság ezért megállapította, hogy az SGA-költségeknek és a nyereségnek az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti levonásai indokoltak voltak a csoport tevékenységeinek exportoldala tekintetében.

(248) Végezetül: a Bizottság azt is hangsúlyozta, hogy a Bien & Qua csoport a vizsgálat során a Bizottság többszöri kérése ellenére sem tisztázta, hogy a gyártók milyen szerződéses megállapodásokat kötött a termékeiket belföldön és az exportpiacokon értékesítő, a gyártóval kapcsolatban álló jogalanyokkal (lásd még a (209) preambulumbekezdést). Ennek az információhiánynak a következtében a Bizottságnak nem állt módjában teljeskörűen értékelni azt az állítást, miszerint a belföldi és az exportértékesítések tekintetében a két értékesítési folyamatban részt vevő kereskedők helyzete teljesen azonos. Mindenesetre a Bien & Qua csoport nem nyújtott be semmilyen információt a rendes érték kiigazításának szintjére és számszerűsítésére vonatkozóan, ahogy a kiigazítás konkrét szintjét alátámasztó bizonyítékokat sem mutatott be.

(249) Ennek alapján a Bizottság elutasította azt az állítást, miszerint az SGA-költségeknek és a nyereségnek az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti levonása a rendes érték és az exportár tisztességtelen összehasonlítását eredményezi.

(250) A mintában szereplő exportáló gyártók kifogásolták a nyereségnek a (232) preambulumbekezdés végén ismertetett levonását azon az alapon, hogy a mintában szereplő exportáló gyártókkal és az uniós importőrökkel kapcsolatban álló felek eltérő tevékenységet folytattak. A Bizottság ezt az állítást megalapozatlannak ítélte, mivel a nyereség szintje észszerű volt és összhangban állt a mintában szereplő egyik csoport által az egyik, a gyártóval kapcsolatban álló török kereskedőre vonatkozóan bejelentett nyereségcéllal.

([18]) A Bizottság (EU) 2022/1395 végrehajtási rendelete (2022. augusztus 11.) az Oroszországból és a Törökországból származó egyes korrózióálló acélok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 211., 2022.8.12., 127. o.), (126) preambulumbekezdés).

([19]) Lásd nevezetesen a két gyártó által benyújtott kitöltött kérdőív nyílt változatának D. és E. szakaszát (t22.001010).

(251) Bizonyos valutaátszámítási problémákat is azonosított. Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontja úgy rendelkezik, hogy az értékesítés időpontja a számla kelte, továbbá hogy a szerződés, a megrendelés vagy a megrendelés visszaigazolásának időpontja is figyelembe vehető abban az esetben, ha segítségükkel megfelelőbben meghatározhatók az értékesítés lényegi feltételei. Következésképpen – tekintettel arra, hogy mivel a vizsgálati időszak alatt a török líra árfolyama erősen ingadozott (és összességében jelentős mértékben esett) az euróval szemben ([20]) – a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a felek az értékesítés lényegi feltételeit a megrendelés időpontjában, nem pedig a számla kibocsátásának időpontjában határozták meg. Az ügyfél által kibocsátott megrendelés és a számla kelte közötti eltelt idő változó volt, átlagosan körülbelül két hónapnak felelt meg.

(252) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően több fél kifogásolta, hogy a fenti módszertan mesterségesen leszorította az exportárakat (ezzel mesterségesen megnövelve a dömpingkülönbözeteket), és arra kérte a Bizottságot, hogy vegye figyelembe azt, hogy az értékesítés lényegi feltételeiben a számla keltekor már megegyeztek. Tekintettel arra, hogy a vizsgálati időszak alatt a török líra árfolyama tagadhatatlanul ingadozott az euróval szemben, a Bizottság úgy találta, hogy indokolatlan azt feltételezni, hogy az uniós vevő euróban magasabb árat fizetett volna a vevő általi megrendelés időpontjában befagyasztott árnál. A Bizottság elutasította ezt az állítást, mivel megalapozatlannak találta. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Hitit csoport előadta, hogy amennyiben a Bizottság ragaszkodik az általa alkalmazott megközelítéshez, akkor a belföldi árak megállapításakor figyelembe kell vennie a belföldi inflációt. A további lépésekre vonatkozó konkrét javaslat hiányában a Bizottság elutasította az állítást.

3.2.5. *Dömpingkülönbözetek*

(253) A mintában szereplő exportáló gyártók esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(254) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Vitra csoport számítási hibákra hívta fel a figyelmet a fenti szakaszokban. A Bizottság ezeket a hibákat kijavította. A Vitra csoport esetében ez a korrekció a csekély mértékű szint alatti végleges dömpingkülönbözetet eredményezett.

(255) Ennek alapján a végleges súlyozott átlagos dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş. Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş.	0 %

(256) A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság a dömpingkülönbözet súlyozott átlagát az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdésével összhangban állapította meg. Ennek a különbözetnek a meghatározása tehát a mintában szereplő exportáló gyártók vonatkozásában megállapított különbözetek súlyozott átlaga alapján történt; az így meghatározott különbözet mértéke 9,2 % volt.

(257) A Törökországban működő minden más exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét. Az együttműködés szintje az együttműködő exportáló gyártók Unióba irányuló exportvolumene az érintett országból a vizsgálati időszakban az Unióba érkező – az Eurostat importstatisztikai adatai (Comext) alapján megállapított – teljes importvolumen arányában kifejezve.

([20]) A 2020. júliusi 1 EUR = 7884 török líra árfolyamról 2021 júniusára az 1 EUR = 10382 árfolyamara esett vissza (ami összesen −32 %-ot tesz ki). Források: Európai Központi Bank, Költségvetési Főigazgatóság, Pacific Exchange Rate Service.

(258) Ebben az esetben az együttműködés szintje magas, mivel a vizsgálati időszak alatt az Unióba érkező teljes (m^2-ben számolt) behozatalnak körülbelül 90 %-át az együttműködő exportáló gyártók exportja tette ki. Ennek alapján a Bizottság megfelelőnek ítélte a nem együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetének a mintába felvett, a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkező vállalat szintjén való megállapítását.

(259) A végleges dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş. Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş.	0 %
Más együttműködő vállalatok	9,2 %
Minden más vállalat	20,9 %

(260) Több fél vitatta a mintában nem szereplő exportáló gyártók esetében megállapított magas dömpingkülönbözetet, és szorgalmazta, hogy a Bizottság csökkentse e dömpingkülönbözet szintjét, például úgy, hogy figyelmen kívül hagyja azt a mintában szereplő vállalatot, amely a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkezik (amely e felek állítása szerint nem reprezentatív). Az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően több fél hozzátette, hogy nem méltányos, nem objektív és/vagy ellentétes az arányosság általános elvével, ha a Bizottság az együttműködő vállalatokra kivetendő vámot arra a két fennmaradó exportáló gyártóra vonatkozó megállapítások alapján határozza meg, amelyek együttesen a teljes török behozatal kevesebb mint 25 %-át teszik ki. Egyes felek előadták: az, hogy az alaprendelet szerint az együttműködő felekre vonatkozó dömpingkülönbözet „nem haladhatja meg" a mintában szereplő felek tekintetében megállapított dömping súlyozott átlagát, mérlegelési jogkört ad a Bizottságnak arra, hogy a vámot a mintában szereplő felek tekintetében megállapított dömping súlyozott átlagánál alacsonyabb szinten határozza meg. E tekintetben az egyik fél 4,58 %-os vámot javasolt az együttműködő vállalatok esetében, ami a mintában szereplő két fennmaradó exportőr súlyán alapuló alternatív számítást jelentett. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártókra vonatkozó vámtételt szokásos gyakorlatának megfelelően és az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban állapította meg, és nem volt arra utaló jel, hogy az így kiszámított vámtétel ne lett volna reprezentatív. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(261) A török kormány kifogásolta azt, hogy a megállapított dömpingkülönbözet a Törökországgal szemben lefolytatott egyéb dömpingellenes vizsgálatokhoz képest magas volt. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a vámtételeket az alaprendelet rendelkezéseinek megfelelően, objektív alapon állapította meg. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

(262) Az (59) preambulumbekezdésben említettek szerint az uniós kerámialap-ágazat igen széttagolt. A vizsgálati időszak alatt a hasonló terméket több mint 300 uniós gyártó gyártotta az Unióban. Ezek a vállalatok alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazatot.

(263) Amint az az (59) és (60) preambulumbekezdésben is szerepel, az uniós gazdasági ágazatot az éves termelési volumen alapján a három gyártói kategóriára osztották fel: a kis gyártók, a közepes méretű gyártók és a nagy gyártók csoportjára. A nagy gyártók a teljes uniós termelés mintegy felét képviselték (lásd a (306) preambulumbekezdést).

(264) A vizsgálati időszak alatt a teljes uniós termelés megközelítőleg 1,2 milliárd m^2 volt. A Bizottság a termelési számadatot a CET által szolgáltatott ellenőrzött információkra alapozta. A CET az egyes tagjaitól és a nemzeti szövetségektől gyűjtötte be a termelési volumenre vonatkozó számadatokat. Amennyiben ilyen információk nem álltak rendelkezésre, a CET kiegészítette a termelési statisztikákat a PRODCOM adataival ([21]), amelyeket szükség esetén 2021 első felére extrapolált az Eurostat által közzétett gyártási index ([22]) felhasználásával.

([21]) Megtekinthető a következő internetcímen https://ec.europa.eu/eurostat/web/prodcom/data/database (legutóbbi hozzáférés: 2022. szeptember 19.).

([22]) Megtekinthető a következő internetcímen: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sts_inpr_q/default/table?lang=en (legutóbbi hozzáférés: 2022. szeptember 19.).

(265) A (67) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a mintában szereplő hat uniós gyártó a hasonló termék teljes uniós termelésének 6 %-át adta.

(266) A Netto és Cortina a vizsgálat során számos beadványt nyújtott be, amelyekben az Unióba irányuló indiai exporttal kapcsolatos kár, dömping és uniós érdek fennállása ellen érvelt. Ezeket a következő rész tárgyalja. A Netto és Cortina továbbá az uniós gyártók közé sorolta magát, „białystoki gyártóként" feltüntetve magát. A vizsgálat azonban feltárta, hogy e vállalatok egyike sem folytatott gyártási tevékenységet az Unióban; a kerámia burkolólapokat indiai üzleti partnereiktől importálták. A Netto és Cortina tehát nem tekinthető az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazatot részének.

4.2. **Uniós felhasználás**

(267) A Bizottság az uniós felhasználást úgy határozta meg, hogy az uniós gazdasági ágazat általi értékesítésekhez (amelyeket a CET által szolgáltatott ellenőrzött információk alapján állapított meg) hozzáadta a behozatali volumeneket. A behozatali volumenre vonatkozó információk az Eurostattól (Comext adatbázis) származnak.

(268) Az uniós felhasználás a következőképpen alakult:

1. táblázat

Uniós felhasználás (m²)

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Teljes uniós felhasználás	785 188 575	811 717 138	814 739 259	834 201 394
Index (2018 = 100)	*100*	*103*	*104*	*106*

Forrás: a CET, az Eurostat és a mintában szereplő uniós gyártók

(269) A figyelembe vett időszakban az uniós felhasználás folyamatosan nőtt. A vizsgálati időszakban 6 %-kal haladta meg a 2018. évi szintet. Az uniós felhasználás növekedése főként a behozatalnak volt tulajdonítható.

4.3. **Az érintett országokból származó behozatal**

4.3.1. *Az érintett országokból származó behozatal hatásainak összesített értékelése*

(270) Az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy a kerámia burkolólapok érintett országokból származó dömpingelt behozatala okozott-e jelentős kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

(271) A Lavish csoport és a Vitra csoport kivételével az Indiából és Törökországból származó behozatalra vonatkozóan megállapított dömpingkülönbözetek az alaprendelet 9. cikke (3) bekezdésében meghatározott csekély mértékű (*de minimis*) küszöbértékek felett voltak.

(272) A Lavish csoporttól származó nem dömpingelt behozatal volumene a vizsgálati időszakban az Indiából származó teljes behozatal [6–9 %]-át és a mintában szereplő behozatal körülbelül [40–45 %]-át tette ki. Annak megállapítása érdekében, hogy az erre a vállalatra vonatkozó megállapításokat ki lehet-e terjeszteni a mintában nem szereplő összes behozatalra, a Bizottság összehasonlította a Lavish csoport árait a mintában szereplő másik két exportáló gyártó és a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók áraival, valamint (a Lavish csoport kivételével) az összes indiai behozatalnak az Eurostat adatai között megtalálható átlagárával. A mintavételi formanyomtatványokon benyújtott információk alapján a Lavish csoport átlagos exportára [19–22 %]-kal volt magasabb, mint a mintavételezéssel kapcsolatos válaszokat benyújtó több mint 140 indiai exportőr átlagos exportára. E vállalatok teljes exportvolumene az Indiából az Unióba irányuló teljes behozatal 84 %-át tette ki (lásd a (207) preambulumbekezdést). A csoport CIF-exportára [7–9 %]-kal volt magasabb, mint az Indiából származó összes behozatal átlagos CIF-ára, és [14–16 %]-kal haladta meg a mintában szereplő másik két exportáló gyártóét. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a Lavish csoportra vonatkozóan a dömping hiánya kapcsán megfogalmazott ténymegállapítások nem terjeszthetők ki a mintában nem szereplő exportáló gyártókra.

(273) A Vitra csoporttól származó nem dömpingelt behozatal volumene a vizsgálati időszakban a Törökországból származó teljes behozatal több mint 25 %-át és a mintában szereplő behozatal több mint felét tette ki. Annak megállapítása érdekében, hogy az e vállalattal kapcsolatos megállapításokat ki lehet-e terjeszteni a mintában nem szereplő összes behozatalra, a Bizottság összehasonlította a Vitra csoport árait a mintában nem szereplő

együttműködő exportáló gyártók mintavételi űrlapon bejelentett súlyozott átlagárával. Ennek alapján a Vitra csoport átlagos exportára [18–20 %-kal] magasabb volt, mint a mintában nem szereplő, a mintavételezéssel kapcsolatos választ benyújtó török exportőrök által értékesített volumenek 70 %-ának átlagos exportára, melyre vonatkozóan a Bizottság nem állapított meg rendes értéket. A mintavételezéssel kapcsolatos választ benyújtó vállalatok teljes exportvolumene a Törökországból az Unióba irányuló teljes behozatal 90 %-át tette ki (lásd a (258) preambulumbekezdést). A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a Vitra csoportra vonatkozóan a dömping hiánya kapcsán megfogalmazott ténymegállapítások nem terjeszthetők ki a mintában nem szereplő exportáló gyártókra. Az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően a török kormány és néhány együttműködő exportőr vitatta ezt a következtetést. Egyes együttműködő török exportőrök arra kérték a Bizottságot, hogy terjessze ki rájuk és/vagy a mintában nem szereplő exportáló gyártókra a Vitra csoportra vonatkozóan a dömping hiánya kapcsán megfogalmazott ténymegállapításokat (azon az alapon, hogy a mintavételezéssel kapcsolatos válaszaikban a Vitra-csoport exportáraival megegyező vagy annál magasabb árakat jelentettek be). A Bizottság a 3.2.5. szakaszban kifejtett indokok alapján elutasította állításaikat.

(274) Az egyes érintett országokból származó behozatal volumene – a Lavish csoporttól és a Vitra csoporttól származó nem dömpingelt import volumenét nem számolva bele – nem volt az alaprendelet 5. cikke (7) bekezdésének értelmében véve elhanyagolhatónak tekinthető. A vizsgált időszakban India piaci részesedése [3,5–3,6 %], Törökországé pedig [4,6–4,7 %] volt ([23]).

(275) Az Indiából és Törökországból származó dömpingelt behozatalok közötti, valamint az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal és a hasonló termék közötti verseny feltételei hasonlóak voltak. Konkrétabban: az importált termékek egymással és az Unióban gyártott kerámia burkolólapokkal versenyeztek, mivel értékesítésük ugyanazon értékesítési csatornákon keresztül és a fogyasztók hasonló kategóriái részére történik.

(276) Következésképpen az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésében meghatározott összes követelmény teljesült, és az Indiából és Törökországból származó behozatalt a Bizottság összesítve vizsgálta a kár meghatározása céljából.

(277) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően tizenhat indiai exportáló gyártó előadta, hogy az érintett országokból származó behozatal összesített értékelése hátrányos helyzetbe hozta Indiát. Felhívták a figyelmet arra, hogy az indiai behozatal árai növekedtek a figyelembe vett időszakban, míg a török behozatal árai csökkentek. E vállalatok előadták továbbá, hogy az Indiából származó megnövekedett behozatal csak kiegészítette az uniós gyártók elégtelen termelési volumenét. Ezzel azt állították, hogy a Bizottság túlbecsülte az indiai behozatal hatásait, amikor a törökországi behozatallal összesítve kezelte. Az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően az indiai kormány is kifogásolta az összesített értékelést, és emlékeztetett az összesítést lehetővé tevő kritériumokra.

(278) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az indiai behozatal volumene a figyelembe vett időszakban több mint kétszeresére nőtt. Tekintettel a kapacitáskihasználásra (amely lehetővé tette volna az uniós gazdasági ágazat számára, hogy az uniós piaci kereslet kielégítése érdekében növelje termelési volumenét), a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az uniós gyártók elégtelen termelési volumenére vonatkozó érv nem megalapozott. Hozzá kell tenni azt is, hogy jóllehet az indiai importár emelkedett, továbbra is a török importár szintje alatt maradt. Végezetül: a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében előírt valamennyi kritérium teljesült a jelen eljárásban. Az indiai kormány nyilatkozatát illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az összesítés kritériumai teljesültek, amint azt a (271)–(276) preambulumbekezdés részletesen tárgyalja. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

4.3.2. *Az érintett országokból származó behozatal volumene és piaci részesedése*

(279) A Bizottság a behozatal volumenét a Comext adatai alapján határozta meg. A behozatal piaci részesedését úgy állapította meg, hogy e behozatalt összevetette a (267) preambulumbekezdésben ismertetett magyarázattal összhangban meghatározott uniós felhasználással.

(280) Az érintett országokból az Unióba érkező behozatal a következőképpen alakult:

([23]) Mivel a mintában szereplő indiai exportáló gyártók egyike és a mintában szereplő törökországi exportáló gyártók egyike nem dömpingelt, behozatalukat a Bizottság levonta a teljes behozatalból, és mint nem dömpingelt behozatalt elemezte. A Bizottság a Lavish csoport és a Vitra csoport által kitöltött kérdőíveket használta fel arra, hogy a teljes exportból kizárja e csoportok volumenét és értékeit. A Vitra csoport esetében a Bizottság a vizsgálati időszakra vonatkozó ellenőrzött információk alapján kizárta azokat a forgalmazott termékeket, amelyeket nem a csoport gyártott. A rendelet egyes számadatok esetében tartományokat használ, mert máskülönben nyilvánosságra hozná a mintában szereplő szóban forgó exportáló gyártók bizalmas adatait, tekintettel arra, hogy a KN-szintű importstatisztikák nyilvánosan hozzáférhetők.

2. táblázat

A behozatal volumene (m²) és piaci részesedése

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
India – behozatali volumen	[13 000 000–14 000 000]	[17 000 000–18 000 000]	[22 000 000–23 000 000]	[29 000 000–30 000 000]
Index (2018 = 100)	*100*	*134*	*167*	*220*
India – piaci részesedés	[1,7–1,8 %]	[2,2–2,3 %]	[2,7–2,8 %]	[3,5–3,6 %]
Index (2018 = 100)	*100*	*130*	*161*	*207*
Törökország – behozatali volumen	[26 000 000–27 000 000]	[31 000 000–32 000 000]	[35 000 000–36 000 000]	[38 000 000–39 000 000]
Index (2018 = 100)	*100*	*118*	*135*	*147*
Törökország – piaci részesedés	[3,3–3,4 %]	[3,8–3,9 %]	[4,4–4,5 %]	[4,6–4,7 %]
Index (2018 = 100)	*100*	*115*	*130*	*138*
Összes érintett ország – behozatali volumen	[39 000 000–41 000 000]	[48 000 000–50 000 000]	[57 000 000–59 000 000]	[67 000 000–69 000 000]
Index (2018 = 100)	*100*	*124*	*146*	*172*
Összes érintett ország – piaci részesedés	[5–5,2 %]	[6–6,2 %]	[7,1–7,3 %]	[8,1–8,3 %]
Index (2018 = 100)	*100*	*120*	*141*	*161*

Forrás: Eurostat, a mintában szereplő exportáló gyártók

(281) Az érintett országokból származó behozatal, valamint annak piaci részesedése töretlenül nőtt a figyelembe vett időszakban. Az érintett országokból származó behozatal 72 %-kal bővült, ami piaci részesedésük 61 %-os növekedését eredményezte. Az érintett országokból származó behozatal uniós piaci részesedése [8,1–8,3 %] volt a vizsgálati időszak alatt, szemben a 2018. évi [5–5,2 %]-os értékkel.

(282) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a török kormány azzal érvelt, hogy a török behozatal növekedése átmeneti jellegű volt, és hogy a további behozatal csupán az uniós termékek helyébe lépett, tekintettel arra, hogy a Covid19-cel kapcsolatban elfogadott tagállami egészségügyi intézkedések következtében az uniós termelés ideiglenesen megszakadt. Ennek az állításnak az alátámasztására a török kormány összehasonlította az Unióba irányuló exportnak a 2021 első tíz hónapjában és 2022 azonos időszakában megfigyelt volumenét. A kerámia burkolólapok Unióba irányuló török exportja körülbelül 3,5 millió m²-rel esett vissza. A török kormány és a Sogutsen Seramik az érdekelt felek további részleges tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben megismételte ezt az állítást.

(283) E tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy a Törökországból származó behozatal a figyelembe vett időszak egészében folyamatosan nőtt, és az uniós gyártók termelésének átmeneti megszakadása csak a 2020. évet érintette. Emellett az uniós gazdasági ágazat zárókészleteinek szintje 2019 végén bőven elegendő volt a termelési volumen csökkenésének ellensúlyozására. Végezetül: a kerámia burkolólapok török exportjának növekedése nem azért következett be, mert az Unióban növekvő kereslet adódott, amelyet az uniós gyártók nem tudtak kielégíteni. Ehelyett a helyzet az volt, hogy a kerámia burkolólapok török ágazatára nyomás nehezedett: a figyelembe vett időszakban csökkent a kerámia burkolólapok hazai felhasználása, ami a szóban forgó felek által versenyképesnek

nevezett árakon történő exportot ösztönözte ([24]). Az Unióba irányuló kivitel 2022-ben tapasztalható csökkenését a Bizottság nem tudta elfogadni a török kormány állításainak bizonyítékaként, hiszen az Unióba irányuló kivitel a folyamatban lévő vizsgálat következtében is visszaeshetett. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(284) A török kormány előadta továbbá, hogy a piaci részesedésben a 2018. év és a vizsgálati időszak között megfigyelhető százalékos változás csak látszólag volt magas (+42 %), mivel a török behozatal piaci részesedése alacsony volt a bázisévben.

(285) Először: a Bizottság megjegyezte, hogy a dömpingelt török behozatal piaci részesedésének alakulása módosult, mivel az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megállapítást nyert, hogy a Vitra csoport nem dömpingelt. E mennyiségek figyelmen kívül hagyását követően a Törökország piaci részesedésének százalékos változása 38 % volt, ami a dömpingelt behozatal jelentős növekedésének felel meg. A piaci részesedésnek e növekedése a vizsgálat során megállapított tény, amely tükrözi a ténylegesen bekövetkezett változást. A Bizottság azonban nem ért egyet azzal, hogy Törökország piaci részesedése alacsony lett volna a bázisévben. A figyelembe vett időszak alatt Törökország volt az Unió legjelentősebb harmadik országnak minősülő beszállítója, és a teljes behozatal egyharmadáért volt felelős. A volumen növekedése (amely mintegy 12 000 000 négyzetmétert tett ki, dömpingeltnek bizonyult) jelentős mértékű volt, és hatással volt az uniós gazdasági ágazat teljesítményére. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(286) Az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően a török kormány megjegyezte, hogy a török behozatal és annak piaci részesedése lassabb ütemben nőtt a figyelembe vett időszakban, miután megállapítást nyert, hogy a Vitra csoport nem dömpingelt. A török kormány azzal érvelt, hogy a [4,6–4,7] %-os csökkent piaci részesedés nem tekinthető károsnak az uniós gazdasági ágazatra nézve. Hasonlóképpen az indiai kormány azzal érvelt, hogy a Vitra csoport kizárását követően a behozatali volumenek túlságosan alacsonyak voltak ahhoz, hogy kárt okozhassanak.

(287) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a behozatali volument és annak piaci részesedését a két érintett ország tekintetében összesítve kell vizsgálni. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a [8,1–8,3] %-os piaci részesedés – amely az érintett országokból származó dömpingelt behozatalra enged következtetni – elegendő ahhoz, hogy jelen esetben kárt okozzon, különös tekintettel az uniós gazdasági ágazat szerkezetére és széttagoltságára.

4.3.3. Az érintett országból származó behozatal árai: áralákínálás/árlenyomás

(288) A Bizottság a behozatal árait az Eurostat (Comext-adatbázis) alapján határozta meg. Ehhez a Lavish csoporttól és a Vitra csoporttól származó behozatal ellenőrzött (CIF-szintű) értékét és volumenét levonta az Indiából, illetve Törökországból érkező behozatalból.

(289) Az érintett országokból az Unióba érkező behozatal súlyozott átlagárai a következőképpen alakultak:

3. táblázat

Importárak (EUR/m²)

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
India	4,35	4,79	5,12	5,49
Index (2018 = 100)	*100*	*110*	*118*	*126*
Törökország	6,63	6,08	5,97	5,94
Index (2018 = 100)	*100*	*92*	*90*	*90*

([24]) Lásd: Türkiye: ceramic tile exports continue to grow in 2020 („Törökország: a kerámia burkolólapok exportja 2020-ban tovább nőtt"). Megtekinthető a következő internetcímen: https://ceramicworldweb.com/en/economics-and-markets/Türkiye-ceramic-tile-exports-continue-grow-2020 (legutóbbi hozzáférés: 2022. november 19.). Lásd még: The Turkish ceramic tile industry pushes on exports („A kerámia burkolólapok török ágazata nyomást gyakorol az exportra"). Megtekinthető a következő internetcímen: https://ceramicworldweb.com/en/economics-and-markets/turkish-ceramic-tile-industry-pushes-exports (legutóbbi hozzáférés: 2022. november 19.).

Az érintett országok összesen	5,86	5,61	5,64	5,75
Index (2018 = 100)	*100*	*96*	*96*	*98*

Forrás: Eurostat, a mintában szereplő exportáló gyártók

(290) A két érintett országból származó behozatal átlagos árai együttesen stabilak maradtak a figyelembe vett időszakban. A Törökország átlagos importárai 2018 és a vizsgálati időszak között 10 %-kal csökkentek, míg az Indiából származó behozatal átlagárai folyamatosan emelkedtek, majd 2018 és a vizsgálati időszak között 26 %-kal nőttek. A figyelembe vett időszak egészében a két országból származó behozatal árai jelentős mértékben alatta maradtak a mintában szereplő uniós gyártók árainak és előállítási költségeinek (lásd a 7. táblázatot).

(291) A vizsgálati időszak alatti áralákínálás meghatározásához a Bizottság összehasonlította egymással:

(1) a mintában szereplő uniós gyártók által az Unió piacán a független vevők felé felszámított értékesítési árak gyártelepi szintre átszámított terméktípusonkénti súlyozott átlagát; valamint

(2) a mintában szereplő indiai és törökországi exportáló gyártóktól származó behozatal tekintetében az első független uniós vevő részére történő értékesítéshez tartozó, CIF-alapon (a költségek, a biztosítások és a fuvardíjak megfizetésének feltételezésével) megállapított, a vámokkal és a behozatal után felmerülő költségekkel megfelelő módon kiigazított terméktípusonkénti súlyozott átlagárakat.

(292) Az árak összehasonlítása terméktípusonként, a kereskedelem azonos szintjén megvalósuló ügyleteket vizsgálva, az adatok szükség szerinti kiigazításával, a kedvezmények és az árengedmények levonásával történt. Az összehasonlítás eredményét a Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszak alatti elméleti forgalmának százalékában fejezte ki.

(293) A fenti összehasonlítás azt mutatta, hogy az uniós piacon az alákínálási különbözet súlyozott átlaga India esetében a 42,5 % és 54,7 % közötti tartományba, Törökország esetében pedig a 33,8 % és 57,7 % közötti tartományba esett, az exportáló gyártótól függően. A kerámia burkolólapok ágazatában zajló versenyt nagyrészt az árak vezérlik, ennek következtében az alákínálási különbözetek igen jelentősek. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek egy kis része zajlott a gyártóval kapcsolatban álló feleken keresztül, és hogy tekintettel ezen, a gyártóval kapcsolatban álló felek SGA-költségeinek és nyereségének szintjére, az összesített behozatal esetében az áralákínálás megállapítása nem kérdőjeleződik meg, annak ellenére sem, hogy a számításokat e tényezők figyelembevételével ki kellett igazítani. Továbbá az áralákínálás jelentős mértékű marad akkor is, ha az uniós gazdasági ágazatnak a gyártóval kapcsolatban álló feleken keresztül zajló – és kevesebb mint 25 %-ot kitevő – értékesítései nem kerülnek figyelembevételre a számítás során: India esetében a 36 % és 54,7 % közötti tartományban, Törökország esetében pedig a 19,9 % és 61,7 % közötti tartományban mozgott. A mintában szereplő valamennyi együttműködő indiai exportőr közvetlenül az Unió részére értékesített, és a mintában szereplő együttműködő törökországi exportőrök behozatalának közel fele szintén közvetlen értékesítés volt. Ez azt jelenti, hogy bármely alternatív módszer alkalmazásával jelentős áralákínálás lenne megállapítható.

(294) Továbbá – a jelentős áralákínálásra vonatkozó megállapításoktól függetlenül – a Bizottság megállapította, hogy az Indiából és a Törökországból származó behozatal volumene és alacsony árai által okozott árlenyomás miatt az uniós gazdasági ágazat nem tudta olyan szintre emelni árait, amellyel észszerű nyereséget tudott volna termelni. Az érintett országokból származó behozatal átlagára a figyelembe vett időszak során mindvégig elmaradt a mintában szereplő uniós gyártók költségeitől (lásd a (289) preambulumbekezdésben található 3. táblázatot és a (320) preambulumbekezdésben található 7. táblázatot). Jóllehet az uniós gyártók által az uniós piacon érvényesített átlagos értékesítési ár 19 %-kal nőtt 2018 és a vizsgálati időszak között, a figyelembe vett időszak alatt mindvégig az előállítási költség alatt maradt (lásd a (320) preambulumbekezdésben található 7. táblázatot).

(295) A makroszinten megállapított árlenyomást a vállalatok szintjén tett megállapítások is megerősítették. A kár megszüntetéséhez szükséges szinteket a Bizottság terméktípusonkénti bontásban határozta meg, figyelembe véve ezáltal a behozatal termékösszetétele és az uniós gazdasági ágazat belföldi értékesítése között fennálló esetleges különbségeket. A vizsgálati időszakban a mintában szereplő exportáló gyártóktól származó behozatal India esetében 92,7–168,7 %-kal, Törökország esetében 80,8–150,6 %-kal kínált alá a mintába felvett uniós gyártók belföldi értékesítési árainak (a részleteket lásd a 6.1. szakaszban).

(296) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a kínai kormány rámutatott arra, hogy nemcsak a törökországi behozatal árai voltak alacsonyabbak az uniós gyártók termelési költségeinél, hanem az uniós gyártók által az uniós piacon felszámolt árak is. Továbbá miközben a török importárak csökkentek a figyelembe vett időszakban, az uniós gyártók belföldi ára nőtt, aminek eredményeként javult a jövedelmezőség. E tekintetben a török kormány

megismételte a vádat, miszerint a Bizottság manipulálta az uniós gyártók mintáját úgy, hogy a magasabb költségekkel működő és rosszabb pénzügyi mutatókkal rendelkező vállalatokat részesítette előnyben. A török kormány azzal érvelt továbbá, hogy a kis méretű gyártók kategóriájába tartozó vállalatok a csúcskategóriás piacot kiszolgáló, egyéni megrendelésre dolgozó butikvállalatok.

(297) A török kormány az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően ismételten hangot adott az uniós gyártók mintájának reprezentativitásával és annak az árak összehasonlítására gyakorolt hatásával kapcsolatos aggályainak.

(298) Először: a Bizottság megjegyezte, hogy az érintett országokból származó behozatal árait nem egyenként, hanem összesítve kell vizsgálni. Az ilyen alapon megállapított átlagos importár a figyelembe vett időszakban meglehetősen stabil volt, és jelentősen alatta maradt az uniós gazdasági ágazat termelési költségeinek. Az uniós gazdasági ágazatra nyomás nehezedett: egyszerre volt kitéve az érintett országokból származó behozatal rendkívül alacsony árainak és a növekvő termelési költségeknek. Jóllehet belföldi árai növekedtek, az uniós gazdasági ágazat nem volt képes fenntartható nyereségszintet realizálni, és a vizsgálati időszakban a nullszaldót is alig érte el.

(299) Másodszor: a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a mintát a (72) és (73) preambulumbekezdésben ismertetett objektív kritériumok alapján választotta ki. A kis méretű gyártók kategóriájában a mintába felvett gyártók olyan vállalatok voltak, amelyek vevők széles körének, többek között a nagyközönségnek kínálták burkolólap-kollekcióikat.

(300) A Bizottság ezért az áralákínálásra és árlenyomásra vonatkozó állítások mindegyikét elutasította.

4.4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.4.1. *Általános megjegyzések*

(301) A dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra kifejtett hatás vizsgálata az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban valamennyi olyan gazdasági mutató értékelésére kiterjedt, amely a figyelembe vett időszakban hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(302) A Bizottság az 1.4.1. szakaszban említett módon az uniós gazdasági ágazat által a kerámia burkolólapok Indiából és Törökországból származó behozatala miatt elszenvedett esetleges kár megállapítására mintavételt alkalmazott.

(303) A kár meghatározásával összefüggésben a Bizottság különbséget tett a makrogazdasági és a mikrogazdasági kármutatók között. A Bizottság a makrogazdasági mutatókat a CET kitöltött kérdőíveiben szereplő, az összes uniós gyártóra vonatkozó adatok alapján értékelte, mely adatokat szükség egybevetette az Eurostat hozzáférhető kereskedelmi statisztikáival és a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívekkel. A mikrogazdasági mutatókat a Bizottság a mintában szereplő hat uniós gyártó által a kitöltött kérdőíven közölt adatok alapján értékelte. Mindkét adatcsoport esetében megtörtént a megfelelő ellenőrzés vagy távellenőrzés, és megállapítást nyert, hogy az adatcsoportok az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete szempontjából reprezentatívak.

(304) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység, a dömpingkülönbözet nagysága, valamint a korábbi dömpingelt behozatal hatásaiból való felépülés.

(305) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységár, egységköltség, munkaerőköltség, készletek, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség.

(306) Figyelembe véve az uniós gazdasági ágazat széttagoltságát és az ugyanazon terméket érintő korábbi vizsgálatok során kialakított gyakorlatot, a Bizottság az (59) preambulumbekezdésben meghatározott egyes gyártói kategóriák bizonyos mikrogazdasági mutatóit a teljes uniós termelésből való részesedésük alapján súlyozta. Amint azt a (60) preambulumbekezdés is említi, a gazdasági ágazat szerkezete a nagy gyártók felé mozdult el. A Bizottság ezért a nagy, a közepes méretű és a nagy gyártókra vonatkozó mikromutatókat az 53:19:28 arány alapján súlyozta. Az eredmények súlyozását alkalmazta az értékesítési árak, a termelési költség, a jövedelmezőség és a beruházások megtérülése esetében, vagyis azoknak a mutatóknak a vonatkozásában, amelyeket nem a mintában szereplő egyes uniós gyártók eredményeinek egyszerű összeadásával, hanem százalékos arányként vagy átlagos egységértékben határozott meg, valamint a mintában szereplő uniós gyártók független vevői felé felszámított átlagos exportár vonatkozásában is. A súlyozás biztosította, hogy a nagy gyártók eredményei ne legyenek túlreprezentáltak a kárra vonatkozó megállapításokban, és hogy a megállapítások kellően figyelembe vegyék a kis és a közepes méretű gyártók helyzetét is.

4.4.2. *Makrogazdasági mutatók*

4.4.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(307) A teljes uniós termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

4. táblázat

Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Termelési volumen (m^2)	1 229 823 662	1 197 848 970	1 097 490 246	1 229 257 050
Index (2018 = 100)	*100*	*97*	*89*	*100*
Gyártási kapacitás (m^2)	1 455 493 248	1 438 233 198	1 441 597 966	1 440 337 389
Index (2018 = 100)	*100*	*99*	*99*	*99*
Kapacitáskihasználás	84 %	83 %	76 %	85 %
Index (2018 = 100)	*100*	*99*	*90*	*101*

Forrás: CET

(308) A figyelembe vett időszakban a termelési volumen, a termelési kapacitás és a kapacitáskihasználás meglehetősen stabil volt; csak a 2020. év adatai voltak kiugróak. A termelési volumen – és ennek következtében a kapacitáskihasználás – 2020. évi visszaesését az okozta, hogy a termelés a Covid19-világjárványra válaszul bevezetett tagállami egészségügyi intézkedések következtében rövid távon többször megszakadt.

4.4.2.2. Az értékesítés volumene és piaci részesedése

(309) Az uniós gazdasági ágazat által végzett értékesítéseket a Bizottság úgy állapította meg, hogy az exportvolument levonta a CET által megadott termelési volumenből, és a készletváltozást figyelembe vevő kiigazítást alkalmazott. A készletváltozást figyelembe vevő kiigazítás a 2018–2020. évekre vonatkozóan a panaszon alapult. A vizsgálati időszakra vonatkozóan a CET által gyűjtött vállalatspecifikus adatokon alapult. A Bizottság a termelési volument a (264) preambulumbekezdésben leírtak szerint határozta meg. Az exportvolumenre vonatkozó információkat a Bizottság az Eurostattól szerezte be, és a CET által szolgáltatott bizonyítékok alapján igazította ki ([25]).

(310) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

5. táblázat

Az értékesítés volumene és piaci részesedése

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Az uniós piacon történő értékesítés volumene (m^2)	707 146 016	724 457 535	717 890 003	726 565 367
Index (2018 = 100)	*100*	*102*	*102*	*103*
Piaci részesedés	90,1 %	89,2 %	88,1 %	87,1 %
Index (2018 = 100)	*100*	*99*	*98*	*97*

Forrás: CET

([25]) Korrigálva Spanyolország esetében a vizsgálati időszakra vonatkozó volumenek tekintetében, a panaszos által a makrogazdasági mutatókkal kapcsolatos kérdőív ellenőrzése során szolgáltatott bizonyítékok nyomán.

(311) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene 2018 és 2019 között kismértékben nőtt. 2020-ban stabil maradt annak ellenére, hogy az uniós gazdasági ágazat termelési volumene a készletekből történő értékesítések miatt csökkent (a kerámiaiparra hagyományosan jellemző a készletetek magas szintje). Az építőipari ágazat 2021. évi fellendülését ([26]) követően az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene 2020-hoz képest kismértékben nőtt a vizsgálati időszakban.

(312) Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése csökkent a figyelembe vett időszakban; a 2018. évi 90,1 %-ról a vizsgált időszakban megfigyelt 87,1 %-ra esett vissza. Az uniós gazdasági ágazat nem tudta teljes mértékben kihasználni az uniós felhasználás bővülését (lásd a (268) preambulumbekezdést).

4.4.2.3. Növekedés

(313) Az uniós gazdasági ágazat a kerámia burkolólapok növekvő uniós felhasználásával és az építőipari piacnak a Covid19-világjárvány utáni helyreállásával összefüggésben nem volt képes teljes mértékben kiaknázni a növekedésben rejlő lehetőségeket. A termelési volumen viszonylag stabil maradt; az uniós piacon zajló értékesítések csak kis mértékben nőttek.

4.4.2.4. Foglalkoztatás és termelékenység

(314) A foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

6. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Alkalmazottak létszáma	55 544	55 089	54 470	54 412
Index (2018 = 100)	*100*	*99*	*98*	*98*
Termelékenység (m^2/ alkalmazott)	22 141	21 744	20 148	22 592
Index (2018 = 100)	*100*	*98*	*91*	*102*

Forrás: CET

(315) A kerámia burkolólapok ágazatában az uniós foglalkoztatás enyhén csökkenő trendet mutatott a figyelembe vett időszak egészében. A kerámia burkolólapok gyártásában részt vevő alkalmazottak száma 2018 és a vizsgálati időszak között 2 %-kal visszaesett.

(316) A termelékenység 2018 és 2019 között kis mértékben csökkent. A Covid19-világjárvánnyal kapcsolatos egészségügyi intézkedések miatti termeléscsökkenés következtében 2020-ban további 7 %-kal szűkült. A termelési volumennek a Covid19-világjárvány előtti szintre való visszaállása 2020 és a vizsgálati időszak között a termelékenység 12 %-os növekedését eredményezte.

4.4.2.5. A dömpingkülönbözet nagysága és felépülés a korábbi dömping hatása alól

(317) A mintában szereplő egy indiai exportáló gyártót és a mintában szereplő egy török gyártót kivéve valamennyi dömpingkülönbözet jóval meghaladta a csekély mértékű (*de minimis*) szintet. Figyelembe véve az érintett országokból származó behozatal volumenét és árait, a tényleges dömpingkülönbözetek uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása nem volt elhanyagolható.

(318) A kerámia burkolólapokra vonatkozóan korábban is zajlottak dömpingellenes vizsgálatok. A Bizottság megállapította, hogy a 2009. április 1-jétől 2010. március 31-ig tartó időszakban az uniós gazdasági ágazat helyzetére jelentős hatást gyakorolt a kerámia burkolólapok Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína) származó dömpingelt behozatala. 2011. március 17-én ideiglenes intézkedések bevezetésére került sor ([27]). 2011. szeptember 15-én végleges intézkedéseket vezettek be ([28]).

([26]) The European construction market to 2024 („Az európai építőipari piac 2024-ig"). Megtekinthető a következő internetcímen: https://www.ceramicworldweb.com/index.php/en/economics-and-markets/european-construction-market-2024 (legutóbbi hozzáférés: 2022. szeptember 20.).

([27]) A Bizottság 258/2011/EU rendelete (2011. március 16.) a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 70., 2011.3.17., 5. o.).

([28]) A 917/2011/EU végrehajtási rendelet.

(319) Egy hatályvesztési felülvizsgálatot követően a Bizottság 2017. november 23-án a dömping folytatódásának és a kár megismétlődésének valószínűségére tekintettel meghosszabbította az intézkedések időbeli hatályát ([29]). A vizsgálat megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat a hatályban lévő intézkedéseknek köszönhetően felépült a Kínából származó korábbi dömping hatásaiból. Ezen intézkedések második hatályvesztési felülvizsgálatát 2022. november 22-én indították el ([30]).

4.4.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(320) A mintában szereplő uniós gyártók által az uniós független vevők részére felszámított értékesítési egységárak súlyozott átlaga és a termelési költségek a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

7. táblázat

Értékesítési árak és gyártási költség az Unióban

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységárak a teljes uniós piacon (EUR/m²)	8,84	9,42	10,44	10,52
Index (2018 = 100)	*100*	*106*	*118*	*119*
Termelési egységköltség (EUR/m²)	9,79	11,08	11,31	10,77
Index (2018 = 100)	*100*	*113*	*116*	*110*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók

(321) Az átlagos értékesítési egységár 2018 és a vizsgálati időszak között 19 %-kal nőtt. A legnagyobb növekedés 2020-ban volt tapasztalható. Az átlagos értékesítési egységár a figyelembe vett időszak alatt a termelési egységköltség alatt maradt.

(322) A termelési egységköltség 2018 és 2019 között 13 %-kal, 2020-ban pedig további 3 %-kal nőtt. A vizsgálati időszakban a termelési egységköltség 2020-hoz képest csökkent, de 10 %-kal a 2018. évi szint fölött maradt.

4.4.3.2. Munkaerőköltségek

(323) A mintában szereplő uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

8. táblázat

Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség (EUR)	37 923	39 432	37 316	39 568
Index (2018 = 100)	*100*	*104*	*98*	*104*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók

(324) Az alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség 2018 és 2019 között 4 %-kal nőtt. 2020-ban – a termelésnek a Covid19-világjárványhoz kapcsolódó rövid távú fennakadásait követően – a költségek a 2019. évi értékekhez képest 6 %-kal csökkentek, és a vizsgálati időszakban visszatértek a 2019. évi szintre. A vizsgálati időszakban az alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség a 2018. évihez képest 4 %-kal nőtt.

([29]) Az (EU) 2017/2179 végrehajtási rendelet.
([30]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálatának megindításáról (HL C 442., 2022.11.22., 3. o.).

4.4.3.3. Készletek

(325) A mintában szereplő uniós gyártók készletszintjei a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

9. táblázat

Készletek

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Zárókészlet (m^2)	28 561 422	27 030 762	24 368 066	24 436 327
Index (2018 = 100)	*100*	*95*	*85*	*86*
Zárókészlet a termelés százalékában	49 %	51 %	44 %	39 %
Index (2018 = 100)	*100*	*104*	*91*	*79*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók

(326) Abszolút értékben kifejezve a zárókészlet csökkent 2018 és 2019 között. Ugyanezen időszakban a termelés százalékában kifejezve azonban 4 %-kal (vagyis 2 százalékponttal) nőtt. A csökkent termelési volumen és a növekvő kereslet miatt az uniós gazdasági ágazat 2020-ban – abszolút értékben és a termelés százalékában kifejezve egyaránt – csökkenteni tudta a zárókészletét. Mivel a vizsgálati időszakban a termelési volumen visszaállt a 2018. évi szintre, és a kereslet tovább nőtt, a termelés százalékában kifejezett zárókészlet csökkenése folytatódott.

4.4.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(327) A mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezősége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásainak megtérülése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

10. táblázat

Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Az Unióban független vevőknek végrehajtott értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési forgalom százaléka)	– 5,4 %	– 8,9 %	– 5,9 %	0,6 %
Index (2018 = 100)	*– 100*	*– 166*	*– 110*	*10*
Pénzforgalom (EUR)	24 347 831	45 471 749	89 781 804	97 367 062
Index (2018 = 100)	*100*	*187*	*369*	*400*
Beruházások (EUR)	68 496 866	27 469 167	22 525 713	26 179 748
Index (2018 = 100)	*100*	*40*	*33*	*38*
A beruházások megtérülése	1 %	– 9 %	– 10 %	4 %
Index (2018 = 100)	*100*	*- 1 600*	*- 1 832*	*660*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók

(328) A Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezőségét úgy állapította meg, hogy a hasonló termék független vevők részére végrehajtott uniós értékesítéseiből származó adózás előtti nettó nyereséget kifejezte az értékesítési forgalom százalékában. Az uniós gazdasági ágazat veszteséges volt a figyelembe vett időszak első három évében, és még a vizsgálati időszakban is alig volt képes elérni a nullszaldót. A veszteség mértéke 2018 és 2019 között −5,4 %-ról −8,9 %-ra nőtt. Az uniós gazdasági ágazat értékesítési árai 2020-ban gyorsabban nőttek, mint a termelési költségek (lásd a 7. Táblázatot a (320) preambulumbekezdésben). Ennek eredményeként a veszteség 2020-ban −5,9 %-ra esett vissza. A vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazat nyeresége kismértékben haladta meg a nullszaldót.

(329) Az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszakban képes volt csekély nyereséget kitermelni, jóllehet az uniós független vevők felé felszámított átlagos értékesítési ára az átlagos előállítási költség alatt maradt (lásd a (320) preambulumbekezdésben található 7. táblázatot). Ezt a vizsgálati időszak alatt az Unióban előállított termékek és értékesített összetétele közötti különbségek okozták. A különbségek nem csupán a terméktípusokat érintették, hanem az értékesített áruk gyártásának időpontját is (vagyis azt, hogy készletből történő értékesítésre került-e sor).

(330) A nettó pénzforgalom az uniós gyártók önfinanszírozó képességének mutatója. A nettó pénzforgalom 2018 és 2019 között csaknem megduplázódott. Ezt követően 2020-ban jelentősen, a vizsgálati időszakban pedig mérsékeltebb ütemben tovább növekedett. A pénzforgalom alakulása nagymértékben összefüggött az értékesítés – és következésképpen a készletek – alakulásával. 2018-ban a mintában szereplő egyik uniós gyártó jelentős készletváltozást regisztrált a késztermékek (vagyis az általa készletre gyártott termékek) tekintetében. 2019-ben ez nem ismétlődött meg, így a vállalat negatív pénzforgalom helyett pozitív pénzforgalmat könyvelhetett el. Ez javarészt megmagyarázta a pénzforgalom 2018 és 2019 közötti növekedését. A pénzforgalom értéke 2020-ban és a vizsgálati időszakban azzal állt összefüggésben, hogy a mintában szereplő uniós gyártók a Covid19-világjárvánnyal kapcsolatos kijárási korlátozások miatt ideiglenesen megszakították termelésüket, de folytatták a készletből történő értékesítést, mely készletek – ahogy az a 9. táblázatból kitűnik (lásd a (325) preambulumbekezdést) – hagyományosan éves termelési mennyiségük mintegy felét tették ki. A késztermékek zárókészlete csökkent 2020-ban és a vizsgálati időszakban, ami készletváltozáshoz vezetett; ez hozzáadott értéket képviselt a csökkenő veszteség mellett (2020-ban) vagy a kismértékű nyereség mellett (a vizsgálati időszakban).

(331) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a török kormány előadta, hogy a minta nem reprezentatív, mivel csak egy vállalatnak állt módjában befolyásolni a pénzforgalmi eredményeket.

(332) A 10. táblázatban bemutatott pénzforgalom egyszerűen a mintában szereplő uniós gyártók összes pénzforgalmának összege. Ez azt jelenti, hogy a mintában szereplő vállalatok egyikében bekövetkezett események vagy fejlemények befolyásolták a végső mutatót, függetlenül attól, hogy a minta az uniós termelés mekkora arányát reprezentálta. A Bizottság a (330) preambulumbekezdésben tisztázta a pénzforgalomban tapasztalható ingadozásokat. A Bizottság ezért elutasította a török kormány állítását.

(333) A figyelembe vett időszakban a beruházások 62 %-kal estek vissza. A legnagyobb, 60 %-os csökkenés 2018 és 2019 között következett be. A beruházások mértéke 2020-ban tovább csökkent, majd a vizsgálati időszakban nőtt (a 2020. évi mértékhez képest 16 %-kal). A beruházásokat a legtöbb esetben a pénzforgalomból és bankhitelekből finanszírozták. A beruházások többségének a kapacitásfenntartás és a helyettesítés volt a célja. A kutatás-fejlesztési és innovációs beruházások (amelyek 2018-ban a mintában szereplő gyártók összes beruházásának 38 %-át tették ki) 97 %-kal csökkentek a figyelembe vett időszakban, és a vizsgálati időszakban végrehajtott beruházásoknak csupán 3 %-át tették ki.

(334) A mintában szereplő uniós gyártók negatív nyereségessége rontotta tőkebevonási képességüket. A mintában szereplő uniós gyártók arról számoltak be, hogy a negatív jövedelmezőség megakadályozta őket a növekvő piaci potenciál kiaknázásához szükséges beruházások finanszírozásában. A mintában szereplő egyik uniós gyártó arról számolt be, hogy a tőkebevonási problémái miatt kénytelen volt csökkenteni kapacitását. A mintában szereplő egyes uniós gyártók nagyobb csoportok részeként működnek, ezért tőkebevonási képességük jobb, mint a hasonló pénzügyi helyzetben lévő önálló vállalkozásoké. Az alacsony jövedelmezőség és a kilátások azonban befolyásolják az anyavállalatoknak a pénzeszközök rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos döntéseit, és az anyavállalatok határozhatnak úgy, hogy máshol hajtanak végre beruházásokat.

(335) A beruházások megtérülése a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékos arányában kifejezett nyereség. A jövedelmezőség trendjét követve 2019-ben és 2020-ban jelentősen visszaesett, majd a vizsgálati időszakban növekedett.

4.5. **A kárra vonatkozó következtetés**

(336) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat nem tudta a maga javára fordítani a bővülő piacot, amint az a növekvő kereslet forgatókönyve mellett negatív vagy meglehetősen viszonylag stabil trendeket mutató makrogazdasági mutatókból is látszik. A termelés, a termelési kapacitás, a kapacitáskihasználás vagy a foglalkoztatás szintje a figyelembe vett időszakban mindvégig változatlan maradt. Az uniós értékesítés a felhasználásnál lassabb ütemben nőtt (3 %-kal, miközben a piac 6 %-os növekedést mutatott). Következésképpen az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a 2018. évi 90,1 %-ról a vizsgálati időszakban 87,1 %-ra szűkült.

(337) Értékesítési árának 19 %-os emelkedése ellenére az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak nagy részében nem volt képes olyan magas szintre emelni az uniós árakat, amely garantálta volna költségei megtérülését. Ennek következtében az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak során végig veszteséges (2018-ban –5,4 %, 2019-ben –8,9 %, 2020-ban –5,9 %) vagy épp csak nullszaldós volt (0,6 % a vizsgálati időszakban, amire hatással volt a Covid19-világjárvány utáni gazdasági fellendülés, beleértve az építőipari termelésnek a (311) preambulumbekezdésben ismertetett növekedését is, amely során az uniós gazdasági ágazat jelentős mennyiségeket értékesített készletekből). A vizsgálati időszakban elért jövedelmezőségi szint nem tekinthető fenntarthatónak. Az uniós gazdasági ágazat nem tudta olyan szintre emelni értékesítési árait az Unióban, amely biztosította volna azt, hogy a termelési költségeinek fedezéséhez szükséges jövedelmezőségi szintet a figyelembe vett időszak nagy részében eléri és hogy ki tudja aknázni az uniós piac növekedését, például úgy, hogy új beruházásokat hajt végre a bővítés, a kutatás és fejlesztés, valamint az új szegmensek (például a nagy méretű táblák szegmense) fejlesztése érdekében. Ebben a helyzetben a beruházások 62 %-kal visszaestek, a kapacitás pedig változatlan maradt, ami azt mutatja, hogy az uniós gazdasági ágazat a növekvő piacon nem tudott növekedést elérni.

(338) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

(339) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően több érdekelt fél tett észrevételt a kárra vonatkozó megállapításokkal és következtetésekkel kapcsolatban.

(340) A Ceramika Netto aggályainak adott hangot azoknak az adatoknak az érvényességével kapcsolatban, amelyeket a Bizottság a kárra vonatkozó ténymegállapításaihoz felhasznált. A Ceramika Netto benyújtotta a kerámia burkolólapok három lengyel gyártójának a 2021. évre vonatkozó pénzügyi kimutatásait, továbbá az olaszországi és spanyolországi kerámiaipar 2021. évi teljesítményét összegző újságcikkeket mutatott be.

(341) A CGCSA előadta, hogy az uniós gyártók készek voltak információkat szolgáltatni a teljes 2021. évre vonatkozóan, és ha a Bizottság megvizsgálta volna ezeket az információkat, akkor azt állapította volna meg, hogy a kár kizárólag a Covid19-világjárvány hatásaiból eredt.

(342) A Bizottság megjegyezte, hogy a vizsgálatot a mintában szereplő uniós gyártók által a vizsgálati időszakra és a figyelembe vett időszakra vonatkozóan benyújtott, a helyszínen ellenőrzött információk alapján folytatta le. A Ceramika Netto az érvényes határidőn belül nem tett észrevételt az indiai exportáló gyártók mintájával kapcsolatban. A teljes 2021. évre vonatkozó információk a vizsgálati időszakot követő időszakot is érintik, ezért a kár megállapításához nem használhatók fel. Emellett a Bizottságnak nincs tudomása arról, hogy az uniós gazdasági ágazat proaktívan javasolta volna a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó adatok benyújtását. A Bizottság ezért elutasította a Ceramika Netto és a GCSCA állításait.

(343) Az indiai kormány, a török kormány, a GCSCA, a Sogutsen Seramik török vállalat és tizenhat indiai exportáló gyártó előadta, hogy az uniós gazdasági ágazatot nem érte jelentős kár. E tekintetben az indiai kormány, a török kormány, a GCSCA és tizenhat indiai exportáló gyártó azt állította, hogy a legtöbb makrogazdasági és mikrogazdasági mutató stabil maradt vagy javult a figyelembe vett időszak alatt.

(344) A tizenhat vállalat például rámutatott arra, hogy a termelési volumen, a kapacitáskihasználás és a termelékenység 2020-hoz képest jelentősen nőtt a vizsgálati időszakban, és hogy a zárókészletek a vizsgálati időszakban 2018-hoz képest jelentősen csökkentek. Emellett az indiai exportáló gyártók azzal érveltek, hogy jóllehet az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a figyelembe vett időszakban 3 százalékponttal visszaesett, az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak egészében magas piaci részesedést tartott fenn. A társaságok az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: Bíróság) az eurocylinder systems AG kontra Hauptzollamt Hamburg-Stadt ügyben hozott előzetes döntésére hivatkoztak ([31]). A Bíróság megállapította, hogy a Tanács nyilvánvaló hibát követett el, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a piaci részesedés öt százalékpontos visszaesése a jelentős kár egyik mutatója, mivel az uniós gazdasági ágazat továbbra is magas piaci részesedést tartott fenn, az értékesítési volumen és az értékesítési árak pedig nőttek.

([31]) A Bíróság 2021. február 4-i ítélete, eurocylinder systems AG kontra Hauptzollamt Hamburg-Stadt, C-324/19, ECLI:EU:C:2021:94, 49. és 52. pont.

(345) A török kormány előadta, hogy az olyan mutatók, mint a jövedelmezőség, a termelés, az értékesítési volumen, az uniós értékesítési ár, a kapacitáskihasználás, a termelékenység, a készletek, a pénzforgalom és a beruházások megtérülése 2020-ban – a Covid19-világjárvány által érintett évben – ideiglenesen negatívan alakultak, de a vizsgálati időszakban ismét pozitív trendet mutattak. Továbbá azzal érvelt, hogy a jelentős kár fennállásának megállapításához nem elegendő az, hogy a figyelembe vett időszakban néhány mutató esetében negatív trendek figyelhetők meg.

(346) Az indiai kormány is azt állította, hogy a volument érintő kár nem következett be, mivel az indiai behozatal piaci részesedése a figyelembe vett időszak alatt alacsony volt. Az indiai kormány azt is megjegyezte, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a csökkenés ellenére is magas maradt. Értékesítési volumene nőtt, belföldi eladási ára pedig a termelési költségnél gyorsabb ütemben nőtt, ami a nyereségesség javulásához vezetett.

(347) A GCSCA azzal is érvelt, hogy számos makrogazdasági mutató – például a termelési volumen és a kapacitáskihasználás, az értékesítési volumen, a magas piaci részesedés – esetében semleges vagy pozitív trend volt megfigyelhető a figyelembe vett időszakban. A mikrogazdasági mutatókat illetően a szövetség rámutatott arra, hogy az uniós belföldi értékesítési ár gyorsabban nőtt, mint az uniós gazdasági ágazat termelési költségei.

(348) A Bizottság megjegyezte, hogy a mutatóknak nemcsak az alakulását, hanem a szintjét is vizsgálni kell. A Bizottság fenntartotta, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte az Indiából és a Törökországból származó dömpingelt behozatal miatt. Bár az uniós belföldi ár gyorsabban nőtt, mint az uniós gazdasági ágazat termelési költsége, az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak csaknem minden évében veszteséges volt, és csak a vizsgálati időszakban tudta elérni a megtérülési küszöböt. Emellett az uniós gazdasági ágazat a felhasználás növekedése ellenére veszített piaci részesedéséből.

(349) A felek továbbá hivatkoztak azokra a megállapításokra, amelyeket a Bizottság tett azon mutatókkal kapcsolatban, amelyek 2020-ban ki voltak téve a Covid19-világjárvány kedvezőtlen hatásainak, de a vizsgálati időszakban helyreálltak (termelési volumen, kapacitáskihasználás). A feleknek azonban azt is el kell ismerniük, hogy a világjárvány következtében bizonyos mutatók (például a zárókészletek volumene és a pénzforgalom) javultak. A Bizottság a későbbiekben nem értett egyet a felek azon véleményével, hogy a vizsgálati időszakban bekövetkező változás az azt megelőző időszakhoz képest jelentősen jobb volt, mivel már egyetértettek abban, hogy az e mutatók által tükrözött különösen gyenge 2020. évi teljesítményt a világjárvány okozta.

(350) A Bíróság által az eurocylinder systems AG kontra Hauptzollamt Hamburg-Stadt ügyben hozott előzetes döntéssel kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy minden egyes ügyet egyedileg kell elbírálni. A bírósági ítélet által érintett vizsgálat során a figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és értékesítési árai nőttek, és az ágazat magas piaci részesedést tartott fenn és két számjegyű nyereséget realizált ([32]). A jelen ügyben a helyzet nagy mértékben eltérő. Jóllehet az uniós gyártók értékesítési árai növekedtek és értékesítési volumenük is bővült kis mértékben, a vállalatok a figyelembe vett időszak csaknem minden évében veszteségesek maradtak.

(351) A Bizottság ezért a (343)–(347) preambulumbekezdésben ismertetett állításokat elutasította.

5. **OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

(352) Az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal okozott-e jelentős kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság emellett az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban azt is megvizsgálta, hogy ezzel egy időben más ismert tényezők okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság gondoskodott arról, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen okozott károkat ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsa. Ilyen tényező az egyéb harmadik országokból származó behozatal (beleértve az Indiából származó nem dömpingelt behozatalt), az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye, a kereslet alakulása, az uniós gazdasági ágazat termelési költségeinek alakulása és a Covid19-világjárvány hatása.

([32]) A Bizottság 289/2009/EK rendelete (2009. április 7.) a Kínai Népköztársaságból származó varrat nélküli vas- vagy acélcsövek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 94., 2009.4.8., 48. o.).

5.1. **A dömpingelt behozatal hatásai**

(353) Az érintett országokból származó behozatal volumene a figyelembe vett időszak alatt 72 %-kal nőtt: a 2018. évi [5–5,2] %-os piaci részesedést képviselő [39 000 000–42 000 000] m^2-ről a vizsgálati időszakban a [8,1–8,3] %-os piaci részesedést képviselő [67 000 000–69 000 000] m^2-re emelkedett. Az érintett országokból származó behozatal növekedésének mértéke (72 %) jelentősen meghaladta mind az uniós piaci felhasználás növekedésének (6 %), mind pedig az uniós értékesítés növekedésének mértékét (3 %). A dömpingelt behozatal piaci részesedésének 3 százalékpontot meghaladó mértékű növekedése az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének 3 százalékpontos csökkenésével párosult: ez utóbbi a 2018. évi 90,1 %-ról 87,1 %-ra esett vissza a vizsgálati időszakban.

(354) A dömpingelt behozatal piaci részesedésének növekedése tehát az uniós gazdasági ágazat kárára következett be, amely nem tudta a maga javára fordítani a folyamatosan bővülő felhasználást.

(355) A behozatal növekedése a dömpingelt, alacsony árakon alapult. Amint azt a (293) preambulumbekezdés megállapítja, a vizsgálati időszakban a mintában szereplő exportáló gyártók uniós piacon érvényesített árai jelentős mértékben (India esetében legalább 36 %-kal és Törökország esetében legalább 19,9 %-kal) alákínáltak az uniós gazdasági ágazat árainak, és mindenesetre szignifikánsan alacsonyabbak voltak az uniós gazdasági ágazat termelési költségeinél.

(356) A vizsgálati időszak alatti jelentős áralákínálásra vonatkozó megállapítások mellett megemlítendő az is, hogy a figyelembe vett időszak egésze alatt az érintett országokból származó behozatal átlagos importárai is jóval alatta maradtak az uniós gazdasági ágazat árainak. A dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat árai közötti (az Eurostat átlagadatain alapuló) árkülönbség jelentős volt, és a figyelembe vett időszakban nőtt: a 2018. évi 2,98 EUR/m^2-ről a vizsgálati időszakban 4,77 EUR/m^2-re emelkedett, ami 60 %-os növekedést jelent.

(357) A dömpingelt behozatal miatt – amelynek árai szintén alacsonyabbak voltak az uniós gazdasági ágazat termelési költségeinél a figyelembe vett időszak egészében, és ezáltal jelentős árlenyomást váltottak ki – és a piaci részesedés további szűkülésének elkerülését szem előtt tartva az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak nagy részében nem volt képes a termelési költségei fölé emelni az Unióban érvényesített árait (lásd a (320) preambulumbekezdésben található 7. táblázatot). A nullszaldót alig érte el a vizsgálati időszakban, amely egybeesett a Covid19-világjárvány utáni helyreállítással és az építőipari termelés növekedésével (lásd a (311) preambulumbekezdést). Mindenesetre az uniós gazdasági ágazat nyereségszintje a vizsgálati időszakban igen alacsony (0,6 %) volt, és nem tekinthető fenntarthatónak (lásd a (337) preambulumbekezdést). A dömpingelt behozatal a Covid19-világjárványt követő fellendülés időszakában során is meghaladta az uniós értékesítést: míg az uniós gazdasági ágazat értékesítése a vizsgálati időszakban a 2020. értékhez képest 1,2 %-kal bővült, a dömpingelt behozatal 17,5 %-kal nőtt.

(358) A fentiekből következik, hogy az alacsony árú dömpingelt behozatal növekedése értékesítéskieséshez vezetett, és megakadályozta az uniós gazdasági ágazatot abban, hogy észszerű nyereségszintet érjen el. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy ok-okozati összefüggés áll fenn az érintett országokból származó behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár között.

5.2. **Az egyéb tényezők hatásai**

5.2.1. *Harmadik országokból származó behozatal*

(359) Az egyéb harmadik országokból származó behozatal volumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

11. táblázat

Harmadik országokból származó behozatal

Ország		2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Az Indiából és Törökországból származó nem dömpingelt behozatal	Volumen (m^2)	[8 000 000–10 000 000]	[10 000 000–12 000 000]	[13 000 000–15 000 000]	[14 000 000–16 000 000]
	Index (2018 = 100)	*100*	*132*	*160*	*173*

	Piaci részesedés	[1–1,2] %	[1,4–1,6] %	[1,6–1,8] %	[1,7–1,9] %
	Átlagár (EUR/m²)	[6,1–6,4]	[6,4–6,7]	[6,5–6,8]	[6,4–6,7]
	Index (2018 = 100)	*100*	*105*	*106*	*105*
Ukrajna	Volumen (m²)	5 641 163	5 104 655	4 890 265	5 546 233
	Index (2018 = 100)	*100*	*90*	*87*	*98*
	Piaci részesedés	0,7 %	0,6 %	0,6 %	0,7 %
	Átlagár (EUR/m²)	4,22	4,44	4,37	4,55
	Index (2018 = 100)	*100*	*105*	*103*	*108*
Kína	Volumen (m²)	8 534 901	6 739 211	6 488 766	4 836 581
	Index (2018 = 100)	*100*	*79*	*76*	*57*
	Piaci részesedés	1,1 %	0,8 %	0,8 %	0,6 %
	Átlagár (EUR/m²)	5,11	5,18	4,81	4,95
	Index (2018 = 100)	*100*	*101*	*94*	*97*
Egyesült Arab Emírségek	Volumen (m²)	3 443 921	3 220 877	3 448 721	3 194 145
	Index (2018 = 100)	*100*	*94*	*100*	*93*
	Piaci részesedés	0,4 %	0,4 %	0,4 %	0,4 %
	Átlagár (EUR/m²)	9,29	7,30	6,57	6,93
	Index (2018 = 100)	*100*	*78*	*71*	*75*

Egyéb (érintett országok kivételével)	Volumen (m^2)	12 091 485	11 671 162	10 263 420	11 036 430
	Index (2018 = 100)	*100*	*97*	*85*	*91*
	Piaci részesedés	1,5 %	1,4 %	1,3 %	1,3 %
	Átlagár (EUR/m^2)	6,68	6,24	6,96	7,15
	Index (2018 = 100)	*100*	*105*	*106*	*107*
Az összes harmadik ország összesítve (az érintett országok kivételével; az Indiából és Törökországból származó nem dömpingelt behozatalt beleszámítva)	Volumen (m^2)	[38 000 000–40 000 000]	[37 000 000–39 000 000]	[38 000 000–40 000 000]	[39 000 000–41 000 000]
	Index (2018 = 100)	*100*	*100*	*101*	*103*
	Piaci részesedés	[4,8–5] %	[4,6–4,8] %	[4,7–4,9] %	[4,7–4,9] %
	Átlagár (EUR/m^2)	[6–6,3]	[5,9–6,2]	[6–6,3]	[6,2–6,5]
	Index (2018 = 100)	*100*	*98*	*100*	*103*

Forrás: Eurostat, a mintában szereplő exportáló gyártó

(360) Az érintett országok kivételével az összes harmadik országból érkező behozatal, beleértve az Indiából és Törökországból származó nem dömpingelt behozatalt (a továbbiakban: az összes harmadik ország) is, 3 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban. Az egyéb harmadik országokból származó behozatal a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes behozatal [36–38] %-át tette ki (a 2018. évi [48–50] %-hoz képest). Uniós piaci részesedésük az előző évhez képest visszaesett: a 2018. évi [4,8–5] %-ról a vizsgálati időszakra [4,7–4,9] %-ra csökkent. Az érintett országokból és Kínából 2018-ban érkező nem dömpingelt behozatal kivételével a figyelembe vett időszakban egyetlen másik ország sem ért el 1 %-nál nagyobb piaci részesedést.

(361) Az összes harmadik országból származó behozatal átlagára 2018 és 2019 között először 2 %-kal visszaesett, majd 2020-tól kezdődően lassan nőtt, és a vizsgálati időszakban a 2018. évi szintnél 3 %-kal magasabb szintet ért el. A figyelembe vett időszak alatt az érintett országokból származó behozatal árai magasabbak voltak az érintett országokból származó dömpingelt behozatal árainál. A legnagyobb különbség a vizsgálati időszakban volt megfigyelhető, amikor az összes harmadik országból származó behozatal átlagára [8–12] %-kal haladta meg az érintett országokból származó dömpingelt behozatal átlagos importárát.

(362) Az érintett országokból származó nem dömpingelt behozatal 73 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban, a 2018. évi [8 000 000–10 000 000] négyzetméterről a vizsgálati időszakban megfigyelt [16 000 000–18 000 000] négyzetméterre bővülve. Uniós piaci részesedése az előző évhez képest visszaesett: a 2018. évi [1–1,2] %-ról a vizsgálati időszakra [1,7–1,9] %-ra csökkent. A figyelembe vett időszak alatt az érintett országokból származó behozatal árai magasabbak voltak az érintett országokból származó dömpingelt behozatal árainál. 2019-ben, 2020-ban és a vizsgálati időszakban az árak legalább 14 %-kal voltak magasabbak az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal átlagos importáránál. A figyelembe vett időszak alatt az átlagos importárak alacsonyabbak voltak az uniós gazdasági ágazat árainál. Tehát ez a behozatal és növekedése kedvezőtlen hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat teljesítményére.

(363) Tehát az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz korlátozott mértékben hozzájárulhatott az érintett országoktól eltérő összes harmadik országból érkező behozatal (beleértve az Indiából és Törökországból származó nem dömpingelt behozatalt is). Azonban e behozatalok átlagárai magasabbak, mint az érintett országokból származó dömpingelt behozataléi, a volumenek kisebbek, és e behozatalok a figyelembe vett időszakban nem szereztek piaci részesedést, így sem együttesen, sem egyénileg nem gyengítik az Indiából és Törökországból származó dömpingelt behozatallal megállapított ok-okozati összefüggést.

(364) Az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően a török kormány előadta, hogy elfogultak voltak azok a következtetések, amelyeket a Bizottság az érintett országokból és az összes harmadik országból származó nem dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazat helyzetére gyakorolt hatására vonatkozóan fogalmazott meg, mivel a Bizottság megállapította, hogy az érintett országokból származó nem dömpingelt behozatal negatív hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat teljesítményére, míg az összes harmadik országból érkező behozatal csak korlátozott mértékben járult hozzá a jelentős kárhoz, különösen mivel az összes harmadik országból származó behozatal volumene négyszer nagyobb volt, mint az érintett országokból származó nem dömpingelt behozatalé.

(365) A Bizottság megjegyezte, hogy a (362) és a (363) preambulumbekezdést együttesen kell értelmezni. Volumenét és árait figyelembe véve az érintett országokból származó nem dömpingelt behozatal és az egyéb harmadik országokból származó behozatal egyaránt negatív hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat teljesítményére, de nem olyan mértékben, amely gyengítené az ok-okozati összefüggést. Amint azt a (360) preambulumbekezdés kifejti, az „összes harmadik ország" kategória magában foglalja az Indiából és Törökországból származó nem dömpingelt behozatalt is. Ezért a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(366) Az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően az indiai kormány előadta, hogy az Indiából származó behozatal volumene és árai hasonlóak voltak a harmadik országokból származó behozataléihoz (az érintett országokból származó nem dömpingelt behozatalt figyelmen kívül hagyva). A Bizottság azonban nem vizsgálta meg ezeket a harmadik országokat. Az indiai kormány véleménye szerint ez azt bizonyítja, hogy az uniós gazdasági ágazatot nem az Indiából származó dömpingelt behozatal, hanem a magas termelési költségek miatt érte kár. Az indiai kormány továbbá arra is rámutatott, hogy mivel az indiai behozatal növekedésével az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége javult, nem áll fenn ok-okozati összefüggés az Indiából származó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár között.

(367) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy megvizsgálta az Indiából és Törökországból származó, dömpingelt árú behozatal hatását. A vizsgálatot a panaszos által a dömpingre vonatkozóan szolgáltatott elegendő bizonyíték alapján indította meg. Mivel más harmadik országokra vonatkozóan nem nyújtottak be ilyen bizonyítékot, a Bizottság ezeket az országokat nem vizsgálta, és ezért ebben e vizsgálat során nem állt módjában a dömpingre vonatkozó megállapításokat tenni. A Bizottság elismerte, hogy az összes harmadik országból származó behozatal korlátozott mértékben járult hozzá a jelentős kárhoz (lásd a (363) preambulumbekezdést). A behozatali volumeneket illetően megjegyzendő, hogy a Bizottság elemezte a dömpingelt behozatal összesített értékelésére vonatkozó követelményeket, és megállapította, hogy e vizsgálat során valamennyi követelmény teljesült. Az Indiából származó behozatal tehát nem volt elhanyagolhatónak tekinthető. Végezetül: amint azt a (298) preambulumbekezdés kifejti, jóllehet az uniós gazdasági ágazat képes volt emelni árait és ezzel javítani pénzügyi teljesítményét, a vizsgálati időszakban csak a megtérülési szintet kismértékben meghaladó jövedelmezőségi szintet tudott elérni. Emellett (amint azt a (293)–(295) preambulumbekezdés kifejti) a Bizottság jelentős mértékű áralákínálást és árlenyomást állapított meg, melyet az Indiából és Törökországból származó dömpingelt behozatal váltott ki. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, miszerint az Indiából származó behozatal – tekintettel a volumenére és áraira – nem okozhatott jelentős kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

5.2.2. Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye

(368) A Bizottság az Eurostat adatai alapján megvizsgálta, hogyan alakultak a teljes uniós gazdasági ágazat exportja és árai ([33]).

12. táblázat

Az Unióból származó kivitel

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Exportvolumen (m^2)	470 484 212	470 086 762	447 819 312	514 369 625
Index (2018 = 100)	*100*	*100*	*95*	*109*
Átlagár (EUR/m^2)	8,58	8,53	8,78	8,77
Index (2018 = 100)	*100*	*99*	*102*	*102*

Forrás: CET, Eurostat

(369) Az Eurostat adatai szerint a kerámia burkolólapok uniós exportja 9 %-kal bővült a figyelembe vett időszakban. Az export stabil maradt a figyelembe vett időszak első két évében, majd 2019 és 2020 között 5 %-kal visszaesett, a vizsgálati időszakban pedig megnőtt; e növekedés mértéke az előző évhez képest 15 % volt. Az export átlagára a figyelembe vett időszak alatt meglehetősen stabil maradt, 2 %-os növekedést mutatva.

(370) Az érdekelt felek a panaszban szereplő adatok alapján azt állították, hogy az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye okozta a kárt a 2020. évben tapasztalható csökkenés miatt, továbbá amiatt, hogy az átlagos exportár nem érte el a panaszosok termelési költségét.

(371) Ez az összehasonlítás nem állta meg a helyét. Először: az Eurostat adatai az összes uniós exportot magukban foglalták (beleértve az Unión kívüli, a gyártóval kapcsolatban álló vevők részére történő kivitelt is), míg a panaszosok termelési költségei az uniós exportnak csak egy részét képviselték. Másodszor: a vizsgálati időszak a panaszban említettől eltérő időszakot fedett le.

(372) Mindenesetre a Bizottság ellenőrzött adatok alapján a mintában szereplő uniós gyártók exportteljesítményének elemzését is elvégezte. A mintában szereplő uniós gyártók független vevői részére történő kivitel átlagárai a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

13. táblázat

A mintában szereplő uniós gyártók exportteljesítménye

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Exportvolumen (m^2)	6 906 051	7 483 379	7 105 324	9 669 741
Index (2018 = 100)	*100*	*108*	*103*	*140*
Átlagár (EUR/m^2)	13,60	13,81	11,63	11,24
Index (2018 = 100)	*100*	*102*	*85*	*83*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók

([33]) Korrigálva Spanyolország esetében a vizsgálati időszakra vonatkozó volumenek tekintetében, a panaszos által a makrogazdasági mutatókkal kapcsolatos kérdőív ellenőrzése során szolgáltatott bizonyítékok nyomán.

(373) A mintában szereplő uniós gyártók exportvolumenének szintje 40 %-kal emelkedett a figyelembe vett időszak során. A legnagyobb növekedés a vizsgálati időszakban volt megfigyelhető, amikor az előző évhez (azaz 2020-hoz) képest 36 %-kos növekedést regisztráltak. A mintában szereplő uniós gyártók exportvolumenének átlagára 17 %-kal csökkent a figyelembe vett időszak során. Először kismértékben nőtt, majd 2020-ban és a vizsgálati időszakban csökkent. E csökkenés ellenére a mintában szereplő uniós gyártók átlagos exportára a vizsgálati időszak egészében meghaladta a termelési költségeiket.

(374) E kedvező fejleményre tekintettel megállapítható, hogy a mintában szereplő uniós gyártók vagy a teljes uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye nem járulhatott hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.

(375) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a török kormány előadta, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének csökkenése nem tulajdonítható az érintett országokból származó dömpingelt behozatalnak. Rámutatott az uniós gazdasági ágazat növekvő exportvolumenére, és azzal érvelt, hogy a piaci részesedés csökkenését az okozta, hogy az uniós gazdasági ágazat előnyben részesítette az exportot a belföldi értékesítéssel szemben. A török kormány az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően megismételte ezt az állítást.

(376) A Bizottság ezzel nem értett egyet. A zárókészlet volumene és az uniós gazdasági ágazat kapacitáskihasználásának szintje lehetővé tette volna az uniós gazdasági ágazat számára exportvolumenének és belföldi értékesítési volumenének egyidejű növelését. Az uniós gazdasági ágazatnak a figyelembe vett időszak alatt megfigyelt jobb exportteljesítménye tehát nem indokolta piaci részesedésének csökkenését, amely a (358) preambulumbekezdésben megállapítottak szerint az uniós gazdasági ágazat árai alá kínáló és az ezen árakat leszorító dömpingelt behozatal növekvő volumene miatt következett be. A Bizottság elutasította ezt az állítást.

5.2.3. *Felhasználás*

(377) Egyes felek előadták, hogy a kerámia burkolólapok felhasználásának globális visszaesése volt az uniós gazdasági ágazatot ért kár egyik oka. Azonban (amint azt a (267)–(269) preambulumbekezdés is megállapítja) az Unióban a felhasználás folyamatosan nőtt a figyelembe vett időszak alatt. Ennélfogva a felhasználás visszaesése nem járulhatott hozzá az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz.

5.2.4. *Az előállítási költség alakulása*

(378) Az érdekelt felek előadták, hogy a nyersanyagköltségek, továbbá az energia, a közlekedés és a szén-dioxid-kibocsátási egységek költségeinek növekedése volt az uniós gazdasági ágazatot ért kár oka.

(379) Az uniós gazdasági ágazat termelési költsége magasabb volt, mint az értékesítési ára, és a figyelembe vett időszak nagy részében nőtt. Az uniós gazdasági ágazat tehát súlyos veszteségeket volt kénytelen elkönyvelni a figyelembe vett időszak alatt. Azonban – amint azt a (357) preambulumbekezdés kifejti – az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak nagy részében nem tudta a termelési költségei fölé emelni az Unióban érvényesített árait, és nem tudott fenntartható nyereségszintet elérni annak érdekében, hogy az alacsony árú dömpingelt behozatallal szemben nem veszítsen még több piaci részesedést.

(380) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány, a török kormány és tizenhat indiai exportáló gyártó előadta, hogy a Bizottság nem vizsgált meg más tényezőket, például a nyersanyagok, az energia, a szén-dioxid-kibocsátási egységek és a munkaerő növekvő költségeit.

(381) A Bizottság megvizsgálta a mintában szereplő uniós gyártók ellenőrzött információit, és megállapította, hogy a figyelembe vett időszakban a (négyzetméterre vetített) nyersanyagköltség csak kis mértékben, körülbelül 4 %-kal nőtt. Az egy négyzetméterre jutó energia- és munkaerőköltség pedig csökkent. Az egy négyzetméterre vetített megfelelési költség a figyelembe vett időszakban meglehetősen stabil maradt. Emellett – amint azt a (379) preambulumbekezdés kifejti – az uniós gazdasági ágazat veszteséget szenvedett amiatt, hogy az Indiából és Törökországból származó behozatal általi kiváltott árnyomás miatt nem volt képes áremelést végrehajtani. A Bizottság ezért elutasította az állítást.

5.2.5. *A Covid19-világjárvány hatásai*

(382) Az érdekelt felek előadták, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár egyik oka a Covid19-világjárvány, illetve a termelésnek abból következő leállítása volt. Azt állították továbbá, hogy ez volt a költségnövekedés oka, tekintettel az uniós gazdasági ágazat nyersanyagimporttól való függőségére és azokra a zavarokra, amelyeket a Covid19-világjárvány okozott. Végezetül: néhány érdekelt véleménye szerint az uniós gazdasági ágazat azzal, hogy a bezárások ellenére sem bocsátott el munkaerőt, szintén költségnövekedést váltott ki, és önmagának okozott kárt.

(383) A kínálati oldalon a Covid19-világjárvány első hullámában (2020 első felében) a legtöbb uniós gyártó kénytelen volt ideiglenesen leállítani termelőberendezéseit. Ez egyértelműen tükröződik a termelési volumenben, amely 2020-ban 2018-hoz képest 11 %-kal, 2019-hez képest pedig 8 %-kal esett vissza. Azonban a termelés a vizsgálati időszakban helyreállt (lásd a 4. táblázatot).

(384) A Bizottság elemezte a mintában szereplő uniós gyártókra gyakorolt hatást is. Az elemzés megerősítette az uniós szintre vonatkozóan megfogalmazott megállapításokat. A Covid19-világjárvány miatt hozott intézkedések eltérőek voltak a különböző tagállamokban működő gyártók esetében. A mintában szereplő uniós gyártók közül négy kényszerült gyártóüzemének leállítására 2020 első felében (márciusban és áprilisban); kettő pedig nem állította le, viszont csökkentette a termelést. A mintában szereplő valamennyi uniós gyártó arról számolt be, hogy a leállások alatt az előző év azonos időszakához képest visszaesett a termelés, ám ezt követően a vizsgálati időszakban helyreállt.

(385) A bezárások ellenére a termelési költségek 2020-ban csak kismértékben (+2 %) emelkedtek a 2019. évihez képest (lásd a (320) preambulumbekezdést). A mintában szereplő egyik uniós gyártó arról számolt be, hogy 2020 második felében a munkaerő, a szolgáltatások és a szállítások rendelkezésre állása terén tapasztalható szokatlan jelenségek miatt előnyre tett szert a nyersanyagok és valamennyi termelési tényező alacsony költségeiből, különös tekintettel az energiaköltségekre és a fuvarozási költségekre. Az ellátási láncra gyakorolt hatás tehát elhanyagolható volt. A munkaerő kapcsán megjegyzendő, hogy a mintában szereplő gyártók által hozott intézkedések tagállamonként eltérőek voltak; volt, ahol a fizetést csökkentették, máshol csökkentett munkaidőben foglalkoztatták a munkavállalókat, az elbocsátási alapokat vagy szabadságokat használták ki, vagy megtakarításokat eredményező védelmi rendszereket alkalmaztak.

(386) A keresleti oldal kapcsán megjegyzendő, hogy – amint arra a (268) preambulumbekezdés is rámutat – a Covid19-világjárvány alatt folytatódott az uniós piac bővülése. A felhasználás, a behozatal és az uniós gazdasági ágazat általi uniós értékesítések terén a folyamatos növekvés trendjei voltak megfigyelhetők: az érintett országokból származó behozatal 2020-ban is jóval gyorsabb ütemben nőtt, mint az uniós gazdasági ágazat általi értékesítés és felhasználás. 2020-ban az uniós gazdasági ágazat az ideiglenes gyárbezárások ellenére is fenn tudta tartani értékesítési volumenét a készletekből történő értékesítés révén, mivel az ágazatra jellemző a készletek igen magas szintje, amely a termelés mintegy 50 %-ának felel meg. Ennek megfelelően a készletek 2020-ban és a vizsgálati időszakban is csökkentek (lásd a (325) preambulumbekezdést).

(387) Ennek következtében – mivel a kereslet stabil maradt, és mivel az uniós gazdasági ágazat a bezárásokat követően képes volt gyorsan újraindítani a termelést és készleteit értékesítési volumenének fenntartására felhasználni – a Covid19-világjárvány uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásai korlátozottak voltak, és nem gyengítették az Indiából és Törökországból származó dömpingelt behozatallal kapcsolatban megállapított ok-okozati összefüggést.

(388) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány, a török kormány, a CGCSA, a Sogutsen Seramik és a Yurtbay Seramik megismételte, hogy a kárt a Covid19-világjárvány okozta, és előadta, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg kellőképpen annak hatását. A CGCSA előadta, hogy a Bizottság nem gyűjtött mennyiségi adatokat a Covid19 hatásainak vizsgálatához.

(389) A (383)–(387) preambulumbekezdés már foglalkozott azzal az állítással, miszerint a kárt a Covid19-világjárvány okozta. A Bizottság megvizsgálta a Covid19-világjárvány által az uniós gazdasági ágazat teljesítményére gyakorolt hatást mind a kínálati, mind a keresleti oldalon a teljes uniós gazdasági ágazat és a mintában szereplő uniós gyártók szintjén egyaránt (lásd a (384) és a (385) preambulumbekezdést). A Bizottság adatokat gyűjtött valamennyi kármutatóról, és ennek alapján megvizsgálta a Covid19-világjárvány hatását. Elismerte, hogy a világjárvány egyértelmű hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat termelési volumenére (amely gyorsan helyreállt) és készleteinek szintjére, azonban csak elhanyagolható hatással volt az értékesítési volumenre, a költségekre, a behozatalra és a felhasználásra. Ezen túlmenően a Bizottság a mintában szereplő uniós gyártóktól további információkat gyűjtött a Covid19-világjárvány hatásáról, például arról, hogy a bezárt vállalatok mennyi ideig voltak bezárva vagy hogy a munkavállalókkal kapcsolatban milyen intézkedéseket hoztak. Az érdekelt felek nem nyújtottak be olyan új bizonyítékot vagy érvet, amely e következtetéseket módosította volna, továbbá bizonyítékkal sem szolgáltak arra nézve, hogy a Bizottságnak milyen egyéb adatokat kellett volna gyűjtenie vagy elemeznie. Következésképpen a Bizottság elutasította ezeket az állításokat.

5.3. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(390) A Bizottság megállapította, hogy ok-okozati összefüggés áll fenn az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár és az Indiából és Törökországból származó dömpingelt behozatal között. Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal megnövekedése egybeesett az uniós gazdasági ágazat uniós piaci részesedésének visszaesésével. Az Unión belüli növekvő keresletet javarészt a behozatal szolgálta ki. Az érintett országokból származó behozatal növekedése olyan alacsony, dömpingelt árakon alapult, amelyek nem érték el az uniós gazdasági ágazat termelési költségeit, jelentős mértékben alákínáltak az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon érvényesített értékesítési áraknak, és megakadályozták az uniós gazdasági ágazatot abban, hogy az észszerű haszonkulcs eléréséhez szükséges fenntartható szinteken határozza meg árait.

(391) A Bizottság megkülönböztette és elválasztotta az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatásait a dömpingelt behozatal káros hatásaitól. A nem dömpingelt behozatal, az uniós gazdasági ágazat exporttel-jesítménye, az uniós felhasználás alakulása, az uniós gazdasági ágazat termelési költségeinek alakulása és a Covid19-világjárvány csak korlátozott hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat piaci részesedéssel és jövedelmezőséggel kapcsolatos negatív teljesítményére.

(392) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, és az egyéb tényezők – akár külön-külön, akár együttesen vizsgálva – nem gyengítették a jelentős kár és a dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést.

(393) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetésekkel kapcsolatban rámutatott arra, hogy az uniós gazdasági ágazat már 2018-ban veszteségeket szenvedett el, amikor az indiai behozatal elhanyagolható volt. Emellett az indiai behozatal növekedésével az uniós gyártók jövedelmezőségi helyzete is javult. Ezért az indiai kormány úgy ítélte meg, hogy nem állt fenn ok-okozati összefüggés az indiai behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár között.

(394) A Bizottság megjegyezte, hogy az Indiából és Törökországból származó behozatal hatását összesítve, nem pedig külön-külön értékelte. A vizsgálat mindenesetre megállapította, hogy az indiai dömpingelt behozatal 2018-tól a vizsgálati időszakig több mint kétszeresére nőtt. Ez a növekedés olyan dömpingelt árakon alapult, amelyek a figyelembe vett időszak során mindvégig alacsonyabbak voltak az uniós gazdasági ágazat termelési költségeinél. E növekedés hatására az uniós gazdasági ágazat veszített értékesítéseiből a dömpingelt behozatal miatt, és mivel a további értékesítések elveszítését el kívánta kerülni, nem tudta az árait olyan szinten megállapítani, amely az észszerű haszonkulcs szükséges lett volna. Egyértelmű ok-okozati összefüggés volt tehát kimutatható a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár között. Ezért a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(395) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően beérkezett észrevételek elemzését követően a Bizottság megerősítette az ok-okozati összefüggésre vonatkozó megállapításait.

6. **AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE**

(396) Az intézkedések szintjének meghatározásához a Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e az uniós gazdasági ágazatnak a dömpingelt behozatal által okozott kár elhárításához.

6.1. **Kárkülönbözet**

(397) A kár megszűnne, ha az uniós gazdasági ágazat az alaprendelet 7. cikke (2c) bekezdésének és 7. cikke (2d) bekezdésének értelmében a céláron történő értékesítéssel elérné a nyereségcélját.

(398) Az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban a Bizottság a nyereségcél megállapítása során figyelembe vette: a vizsgált országokból származó behozatal megnövekedése előtti jövedelmezőséget, a költségek, a beruházások, a kutatás és fejlesztés és az innováció teljes költségének fedezéséhez szükséges jövedelmezőséget, valamint azt a jövedelmezőséget, amelyre rendes versenykörülmények között számítani lehet. E haszonkulcs nem lehet alacsonyabb, mint 6 %.

(399) Sem a panaszos, sem a mintában szereplő uniós gyártók egyike nem fogalmazott meg megalapozott állítást a nyereségcél szintjével kapcsolatban.

(400) A panasz 6 %-os nyereségcélt vett figyelembe – ami az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésében előírt minimum –, és nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy azt magasabb szinten kellene megállapítani. A panasz mindössze kijelentette: a panaszos arra számított, hogy a vizsgálat során az áron aluli értékesítésre vonatkozó számítás magasabb nyereségcélon alapul majd, amely tükrözi azokat a jelentősen magasabb környezetvédelmi költségeket, amelyek az Unióban az intézkedések alkalmazási időszaka alatt várhatók. Azonban a jövőbeni környezeti költségek nem tekinthetők az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdése szerinti nyereségcél meghatározásához figyelembe veendő tényezőknek. E költségeket a végső célár tükrözi az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdése szerint.

(401) A mintában szereplő uniós gyártók közül csupán kettő tett észrevételt a nyereségcél megfelelő szintjére vonatkozóan. Egyikük [6–7 %]-os nyereségcél alkalmazását javasolta (ekkora nyereséget termelt 2018-ban, amikor a dömpingelt behozatal jelenléte kevésbé volt erős). A mintában szereplő második uniós gyártó kijelentette, hogy nem áll módjában választ adni, mivel a figyelembe vett időszak során (és még azt megelőzően is) versenyben állt az Indiából és Törökországból származó behozatallal.

(402) Tekintettel az uniós gazdasági ágazat széttagoltságára, a mintában szereplő egyetlen uniós gyártó által egy bizonyos évben elért nyereség nem alkalmas a teljes uniós gazdasági ágazat nyereségcéljának megállapítására. Hozzá kell tenni, hogy az érintett országokból származó behozatal már 2018-ban is az uniós gazdasági ágazat termelési költségeinél alacsonyabb árakon volt jelen a piacon, és az uniós gazdasági ágazat veszteségesen működött.

(403) Valójában, amint azt a 2. és 10. táblázat mutatja, a figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat veszteséges volt vagy alig érte el a nullszaldót, miközben az érintett országokból származó behozatal már 2018-ban intenzíven jelen volt, és folyamatosan nőtt. Ezért ezen évek egyike sem használható fel az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdése alkalmazásában a nyereségcél megállapításához.

(404) A mintában szereplő egyik uniós gyártó sem nyújtott be számítást a vizsgált termék jövedelmezőségéről a vizsgálat megindítását megelőző tíz évre vonatkozóan (amire pedig a kérdőívben felkérést kapott). A Bizottság figyelembe vette továbbá azt a nyereségcélt, amelyet az ágazatra vonatkozóan a kerámia burkolólapok kapcsán Kínával szembeni vizsgálata során állapított meg (3,9 %) még 2010-ben ([34]), valamint azt a jövedelmezőséget, amelyet az uniós gazdasági ágazat a Kínából származó behozatalra vonatkozó hatályvesztési felülvizsgálat során figyelembe vett időszakban ért el, mely időszak során az uniós gazdasági ágazat végig veszteségesen működött ([35]).

(405) Végzetül: a mintában szereplő gyártók egyike sem fogalmazott meg megalapozott állítást vagy szolgált bizonyítékokkal arra nézve, hogy a figyelembe vett időszakban a beruházások, a kutatás-fejlesztés (a továbbiakban: K+F) és az innováció szintje normál versenyfeltételek mellett magasabb lett volna.

(406) A fenti tények alapján a Bizottság az alaprendelet 7. cikke (2c) bekezdésének megfelelően a 6 %-os minimális nyereségcél alkalmazása mellett döntött. A kárt nem okozó ár megállapítása érdekében ezzel a nyereségcéllal megnövelte az uniós ágazat tényleges előállítási költségét.

(407) Az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdésével összhangban a Bizottság végső lépésként megvizsgálta azon többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és azok jegyzőkönyveiből származó jövőbeni költségeket, amelyeknek az Unió részes fele, valamint az ILO-egyezményeknek az alaprendelet Ia. mellékletében felsorolt azon jegyzőkönyveiből származó jövőbeni költségeket, amelyek az intézkedésnek az alaprendelet 11. cikk (2) bekezdése szerinti alkalmazási időszakában az uniós gazdasági ágazatra hárulnának. A rendelkezésre álló bizonyítékok (a vállalatok számviteli rendszere, jelentéstételi eszközei és előrejelzései) alapján a Bizottság négyzetméterenként 0,06 EUR és 0,65 EUR közötti többletköltséget állapított meg.

([34]) A Kínából származó kerámia burkolólapokra vonatkozó vizsgálat eredeti vizsgálati időszaka kapcsán lásd: A 258/2011/EU rendelet. A szóban forgó vizsgálat nyereségcélja kapcsán lásd: A 917/2011/EU végrehajtási rendelet (164) és (197) preambulumbekezdés.

([35]) Az (EU) 2017/2179 végrehajtási rendelete.

(408) E költségek magukban foglalták az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének (a továbbiakban: uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer) való megfelelés biztosításával kapcsolatos jövőbeli többletköltségeket. Az EU ETS azon uniós szakpolitika sarokköve, amely a többoldalú környezetvédelmi megállapodásoknak való megfelelést szolgálja. A Bizottság a többletköltséget az intézkedések alkalmazási időszakában beszerzendő kibocsátási egységek becsült ára alapján határozta meg. A többletköltségek figyelembe vették az ugyanezen időszakban a villamosenergia-áraknak az EU ETS-hez köthető emelkedéséből fakadó közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségeket és a kibocsátási egységek előrejelzett árait is.

(409) Mindezek alapján a Bizottság a nyereségcélt (lásd a (406) preambulumbekezdést) a mintába felvett uniós gyártók vizsgálati időszak alatti gyártási költségére alkalmazva kiszámította a hasonló termék uniós gazdasági ágazatnak kárt nem okozó árát, amelyet típusonként kiigazított a 7. cikk (2d) bekezdése szerint.

(410) A Bizottság ezt követően a mintában szereplő együttműködő indiai és törökországi exportáló gyártók esetében (kivéve azokat az exportáló gyártókat, amelyekről megállapította, hogy nem vesznek részt dömpingelésben) az áralákínálás kiszámításához megállapított súlyozott átlagos importárnak, valamint a mintában szereplő uniós gyártók által az uniós piacon a vizsgálati időszakban értékesített hasonló termék kárt nem okozó, súlyozott átlagos árának összehasonlítása alapján meghatározta a kárkülönbözetet. A Bizottság az ebből az összehasonlításból kiadódó különbséget kifejezte a behozatalok CIF-alapon számított súlyozott átlagos értékének százalékaként.

(411) A kár megszüntetéséhez szükséges mérték az „egyéb együttműködő vállalatok" és „minden más vállalat" esetében ugyanúgy került meghatározásra, mint az előzőekben említett vállalatokhoz tartozó dömpingkülönbözet (lásd a (203)–(207) és a (256)–(258) preambulumbekezdést).

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet	Kárkülönbözet
India	Conor csoport	8,7 %	168,7 %
India	Icon csoport	6,7 %	92,7 %
India	Más együttműködő vállalatok	7,3 %	115,8 %
India	Minden más vállalat	8,7 %	168,7 %
Törökország	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %	150,6 %
Törökország	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %	80,8 %
Törökország	Más együttműködő vállalatok	9,2 %	100,5 %
Törökország	Minden más vállalat	20,9 %	150,6 %

(412) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a török kormány előadta, hogy a kár megszüntetéséhez szükséges különbözetek torzultak amiatt, hogy a Bizottság figyelembe vette a jövőbeni megfelelési költségeket. A török kormány érdeklődött afelől, hogy ezek a költségek hogyan tükröződnek a számításban, és hogy a Bizottság figyelembe vette-e importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus esetleges bevezetését. E tekintetben a CGCSA azzal érvelt, hogy a jövőbeni megfelelési költségeket figyelembe vevő kiigazítás nem egyeztethető össze a WTO-előírásokkal.

(413) A CGCSA előadta továbbá, hogy az alulértékesítés magas szintje megerősítette azt, hogy a Bizottság a mintába kézműves vagy speciális dizájner termékeket előállító uniós gyártókat vett fel.

(414) Végezetül a CGCSA előadta, hogy a márka fontos tényező az árképzési döntésekben. Ezért a török gyártók importárainak és az uniós gyártók kárt nem okozó árainak összehasonlításakor a márka tekintetében kiigazítást kell végezni. Ezen állítás alátámasztására a CGCSA olasz és spanyol gyártók átlagos exportárára hivatkozott, nevezetesen arra, hogy az olasz gyártók átlagos exportára magasabb volt, mint a Spanyolországból exportált kerámia burkolólapok átlagos exportára. Az érdekelt fél kereskedelmi statisztikákat használt az összehasonlításhoz.

(415) A török kormány az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően megismételte a jövőbeni megfelelési költségekre vonatkozó állítását.

(416) A Bizottság megjegyezte, hogy a jövőbeni megfelelési költségeknek a kár megszüntetéséhez szükséges mérték kiszámítása során való figyelembevétele összhangban áll az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel. A felek nem pontosították, hogy a WTO dömpingellenes megállapodásának mely rendelkezéseit sértette meg állítólagosan a Bizottság azzal, hogy a jövőbeni megfelelési költségeket a kárt nem okozó ár kiszámítása során figyelembe vette.

(417) A tényleges termelési költséget érintő ilyen jellegű kiigazítás értékének megállapításához a Bizottság összehasonlította a vizsgálati időszakra vonatkozó megfelelési egységköltséget a következő öt évre nézve becsült megfelelési egységköltséggel. Ezen egységköltség átlagos többletértékét hozzáadta a kárt nem okozó ár kiszámításához figyelembe vett termelési költséghez. A jelen ügyben a jövőbeni megfelelési költségek hatása csekély volt: átlagosan a kárt nem okozó ár körülbelül 3 %-ának felelt meg. Ezért a Bizottság elutasította a török kormány azon állítását, miszerint a kár megszüntetéséhez szükséges szint kiszámítása torzult lett volna.

(418) A török érdekelt felek által az uniós gyártók mintájának összetételével kapcsolatban tett állításokat a (70)–(74) és a (299) preambulumbekezdés már tárgyalta.

(419) Végezetül a Bizottság megjegyezte, hogy a vizsgálat során sem a CGCSA, sem a mintában szereplő exportáló gyártók nem kértek kiigazítást a márka tekintetében. A Bizottságnak ezért nem állt módjában állást foglalni a CGCSA szóban forgó kijelentésével kapcsolatban. Mindenesetre az exportárak olasz és spanyol gyártók szerint történő egyszerű összehasonlítása nem tekinthető a fél állítását alátámasztó bizonyítéknak. A különbségeket számos más tényező is okozhatta, többek között például az exportált termékek kínálata.

(420) A Bizottság ezért elutasította a kár megszüntetéséhez szükséges szint meghatározására vonatkozó állításokat, melyeket a (412)–(414) preambulumbekezdésben ismertetett.

6.2. **Az intézkedések mértékére vonatkozó következtetés**

(421) A fenti értékelést követően a végleges dömpingellenes vámokat az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban az alábbiak szerint indokolt megállapítani:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám
India	Conor csoport	8,7 %
India	Icon csoport	6,7 %
India	Más együttműködő vállalatok	7,3 %
India	Minden más vállalat	8,7 %
Törökország	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Törökország	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Törökország	Más együttműködő vállalatok	9,2 %
Törökország	Minden más vállalat	20,9 %

7. **AZ UNIÓS ÉRDEK**

(422) Az alaprendelet 21. cikkével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy a kárt okozó dömping megállapítása ellenére egyértelműen kijelenthető-e, hogy a jelen ügyben az intézkedések elfogadása nem szolgálja az Unió érdekét. Az uniós érdek meghatározása az összes érintett érdek értékelésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazat, az importőrök, a felhasználók és a fogyasztók érdekeit is.

(423) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az indiai kormány, a török kormány, a Seramiksan és a Sogutsen Seramik török vállalat, tizenhat indiai exportáló gyártó és a Ceramika Netto előadta, hogy a Bizottság az uniós érdek vizsgálatát nem tisztességesen és teljeskörűen végezte el. Állításaikat az alábbi szakaszok tárgyalják.

7.1. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(424) Az uniós gazdasági ágazat több mint 300 gyártóból áll, amelyek az Unió 24 tagállamában működnek és közvetlenül több mint 54 500 főt foglalkoztatnak (teljes munkaidős egyenértékben mérve). A gyártásnak helyet adó fő tagállamok, amelyek a teljes uniós termelés több mint 85 %-át képviselik, a következők: Spanyolország, Olaszország és Lengyelország. Az (59) preambulumbekezdésben említettek szerint az uniós gazdasági ágazat igen széttagolt; a gyártók többsége (több mint 240 gyártó) kis- és középvállalkozás (a továbbiakban: kkv). Amint azt a (11) preambulumbekezdés megemlíti, a teljes uniós termelés több mint 30 %-a kifejezetten támogatta a vizsgálat megindítását, és egyetlen uniós gyártó sem fejezte ki ellenvetését vagy fogalmazott meg semleges álláspontot. A vizsgálatot széles körben támogatták azon nemzeti szövetségek is, amelyek együttműködtek a vizsgálatban azáltal, hogy adatokat szolgáltattak a panaszosnak.

(425) A vizsgálat kimutatta, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár éri az Indiából és a Törökországból származó dömpingelt behozatal miatt. A 4. és az 5. szakaszban foglalt következtetés szerint az Indiából és Törökországból származó dömpingelt behozatal megnövekedésének eredményeként a teljes uniós gazdasági ágazat helyzete romlott. Az ilyen árakon történő behozatal folyamatosan növelte piaci részesedését az Unióban az uniós gazdasági ágazat kárára, és megakadályozta az uniós gazdasági ágazatot abban, hogy árait olyan észszerűen nyereséges szintre emelje, amely lehetővé tette volna a nyereségcél elérését.

(426) Az Indiából és a Törökországból származó behozatallal szembeni dömpingellenes intézkedések várhatóan helyreállítják a tisztességes kereskedelmi feltételeket az uniós piacon. Ez várhatóan lehetővé teszi majd az uniós gazdasági ágazat számára, hogy visszanyerje a dömpingelt behozatal miatt elvesztett piaci részesedésének egy részét, mégpedig tisztességes árakon, javítva nyereségszintjét, aminek eredményeként pedig képes lesz növelni beruházásait. Ebben az ágazatban a beruházások nemcsak a karbantartás szempontjából döntő fontosságúak, hanem nagy méretű táblákéhoz hasonló fejlődő szegmenseket érintő innováció és fejlesztés szempontjából is. Ezeknek az intézkedéseknek az eredményeként az uniós gyártók várhatóan felépülnek a kárhelyzetből, további beruházásokat valósítanak meg, és teljesítik – többek között szociális és környezetvédelmi – kötelezettségvállalásaikat.

(427) Az intézkedések bevezetésének elmaradása rontaná a már amúgy is jelentős kárt elszenvedett uniós gazdasági ágazat helyzetét, mely ágazat nem eléggé erős ahhoz, hogy ellenálljon az olyan dömpingelt behozatal növekedésének, amelynek árai még az uniós gazdasági ágazat termelési költségeit sem érik el. Amennyiben az intézkedéseket nem rendelnék el, úgy várhatóan folytatódna az Indiából és Törökországból származó olcsó kerámia burkolólapok dömpingelt behozatala. Ebben a helyzetben az uniós gazdasági ágazatnak nem állna módjában nyereséges szintre emelni árait, és a dömpingelt behozatallal szemben folyamatosan csökkennének értékesítései.

(428) Ennek megfelelően a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az ideiglenes intézkedések bevezetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálja.

7.2. **A független importőrök érdeke**

(429) Az eljárás megindításának időpontjában a Bizottság több mint 900 ismert uniós importőrrel ([36]) vette fel a kapcsolatot, és felkérte őket a vizsgálatban való együttműködésre. Amint azt a (98) és a (99) preambulumbekezdés kifejti, csupán két független importőr működött együtt. A kérdőívek elemzését követően mindkét vállalat válaszolt a Bizottság hiánypótlást kérő levelére, de a későbbiekben felhagyott az együttműködéssel: egyikük sem járult hozzá a helyszíni ellenőrzéshez vagy a távoli ellenőrzéshez. Az alábbi elemzés az e vállalatok által kitöltött kérdőíveken és a hiánypótlást kérő levelekre adott válaszokon, valamint a Bizottság saját kutatásán alapul ([37]).

([36]) A panasz 8. melléklete.

([37]) Mivel a független importőrök a hiánypótlási szakaszt követően felhagytak az együttműködéssel (nem járultak hozzá az ellenőrzéshez/távoli ellenőrzéshez), a Bizottság elemzése az általuk benyújtott információkon alapul, beleértve az alátámasztó bizonyítékokat (például pénzügyi kimutatásokat) és a nyilvánosan hozzáférhető információkat is (vállalatnyilvántartásból származó pénzügyi kimutatások, a https://www.romanian-companies.eu/ internetes oldalon közzétett pénzügyi adatok).

(430) Ez a két importőr az érintett országokból származó behozatal [3–4] %-át képviselte a vizsgálati időszakban. Az érintett országokból származó behozataluk legnagyobb része Indiából származott. Egyikük esetében a vizsgált termék a forgalom tekintetében a tevékenység nagy részét tette ki, a másik esetében pedig körülbelül az egynegyedét. Az érintett országokból származó behozatal részesedése az összes beszerzésen belül körülbelül 1/4 volt. Mindkét importőr jelentős mennyiségeket vásárolt uniós gyártóktól a vizsgálati időszakban és 2020-ban, továbbá kisebb mennyiségeket az érintett országoktól eltérő harmadik országokból. A (429) preambulumbekezdésben ismertetett módon megállapított, a vizsgált termékkel kapcsolatos jövedelmezőségük súlyozott átlaga [5–7 %].

(431) A fentiek alapján megállapítható, hogy – jóllehet csak a költségeket nézve az mondható, hogy bármely vám hatással lenne a független importőrök tevékenységére – tekintettel a vámok szintjére, a vám korlátozott hatással lenne az importőrök haszonkulcsára, valamint azon importőrök haszonkulcsára, amelyek nem csupán kerámia burkolólapok kereskedelmével foglalkoznak, még akkor is, ha a szóban forgó felek e vámot teljes mértékben kigazdálkodnák. Végezetül: a vizsgálat feltárta, hogy a független importőrök más harmadik országokból és az Unióból is beszerezhetnek nem dömpingelt behozatalt, ahogy 2020-ban és a vizsgálati időszakban is tették. Amint azt az 1. és 4. táblázat mutatja, az uniós gazdasági ágazat elegendő kapacitással rendelkezik ahhoz, hogy kielégítse az uniós keresletet.

(432) Ezzel szemben az intézkedések bevezetésének mellőzése – amint azt a (427) preambulumbekezdés kifejti – rontaná a már amúgy is jelentős kárt elszenvedett uniós gazdasági helyzetét. Meg kell jegyezni, hogy az importőrökkel ellentétben az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszak alatt alig termelt nyereséget. Továbbá – tekintettel arra, hogy az importőrök mind az uniós gazdasági ágazatra, mind más forrásokra támaszkodnak beszerzéseik során – beszerzési forrásaikra az is hatással lenne, ha a behozatal továbbra is dömpingelt árakon érkezhetne az Unióba, kárt okozva az uniós gazdasági ágazatnak.

(433) Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések csak korlátozott hatást gyakorolnának a független importőrökre.

(434) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Seramiksan előadta, hogy az uniós érdek vizsgálatát befolyásolta az, hogy a Bizottság semmilyen információt nem kapott körülbelül 900 uniós importőrtől és nem is vizsgálta azok érdekeit.

(435) A Bizottság megjegyezte, hogy valamennyi ismert uniós importőrt tájékoztatta a vizsgálat megindításáról. A Bizottság elemezte és figyelembe vette az összes olyan vállalat által benyújtott információkat, amely úgy döntött, hogy együttműködik vagy beadványokat nyújt be. Ezért a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(436) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően több uniós importőr jelezte, hogy a Törökországból származó behozatalra vonatkozó intézkedések bevezetése kárt okozna számukra, mivel a török gyártókkal együttműködésben új kollekciók fejlesztésébe fektettek be.

(437) A Bizottság megjegyezte, hogy ezek az uniós importőrök a vizsgálat korábbi szakaszában nem működtek együtt, és nem nyújtottak be olyan tényszerű információkat, amelyek lehetővé tennék a Bizottság számára az intézkedések ezen érdekelt felekre gyakorolt hatásának értékelését. Továbbá azon észrevételek alapján, melyeket az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a mintában szereplő török exportáló gyártók nyújtottak be, megállapítást nyert, hogy egy török exportáló gyártó nem dömpingelt, és hogy a Törökországból származó behozatalra alkalmazandó intézkedések átlagos szintje csökkent. A Bizottság tehát fenntartotta, hogy az intézkedések csak korlátozott hatást gyakorolnak majd az uniós importőrökre kivetett vámokra.

(438) A Ceramika Netto az érdekelt felek végső tájékoztatását követően több eljárási kifogást is benyújtott.

(439) Azzal érvelt, hogy a Bizottság helytelenül használta az „úgynevezett” és a „magát” gyártónak „nevező” kifejezéseket. A Ceramika Netto előadta, hogy gyártónak minősül az uniós jog értelmében, különösen pedig a 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 305/2011/EU rendelet) ([38]) értelmében.

(440) A Bizottság megjegyezte, hogy a 305/2011/EU rendelet 2. cikkében használt fogalommeghatározások csak az azon rendelet által szabályozott kérdésekre alkalmazandók. Ezt a vizsgálatot a Bizottság az alaprendelet alapján folytatta le. Ezért a gyártónak a 305/2011/EU rendelet szerinti meghatározása ebben az eljárásban nem volt alkalmazandó. A Bizottság rendelkezésére álló információk szerint a vállalat valójában uniós importőr.

([38]) Az Európai Parlament és a Tanács 305/2011/EU rendelete (2011. március 9.) az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 88., 2011.4.4., 5. o.).

(441) A Ceramika Netto kifogásolta a Bizottságnak a (461) preambulumbekezdésben foglalt állításait, miszerint a Ceramika Netto által alkalmazott behozatali ár dömpingár volt. A Ceramika Netto e tekintetben hivatkozott indiai beszállítóinak belföldi értékesítési számláira és exportértékesítési számláira, amelyek véleménye szerint bizonyították, hogy importárai nem dömpingárak.

(442) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a dömpingelésre vonatkozó vizsgálatot indiai exportáló gyártók mintáján végezte el. Ezért a Ceramika Netto által benyújtott értékesítési számlák a dömping megállapítása szempontjából nem voltak relevánsak. A (272) preambulumbekezdésben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Conor csoportra és az Icon csoportra vonatkozó megállapításait az egész országra ki lehet terjeszteni. Tehát e megállapítások a Ceramika Netto indiai beszállítóitól származó behozatalra is vonatkoztak.

(443) A Ceramika Netto kifogásolta azt, hogy a Bizottság nem együttműködő vállalatnak tekintette. Azzal érvelt, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés szerint volt arra lehetőség, hogy az információkat ne csak a kitöltött kérdőív formájában, hanem szabadon választott formátumban is benyújtsa. A Ceramika Netto előadta továbbá, hogy a Bizottságnak tájékoztatást kellett volna adnia a részére minden olyan információról, amely hiányzott a szabadon választott formátumú beadványból.

(444) Amint azt a (440) preambulumbekezdés megemlíti, a Ceramika Netto e vizsgálat során importőrnek tekintendő. A (75)–(77) preambulumbekezdésben említettek szerint a vállalat nem kérte, hogy együttműködő importőrnek tekintsék. A Bizottság megerősítette, hogy a vállalatnak uniós importőrként lehetősége volt arra, hogy az uniós érdekre vonatkozó információkat szabadon választott formátumban nyújtsa be. Meg kell azonban jegyezni, hogy az ilyen információk – a teljeskörűen kitöltött kérdőívtől – nem képezik hiánypótlási eljárás tárgyát. A Bizottság nem volt köteles további információkat kérni, különösen mivel az általa szükségesnek ítélt információk típusát az eljárás megindításakor a kérdőíveken keresztül nyilvánosan hozzáférhetővé tette.

7.3. **A felhasználók és fogyasztók érdeke**

(445) Az eljárás megindításakor a Bizottság a kerámia burkolólapok uniós felhasználóinak nyolc szövetségével vette fel a kapcsolatot. Egyikük sem működött együtt a vizsgálat során, és beadványt sem nyújtott be. Külön megemlítendő, hogy az építőipar részéről – amely a kerámia burkolólapok egyik legnagyobb uniós felhasználója – egyetlen beadvány sem érkezett. A felhasználók alacsony szintű együttműködése arra enged következtetni, hogy az ágazat nem támaszkodik az érintett országokból származó behozatalra, vagy hogy a dömpingellenes vámok nem gyakorolnának jelentős hatást a tevékenységeikre.

(446) A Bizottság kilenc forgalmazóval is felvette a kapcsolatot. Ezek közül csak egy, az OBI Group Holding SE & Co, KGaA egyezett bele az együttműködésbe. A (76) preambulumbekezdésben kifejtett okokból a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a vállalatot – mint a vizsgált termék felhasználóját/kereskedőjét – meg kell vizsgálni.

(447) A vállalat ellenzi az intézkedések bevezetését, és kijelentette, hogy indiai és törökországi nagy termelési kapacitásokat nem lehet teljes mértékben uniós gyártókkal helyettesíteni, de ezt az állítását nem támasztotta alá bizonyítékokkal. Amint azt az 1. és 4. táblázat mutatja, az uniós gazdasági ágazat elegendő kapacitással rendelkezik ahhoz, hogy kielégítse az uniós keresletet. A vállalat elismerte, hogy van lehetőség a beszállítók közötti váltásra.

(448) A vállalat Indiából és Törökországból, elsősorban független, nagykereskedőként eljáró importőröktől vásárol kerámia burkolólapokat, majd saját nagy üzleteiben és franchise-partnerein keresztül továbbértékesíti azokat. Az általa beszerzett kerámia burkolólapok több mint fele uniós termék. A kerámia burkolólapokból származó jövedelmezősége [1,5–3 %]-kal marad alatta átlagos jövedelmezőségének. A kerámia burkolólapok a vállalat teljes forgalmának csak igen kis részét teszik ki. Ezért, továbbá a (431) és a (432) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vállalatra gyakorolt hatás igen korlátozott lenne.

(449) Ennek alapján és tekintettel az együttműködés alacsony szintjére, a Bizottság megállapította, hogy az intézkedéseknek a felhasználókra és a kereskedőkre gyakorolt hatása korlátozott lenne.

(450) A vizsgálat során egyetlen felhasználói szövetség sem működött együtt. Az uniós gazdasági ágazat makromutatóit bekérő kérdőívére adott válaszában a CET előadta, hogy várakozásai szerint a downstream piacokon működő vállalatokra – nevezetesen a forgalmazókra és a felhasználókra/fogyasztókra – gyakorolt hatás igen korlátozott lesz, tekintettel az alternatív beszerzési forrásokra, valamint a kerámia burkolólapokra vonatkozó korábbi vizsgálatok megállapításaira, amelyek megerősítették, hogy a kerámia burkolólapok elhanyagolható hatással vannak az építőipar végső költségeire ([39]), és hogy az intézkedések bevezetése a végső fogyasztó számára korlátozott áremelkedést eredményez ([40]).

(451) A jelen vizsgálat megerősítette, hogy Indián és Törökországon kívül alternatív beszerzési források is rendelkezésre állnak, mivel az importőrök az Unióból, valamint Indián és Törökországon kívüli harmadik országokból is beszerzik e termékeket (lásd a (430) és a (431) preambulumbekezdést). A fogyasztói szervezetek megalapozott beadványának hiányában a Bizottságnak nem áll módjában pontosan értékelni azt, hogy a vámok milyen hatást gyakorolnának a végső fogyasztókra (és hogy gyakorolnának-e bármilyen hatást), és nincs arra utaló bizonyíték, hogy a korábbi vizsgálat megállapításai ne vonatkoznának erre a kérdésre. Továbbá, a vámok szintje alapján megállapítható, hogy a vámok korlátozott hatást gyakorolnának a fogyasztókra, még áremelkedés esetén is.

(452) Ennek alapján és tekintettel az együttműködés alacsony szintjére, a Bizottság megállapította, hogy az intézkedéseknek a fogyasztókra gyakorolt hatása korlátozott lenne.

(453) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően tizenhat indiai exportáló gyártó előadta, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta az uniós importőrök és felhasználók több beadványát. A Ceramika Netto hivatkozott azokra a beadványokra is, amelyeket ügyfelei és kereskedelmi partnerei nevében nyújtott be. A Ceramika Netto szerint ezek a beadványok mutatták, hogy az intézkedések bevezetése milyen káros hatással lenne rá, indiai szállítójára, az uniós importőrökre, a felhasználókra és a végső fogyasztókra.

(454) A Bizottság megjegyezte, hogy elvégezte az indiai exportáló gyártók és a Ceramika Netto által említett több beadvány elemzését, amelyek több szempontból hiányosak voltak. Először: olyan vállalatoktól származtak, amelyeket a vizsgálat során nem vettek nyilvántartásba érdekelt félként. Másodszor: e beadványokat a Bizottságnak a Ceramika Netto nyújtotta be, amely olyan érdekelt félnek minősül, amely nem volt felhatalmazva arra, hogy e társaságok nevében eljárjon. Harmadszor: a beadványok között számos olyan volt, amelyet az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőt (határidőket) követően nyújtottak be. Végezetül: a beadványok többnyire véleményeket fogalmaztak meg, ám nem tartalmaztak olyan tényszerű információkat és bizonyítékokat, amelyek alátámasztották volna e vállalatok véleményét. Ezért a Bizottság elutasította ezt az állítást.

7.4. **Egyéb tényezők**

(455) A fent említett együttműködő felek mellett több érdekelt fél nyújtott be beadványt, kijelentve, hogy az intézkedések bevezetése ellentétes lenne az uniós érdekkel.

(456) Az alábbi preambulumbekezdések ezeket az állításokat elemzik. A Bizottság azonban mindenekelőtt megjegyzi, hogy ezen érdekelt felek (a beadványaik szerint állítólagosan kerámialap-importőrök vagy -felhasználók, vagy úgynevezett uniós gyártók) (lásd a (266) preambulumbekezdést) ([41]) egyike sem működött együtt a vizsgálatban, és nem is küldött vissza kitöltött kérdőívet. Beadványaik nyilatkozatok, amelyeket semmilyen bizonyíték nem támaszt alá. Emiatt a Bizottság nem tudja felmérni sem azt, hogy e vállalatok mennyire függnek az érintett országokból származó behozataltól, sem pedig azt, hogy a rájuk kivetett vámok milyen hatással lehetnek rájuk.

(457) Először: ezek a felek felhívták a figyelmet az ellátási lánc esetleges nehézségeire, tekintettel többek között a jelenlegi geopolitikai eseményekre, például az ukrajnai háborúra. Ezek a felek azt állították, hogy bármilyen vám arra kényszerítené a vevőket, hogy kizárólag az uniós gazdasági ágazatra támaszkodjanak. Véleményük szerint minden behozatali lehetőséget nyitva kell tartani, mivel az uniós gazdasági ágazat nehezen tudja kiszolgálni az uniós keresletet, és a felhasználók nem támaszkodhatnak az uniós gazdasági ágazatra.

([39]) 258/2011/EU rendelet (150) preambulumbekezdés.

([40]) 258/2011/EU rendelete (153) preambulumbekezdés; 917/2011/EU végrehajtási rendelet (183) preambulumbekezdés; (EU) 2017/2179 végrehajtási rendelet (206) preambulumbekezdés.

([41]) Például a GANDALF Pawel Gagorowski (Lengyelország) és az ILCOM s.r.l. (Olaszország) importőrként, a VEDMAX s.r.l. (Románia) és az Orient Ceramic (Románia) felhasználóként/importőrként, az Ogrodnik Niemirscy Sp.J (Lengyelország) „eladóként”, a Netto & Cortina (Lengyelország) pedig „byałistoki gyártóként” azonosította magát a vizsgálat során.

(458) A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. Először is: az állítások megalapozatlanok. Másodszor: a vizsgálat feltárta, hogy az uniós gazdasági ágazat elegendő kapacitással rendelkezik a teljes uniós piac ellátásához. A vizsgálat azt is kimutatta, hogy az importőrök és a felhasználók igénybe vehetnek olyan nem dömpingelt behozatalt is, amely az érintett országokon kívüli harmadik országokból származik; mi több, a vizsgálatban együttműködő importőrök és felhasználók 2020-ban és a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazattól és az érintett országoktól eltérő harmadik országokból szerezték be e termékeket.

(459) A Bizottság elismerte, hogy az Ukrajnából való beszerzés nehézségekbe ütközhet (Ukrajna a kerámia burkolólapok Unióba irányuló behozatalának hagyományos, ám kisebb jelentőségű beszerzési forrása, lásd a 11. táblázatot). Azonban – amint azt az előző preambulumbekezdés is ismerteti – továbbra is léteznek a nem dömpingelt behozatal forrásai, és ezeket a csatornákat nem érinti a jelenlegi helyzet. 2020-ban Brazília, Vietnám, Irán, Indonézia és Egyiptom globális szinten az első tíz gyártó ország közé volt sorolható; ugyanebben az időszakban Irán, Brazília, Egyiptom és az Egyesült Arab Emírségek a 10 legnagyobb exportőr közé tartozott ([42]).

(460) Másodszor: az Indiából származó behozatalra összpontosítva figyelmüket ezek a felek aggodalmukat fejezték ki azzal kapcsolatban, hogy bármely lehetséges vám korlátozná a fogyasztók választási lehetőségeit, valamint a termelés Indiába történő kiszervezésének lehetőségét. A Netto & Cortina nyilatkozataiban számos vevői levelet csatolt, amelyekben a vevők elégedettségüknek adnak hangot a beszerzésekkel kapcsolatban. A Netto & Cortina ezt „bizonyítéknak" szánta arra nézve, hogy az intézkedések bevezetése nem szolgálja az Unió érdekét, mivel korlátozná a fogyasztók választási lehetőségeit azáltal, hogy az uniós gazdasági ágazattól való beszerzésre „kényszerítené őket".

(461) A Bizottság megjegyezte, hogy az állításokat nem támasztották alá. A szóban forgó felek nem szolgáltattak bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az Indiából általuk behozott kerámia burkolólapokat az uniós gazdasági ágazat ne lett volna képes előállítani és értékesíteni. Mi több, e felek elismerték, hogy a fogyasztók választását az ár határozza meg ([43]), amikor említést tettek „a legjobb áron elérhető legjobb ajánlat választásának jogáról". Ebben az esetben megállapítást nyert, hogy ezek az árak dömpingeltek. A dömpingellenes vámok célja az egyenlő versenyfeltételek helyreállítása a dömping elleni fellépés útján. A fogyasztók, az importőrök és a felhasználók továbbra is megvásárolhatják a termékeket az érintett országokból, vagy kiszervezhetik a gyártást, hogy azután importálják e termékeket, de tisztességes áron, a dömpingellenes vámok megfizetése mellett kell tenniük, illetve az uniós gazdasági ágazattól vagy más országokból is beszerezhetik e termékeket.

(462) Harmadszor: e felek közül sokan előadták, hogy az indiai termékek nem dömpingelt áron érkeznek az Unióba, és hogy a nemzetközi fuvarozási költségek hatalmas mértékű (állítólagosan több mint 1 000 %-os) növekedése következtében e termékek drágábbak lettek az Unióban.

(463) A Bizottság megalapozottság hiányában ezt az állítást is elutasította. A felek nem szolgáltattak bizonyítékot a fuvarozási költségekre vonatkozóan. A Bizottság a dömpinget a mintában szereplő exportáló gyártóknak a vizsgálati időszakra vonatkozó rendes értéke és exportára alapján állapította meg gyártelepi szinten.

(464) Negyedszer: ezek a felek előadták, hogy az esetleges dömpingellenes vám nem szolgálná az Unió érdekeit, mivel a jelenlegi magas uniós infláción felül magas árnyomást gyakorolna a fogyasztókra, korlátozná az egészséges versenyt, és az e behozatalra támaszkodó vállalkozások közül számos bezárását eredményezné, különösen az Unió szegényebb részein.

(465) A Bizottság ezeket az állításokat a megalapozottság hiányában elutasította. A felek nem szolgáltattak bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az esetleges vám milyen hatást gyakorolhatna a fogyasztókra vagy a vállalkozásokra.

(466) Szintén megalapozatlanok voltak azok az állítások, amelyeket a Netto és Cortina nyújtott be a következők vonatkozásában: lezárások, csőd, a munkahelyek számának tömeges csökkentése az Unióban, és nemcsak az importőrök, a fogyasztók és a kereskedők körében, hanem más iparágak, például a logisztika vagy a tervezés terén is, különösen a legszegényebb régiókban (külön megemlítve Lengyelországot) . A vizsgálat megállapította, hogy a vámok valószínűsíthetően korlátozott hatást gyakorolnak majd az importőrökre, a fogyasztókra és a kereskedőkre (lásd a (429)–(431) preambulumbekezdést), és ezért a bezárásoknak, a csődöknek vagy a munkahelyek tömeges csökkenésének bekövetkezése valószínűtlen. A vizsgálat azt is megállapította, hogy a kerámia burkolólapok gyártása Unió-szerte zajlik, és Lengyelország a harmadik legnagyobb gyártó ország az Unióban, továbbá hogy – a kereskedőkkel és importőrökkel ellentétben – az uniós gazdasági ágazat nem tudta fedezni költségeit, és az Indiából és Törökországból származó behozatallal szemben folyamatosan veszített piaci részesedéséből.

([42]) Forrás: makrokérdőív, D.2.1. szakasz és panasz, 49. és 52. o.

([43]) Lásd például a Netto & Cortina „Kiegészítő nyilatkozat az AD684 sz. ügyben" című dokumentumának 8. és 14. oldalát.

(467) A más iparágakra gyakorolt közvetett hatást illetően a Bizottság megjegyzi – jóllehet a Netto & Cortina nem szolgált bizonyítékkal vagy számszerűsítéssel –, hogy a vámok kivetésének elmaradása is érintene más iparágakat. Például a spanyol gyártói szövetség (ASCER) szerint a kerámia burkolólapok ágazata közvetlenül és közvetetten 60 000 munkahelyet teremtett Spanyolországban, ami az ipari foglalkoztatás 2,4 %-ának felel meg. A becslések szerint minden közvetlen munkahely további 3,8 közvetett munkahelyet teremt ([44]). A régiókra gyakorolt hatást illetően megjegyzendő, hogy a spanyolországi Castellon területén a kerámia burkolólapok gyártói egy olyan klaszter részét képezik, amelyben a vállalatok többsége kkv, és közvetlenül vagy közvetve függ a kerámia burkolólapokat gyártó ágazattól.

(468) Összefoglalva: amint azt a (424)–(428) preambulumbekezdés kifejti, az érdekelt felek nem nyújtottak be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a vámok kivetésének elmaradása ellensúlyozná az intézkedések bevezetésének az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt kedvező hatásait.

(469) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a török kormány és tizenhat indiai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie az ukrajnai orosz inváziónak a kerámia burkolólapok uniós piacára gyakorolt hatásait. A felek különösen azt állították, hogy a háború az energiaárak növekedéséhez vezetett és megakadályozta a nyersanyagokhoz való hozzáférést, ami a már fennálló akadályokkal – például a Kínából származó kerámia burkolólapok behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedésekkel – párosulva negatív hatást gyakorolhatott az ellátási láncokra, és nagyobb nyomás alá helyezhette az uniós importőröket és felhasználókat.

(470) Az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően a török kormány megismételte, hogy a Covid19-világjárvány bebizonyította, hogy milyen fontosak a jól működő ellátási láncok. A török kormány fenntartotta, hogy a Törökországból az Unióba irányuló ellátás nyílt csatornái továbbra is kulcsfontosságúak az olyan energiaigényes iparágakban, mint a kerámia burkolólapok gyártása, különösen az Ukrajnában zajló orosz invázióval, az Unió által kiszabott szankciókkal és az energiaárak ezt követő emelkedésével összefüggésben.

(471) Az ukrajnai orosz inváziót illetően a Bizottság megjegyezte, hogy az elsősorban az uniós gyártókra gyakorolt negatív hatást. A háború importőrökre és felhasználókra gyakorolt hatása korlátozott, mivel az Ukrajnából származó behozatal volumene már a figyelembe vett időszakban is elhanyagolható volt. Hozzá kell tenni azt is, hogy csökkenteni fogja az ellátási láncokra a háború miatt nehezedő további nyomást az, hogy a mintában szereplő két exportáló gyártóra (a Lavish csoportra és a Vitra csoportra) nézve a Bizottság nem vezet be intézkedéseket. A Bizottság ezért elutasította a (469) és (470) preambulumbekezdésben ismertetett állításokat.

(472) Az érdekelt felek további részleges tájékoztatását követően a CGCSA azzal érvelt, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése ellentétes lenne az Unió és Törökország nagymértékben integrált kerámialap-ágazatainak érdekeivel. E tekintetben a szövetség rámutatott arra, hogy a kerámia burkolólapok török gyártói nyersanyagukat és fogyóeszközeiket, állóeszközeiket és pótalkatrészeiket az Unióból szerzik be. Az ilyen beszerzések összértéke a 2019. évi 163 millió EUR-ról 2020-ban 188 millió EUR-ra, 2021-ben 233 millió EUR-ra, 2022 első tíz hónapjában pedig 309 millió EUR-ra nőtt. Emellett török vállalatok beruházásokat hajtottak végre az Unióban a kerámia burkolólapok gyártása, valamint a kapcsolódó logisztika és szolgáltatások területén. Az ilyen beruházások összértéke a 2019 és 2021 közötti időszakban elérte a 366 millió EUR-t; e beruházások eredményeként 1 700 munkahely jött létre. A Bizottság szolgálatainak részvétele mellett tartott meghallgatáson a török kormány hasonló érveket hozott fel.

(473) A Bizottság elismerte, hogy a kerámia burkolólapok török és uniós ágazatai kölcsönösen függnek egymástól. Mindazonáltal megjegyezte, hogy nincs bizonyíték arra, hogy a nyersanyagok és fogyóeszközök, az állóeszközök és a pótalkatrészek beszerzése közvetlenül kapcsolódna a kerámia burkolólapok Unióba irányuló kiviteléhez. Például a beszerzési érték jelentősen nőtt 2021 (teljes év) és 2022 (az első tíz hónap) között, jóllehet – amint azt a török kormány is megerősítette (lásd a (282) preambulumbekezdést) – a Törökországból az Unióba exportált kerámia burkolólapok volumene 2022 első tíz hónapjában csökkent a 2021. év azonos időszakához képest. Emellett az egyenlő versenyfeltételek helyreállításának az uniós termelés növekedéséhez kell vezetnie, és ezáltal új üzleti lehetőségeket kell biztosítania a nyersanyagok és fogyóeszközök, az állóeszközök és a pótalkatrészek uniós szállítói számára.

([44]) Impacto socioeconómico y fiscal del sector de azulejos y pavimentos cerámicos en España. Megtekinthető a következő internetcímen: https://transparencia.ascer.es/media/1039/informe-impacto-socioeco-sector-cer%C3%A1mico_ascer.pdf (legutóbbi hozzáférés: 2022. október 7.).

(474) A Bizottság tudomásul vette továbbá, hogy a török vállalatok beruházási tevékenységeket hajtottak végre a kerámia burkolólapok uniós ágazatában. E beruházások növelik a foglalkoztatást és elősegítik a gazdasági fejlődést az adott régiókban. Az Unión belüli egyenlő versenyfeltételek helyreállítása előnyös lesz a török gyártók által már megvalósított beruházások számára, és további beruházásokat ösztönözhet. Végezetül: a szóban forgó fél nem fejtette ki, hogy e beszerzések és beruházások végrehajtása mekkora mértékben tekinthető a Vitra csoport tevékenységének, mely csoportról megállapítást nyert, hogy nem dömpingelt, és ezért a dömpingellenes intézkedések nem érintik.

(475) A (473) és a (474) preambulumbekezdésben ismertetett megfontolásokra tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések igen korlátozott hatást gyakorolhatnak a nyersanyagok, fogyóeszközök és pótalkatrészek uniós szállítóira, és támogathatják a török gyártó által az Unióban megvalósított beruházásokat. A Bizottság ezért a (472) preambulumbekezdésben ismertetett állításokat elutasította.

7.5. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(476) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek alapján arra lehetne következtetni, hogy a kerámia burkolólapok Indiából és Törökországból származó behozatalára vonatkozó intézkedések bevezetése ellentétes lenne az uniós érdekkel.

8. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(477) A Bizottság által a dömpinggel, a dömpingből származó kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az intézkedések mértékével és az uniós érdekkel kapcsolatban levont következtetéseket figyelembe véve, valamint az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy az érintett termék dömpingelt behozatala további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak. A dömpingellenes vámokat az alacsonyabb vám szabályával összhangban kell megállapítani. A 3. szakaszban említettek szerint a dömpingellenes vámok nem alkalmazandók a Lavish csoport elnevezésű indiai exportáló gyártóra és a Vitra csoport elnevezésű török exportáló gyártóra.

(478) A fentiek alapján a végleges dömpingellenes vám vámtételei a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám
India	Conor csoport	8,7 %
India	Icon csoport	6,7 %
India	Más együttműködő vállalatok	7,3 %
India	Minden más vállalat	8,7 %
Törökország	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Törökország	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Törökország	Más együttműködő vállalatok	9,2 %
Törökország	Minden más vállalat	20,9 %

(479) Az e rendeletben az egyes meghatározott vállalatok esetében megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Így ezek az értékek az e vizsgálat során az említett vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országokból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott vizsgált termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem jelölt vállalatok – köztük a kifejezetten megjelölt vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok – által gyártott érintett termék behozatalaira a „minden más vállalatra” vonatkozó vámtételt kell alkalmazni. E vállalatok esetében az egyedi dömpingellenes vámtételek nem alkalmazhatók.

(480) Ha egy, a rendeletben kifejezetten megnevezett vállalatnak a későbbiekben megváltozik a neve, a rá vonatkozó egyedi dömpingellenes vámtételek a kérelme alapján alkalmazhatók. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([45]). A kérelemnek tartalmaznia kell minden olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát. Ha a vállalat nevének megváltozása nem érinti a vállalatra vonatkozó vámtétel igénybevételére való jogosultságot, a névváltoztatásról a Bizottság rendeletet tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(481) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.

(482) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében az egyedi dömpingellenes vámok alkalmazásának biztosításához különleges intézkedésekre van szükség. A vállalatoknak, amelyekre egyedi dömpingellenes vámok vonatkoznak, a tagállamok vámhatóságai felé érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatniuk. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Ha a behozatalt nem kíséri ilyen számla, a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vámot kell alkalmazni.

(483) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, nem a számla jelenti az egyetlen olyan elemet, amelyet a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. Ugyanis még ha a bemutatott számla teljesíti is az e rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében előírt összes követelményt, a tagállamok vámhatóságainak akkor is el kell végezniük a szokásos ellenőrzéseket, és – minden más esethez hasonlóan – további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) is bekérhetnek a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása a vámjognak megfelelően indokolt legyen.

(484) Amennyiben az érintett dömpingellenes intézkedések bevezetését követően az alacsonyabb egyedi vámtételekben részesülő vállalatok kivitelének mennyisége jelentősen megnő, ez a mennyiségi növekedés önmagában is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak tekinthető. Ilyen esetekben, és amennyiben a feltételek teljesülnek, az intézkedések kijátszásának feltárására irányuló vizsgálatot lehet indítani. E vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtételek eltörlésére és ebből következően országos vám kivetésére.

(485) Azok az exportáló gyártók, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportálták az érintett terméket az Unióba, kérelmezhetik a Bizottságtól, hogy a mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra kivetett dömpingellenes vámot vessék ki rájuk. A Bizottságnak abban az esetben kell helyt adnia a kérelemnek, ha három feltétel teljesülés. Az új exportáló gyártónak bizonyítania kell, hogy: i. a vizsgálati időszak alatt nem exportálta az érintett terméket az Unióba; ii. nem áll kapcsolatban olyan exportáló gyártóval, amely ezt megtette; és iii. ezt követően exportálta az érintett terméket, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt arra, hogy az érintett terméket jelentős mennyiségben exportálja.

9. **ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

(486) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([46]) 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletében előírt visszatérítés esetén az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes kamatláb egy százalékponttal megnövelt értékének megfelelő késedelmi kamat fizetendő.

([45]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

([46]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

(487) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a következő termékek Indiából vagy Törökországból származó behozatalára: kerámia út- és padlóburkoló lapok, kályha- és falburkoló csempék, kerámia mozaikkocka és hasonló áru, alátéten is, lezáró kerámiák, melyek jelenleg a 6907 21 00, 6907 22 00, 6907 23 00, 6907 30 00 és 6907 40 00 KN-kód alá tartoznak.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termék vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
India	Conor Granito Pvt Ltd.; Corial Ceramic Pvt Ltd.	8,7 %	C898
India	Acecon Vitrified Pvt Ltd.; Avlon Ceramics Pvt Ltd.; Duracon Vitrified Pvt Ltd.; Eracon Vitrified Pvt Ltd.; Evershine Vitrified Pvt Ltd.; Icon Granito Pvt Ltd.; Venice Ceramics Pvt Ltd.	6,7 %	C899
India	Az I. mellékletben felsorolt más együttműködő vállalatok	7,3 %	
India	Minden más vállalat	8,7 %	C999
Törökország	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %	C900
Törökország	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.; Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %	C901
Törökország	A II. mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatok	9,2 %	
Törökország	Minden más vállalat	20,9 %	C999

(3) A dömpingellenes vámok nem alkalmazandók a Lavish csoport elnevezésű indiai exportáló gyártóra, amely a Lavish Granito Pvt Ltd. vállalatból, a Lavish Ceramics Pvt Ltd. vállalatból, a Lakme Vitrified Pvt Ltd. vállalatból és a Liva Ceramics Pvt Ltd. vállalatból áll (TARIC-kiegészítő kód: C903), továbbá nem alkalmazandók a Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş. elnevezésű török exportáló gyártóra (kiegészítő TARIC-kód: C902).

(4) A (2) bekezdésben megjelölt vállalatok esetében meghatározott egyedi vámtétel alkalmazásának feltétele, valamint a (3) bekezdésben említett vállalatok esetében a dömpingellenes vám alkalmazásától való eltekintés feltétele olyan érvényes kereskedelmi számla bemutatása a tagállamok vámhatóságainak, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: „*Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített [mennyiség] [érintett termék]-t a(z) [vállalat neve és címe] (TARIC-kiegészítő kód) állította elő [érintett ország]-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak*”. Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalatra alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

Az 1. cikk (2) bekezdése módosítható új, Indiában vagy Törökországban működő exportáló gyártók felvételével, amelyekre a mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra érvényes megfelelő súlyozott átlagos dömpingellenes vámtételt kell alkalmazni. Az új exportáló gyártónak bizonyítania kell, hogy:

a) a vizsgálati időszakban, azaz 2020. július 1-jétől 2021. június 30-ig nem exportálta az Indiából vagy Törökországból származó, az 1. cikk (1) bekezdésében megnevezett árut;

b) nem áll kapcsolatban olyan exportőrrel vagy gyártóval, amelyre az e rendelettel bevezetett intézkedések alkalmazandók és amely együttműködött az eredeti vizsgálatban; valamint

c) a vizsgálati időszak vége után exportálta ténylegesen az érintett terméket, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy jelentős mennyiséget exportál az Unióba.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2023. február 9-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

I. MELLÉKLET

A mintában nem szereplő indiai együttműködő exportáló gyártók

Ország	Elnevezés	TARIC-kiegészítő kód
India	Arkiton Tiles LLP Ncraze Ceramic LLP	C919
India	Asian Granito India Limited Crystal Ceramic Industries Private Limited Affil Vitrified Private Limited Amazoone Ceramics Limited	C920
India	Color Tiles Private Limited Color Granito Private Limited Subway Tiles LLP Senis Ceramic Private Limited	C921
India	Comet Granito Private Limited Corus Vitrified Private Limited	C922
India	Granoland Tiles LLP Landgrace Ceramic Private Limited Landdecor Tiles LLP	C923
India	Sunshine Tiles Company Private Limited Sunshine Vitrious Tiles Private Limited Sunshine Ceramic Jaysun Ceramics Sunray Tiles Private Limited Sologres Granito Private Limited Leesun Ceramic Tiles Co Grenic Tiles Private Limited Antonova Tiles (India)	C924
India	Aajveto Manufacturing Private Limited The President Group Artos International LLP Spolo Ceramic Private Limited Veritaas Granito LLP Pioneer Ceramic Industries Zed Vitrified Private Limited Indesign Ceramics LLP	C925
India	Accord Vitrified Private Limited Accord Plus Ceramics Private Limited	C927
India	Alinta Granito Private Limited Avalta Granito Private Limited	C928
India	Alpas Cera LLP Cosa Ceramic Private Limited	C929
India	Ambani Vitrified Private Limited	C930
India	Solizo Vitrified Private Limited	C931

India	Axison Vitrified Private Limited Axiom Ceramic Private Limited Swellco Ceramic	C935
India	Blizzard Vitrified LLP Blizzard Ceramica LLP	C937
India	Blueart Granito Private Limited Iyota Tiles LLP	C938
India	Bluetone Impex LLP	C939
India	Bluezone Vitrified Private Limited Bluezone Tiles LLP Bluegrass Porcelano LLP	C940
India	Bonza Vitrified Private Limited Boffo Granito LLP Big Tiles	C941
India	Cadillac Granito Private Limited Captiva Ceramic Industries	C942
India	Capron Vitrified Private Limited	C943
India	Classy Tiles LLP	C944
India	Claystone Granito Private Limited Favourite Plus Ceramic Private Limited Clayart Granito LLP Torino Tiles LLP Astila Ceramic Private Limited	C945
India	Commander Vitrified Private Limited Creanza Ceramic Private Limited Commander Ceramic Industries Amora Tiles Private Limited Amora Ceramics Private Limited	C946
India	Cruso Granito Private Limited	C947
India	Cyber Ceramics	C948
India	Delta Ceramic	C949
India	Dureza Granito Private Limited	C950
India	Emcer Tiles Private Limited Emcer Granito LLP Sanford Vitrified Private Limited Parker Tiles Private Limited Ascent Ceramica Private Limited Lenswood Ceramic	C951
India	Exotica Ceramic Private Limited	C952
India	Exxaro Tiles Limited	C953

India	Face Ceramics Private Limited Fea Ceramics Cygen Ceramic LLP Sorento Granito Private Limited Soriso Ceramic Private Limited Soriso Granito LLP Angel Ceramic Pct Limited Blue Art Granito Private Limited Face Impex Private Limited	C954
India	Favourite Plus Ceramic Private Limited	C956
India	Flavour Granito LLP Rex Ceramic Private Limited	C957
India	Fusion Granito Private Limited Vivanta Ceramic Private Limited	C958
India	Gold Cera International	C959
India	Gryphon Ceramics Private Limited Cosa Ceramics Pct Limited RAK Ceramics Private Limited Gris Ceramic LLP Grupo Griffin Ceramica LLP Alpas Cera LLP	C960
India	Handmada International	C961
India	Hilltop Ceramic	C962
India	Ibis Smart Marble Private Limited Silverpearl Tile Private Limited	C963
India	Italica Granito Private Limited Italica Floor Tiles Private Limited Soriso Ceramic Private Limited	C964
India	Ita Lake Ceramic Private Limited Itaca Ceramic Private Limited Sperita Granito LLP	C966
India	Itacon Granito Private Limited U-Con Ceramica LLP Tecon Tiles Private Limited Valencia Ceramic Private Limited Livolla Granito LLP Velloza Granito LLP	C968
India	Italia Ceramics Limited Piccolo Mosaic Limited	C969
India	Italus Vitrified LLP	C971
India	Itcos Granito LLP Icera Tiles LLP	C972
India	Itoli Granito LLP Imlis Ceramica LLP	C973

India	K2D Exim	C974
India	Kag Granito LLP Rollza Granito LLP	C975
India	Kajaria Ceramics Limited Jaxx Vitrified Private Limited Cosa Ceramics Private Limited Kajaria Tiles Private Limited Vennar Ceramics Limited	C976
India	Keezia Tiles LLP	C977
India	Kitco Ceramic	C978
India	Kripton Granito Private Limited Kripton Ceramic Private Limited La Berry Ceramics Private Limited Nice Ceramic Private Limited Gresart Ceramica Private Limited	C979
India	Latto Tiles LLP Spinora Tiles Private Limited	C980
India	Laxveer Ceramic LLP Lovato Ceramic Private Limited	C981
India	Leopard Vitrified Private Limited Livon Ceramic Letoza Granito LLP	C982
India	Lexus Granito India Limited Lioli Ceramica Private Limited	C983
India	Lezora Vitrified Private Limited Lemzon Granito LLP Lezwin Tiles LLP Sisam Granito LLP	C984
India	Livenza Granito LLP Livanto Ceramic Private Limited Lizzart Granito LLP Linia Ceramic LLP L Tile Granito LLP	C986
India	Lorence Vitrified LLP Lepono Porcelano LLP Lanford Ceramic Private Limited	C987
India	Lycos Ceramic Private Limited Livolla Granito LLP Crevita Granito Private Limited	C988
India	Maps Granito Private Limited Perth Ceramic Private Limited	C989
India	Marbilano Tiles LLP Marbilano Surface LLP	C990
India	Max Granito Private Limited Epos Tiles LLP	C119

India	Metropole Tiles Private Limited Metro City Tiles Private Limited Metro Ceramics Mactile India Private Limited	C120
India	Millennium Granito India Private Limited Lorenzo Vitrified Tiles Private Limited Millenium Vitrified Tile Private Limited Millenium Tile LLP Clan Vitrified Private Limited Millenium Ceramic LLP Millenia Ceramica Private Limited Millenium Cera Tiles Private Limited	C121
India	Montana Tiles Plazma Granito Private Limited Raykas Ceramic LLP	C122
India	Motto Ceramic Private Limited Motto Tiles Private Limited Slimtile Private Limited Monza Granito Private Limited Rossa Tiles Private Limited Motto Stone Private Limited	C123
India	Mox tiles LLP Itile LLP Swell Granito LLP	C124
India	Neelson Ceramic LLP Neelson Porselano LLP Win Tel Ceramics Private Limited Theos Tiles LLP	C125
India	Nehani Tiles Private Limited Neha Ceramic Industries Orinda Granito LLP Orinda Industries LLP	C126
India	Nessa Vitrified LLP LGF Vitrified Private Limited	C127
India	Nexion International Private Limited Simpolo Vitrified Private Limited	C130
India	Nitco Limited	C131
India	Oasis Vitrified Private Limited Oasis Tiles LLP Max Ceramics Private Limited Revenza Ceramics	C132
India	Olwin Tiles (India) Private Limited	C133
India	Onery Tiles LLP	C134
India	Oscar Ceramics	C136
India	Pavit Ceramics Private Limited Victory Ceratech Private Limited	C138

India	Prism Johnson Limited Antique Marbonite Private Limited Coral Gold Tiles Private Limited Sanskar Ceramics Private Limited Spectrum Johnson Tiles Private Limited Small Johnson Floor Tiles Private Limited Sparten Granito Private Limited	C142
India	Q-BO (Savion Ceramic)	C308
India	Qutone Ceramic Private Limited	C631
India	Range Ceramic Private Limited	C633
India	Rey Cera Creation Private Limited Simbel Ceramic Private Limited Adoration Ceramica Private Limited	C636
India	Scientifica Tiles LLP Saiwin Ceramic Private Limited Saimax Ceramic Private Limited Siscon Tiles LLP Aland Ceramic Private Limited	C639
India	Seron Granito Private Limited	C640
India	Sez Vitrified Private Limited	C641
India	Silon Granito LLP	C642
India	Simero Vitrified Private Limited Simero International LLP	C643
India	Simola Tiles LLP	C644
India	Skajen Vitrified Private Limited Spice Ceramic Private Limited Legend Ceramic Private Limited	C646
India	Skytouch Ceramic Private Limited Icolux Porcelano LLP	C648
India	Sober Plus Ceramics Sober Ceramics	C649
India	Solizo Vitrified Private Limited	C650
India	Somany Ceramics Limited Vintage Tiles Private Limited Vicon Ceramic Private Limited Amora Tiles Private Limited Amora Ceramics Private Limited Acer Granito Private Limited Somany Fine Vitrified Private Limited Sudha Somany Ceramics Private Limited and Somany Piastrelle Private Limited	C651
India	Sparron Vitrified LLP	C652

India	Square Ceramic Private Limited Casva Tiles Private Limited	A004
India	Starco Ceramic	A005
India	Sunland Ceramic Private Limited	A006
India	Sunworld Vitrified Private Limited Shagun Ceramics	A007
India	Swellco Ceramic Axison Vitrified Private Limited Axiom Ceramic Private Limited	A008
India	Titanium Vitrified Private Limited Moral Ceramic Private Limited Onery Tiles LLP	A010
India	Varmora Granito Private Limited Tocco Ceramics Private Limited Solaris Ceramics Private Limited Nextile Marbosys Private Limited Fiorenza GRanito Private Limited Sentosa Granito Private Limited, Renite Vitrified LLP Avalta Granito Private Limited and Covertek Ceramica Private Limited	A013
India	Velsaa Vitrified LLP Velsaa Enterprises LLP Boss Ceramics Magnum Ceramics	A014
India	Verona Granito Private Limited	A016
India	Wallmark Ceramic Industry	A017
India	Zarko Granito Private Limited	A019
India	Zealtop Granito Private Limited	A020
India	Vita Granito	C926

II. MELLÉKLET

A mintában nem szereplő törökországi együttműködő exportáló gyártók

Ország	Elnevezés	TARIC-kiegészítő kód
Törökország	Akgün Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş ([1]). Akgün Toprak Sanayi İnşaat ve Ticaret A.Ş. Veli Akgün Seramik İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C904
Törökország	Anka Toprak Ürünleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C905
Törökország	Decovita Yapi Ürünleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C906
Törökország	Ege Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C907
Törökország	Etili Seramik İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C908
Törökország	Graniser Granit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C909
Törökország	Kaleseramik Çanakkale Kalebodur Seramik Sanayi A.Ş.	C910
Törökország	Karo Metro Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C911
Törökország	NG Kütahya Seramik Porselen Turizm A.Ş.	C912
Törökország	Seramiksan Turgutlu Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C913
Törökország	Seranit Granit Seramik Sanayi Ticaret A.Ş.	C914
Törökország	Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş.	C915
Törökország	Termal Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C916
Törökország	Uşak Seramik Sanayi A.Ş.	C917
Törökország	Yurtbay Seramik Sanayi Ticaret A.Ş.	C918

([1]) Az „Ş.” az „Anonim Şirketi” rövidítése